

CAISSANIEUWS

Caïssa 1

Kampioen!

In dit nummer: : in memoriam Micha Leuw

C1 kampioen!!! C2 kampioen!! C4 kampioen!

in memoriam Menashe Goldberg Schaken: halal of haram?

405

Colofon

CaïssaNieuws is het clubblad van SV Caïssa
www.caïssa-amsterdam.nl

Clublokaal: Oranjehuis (clubavond: dinsdag)
Van Ostadestraat 153 Tel.: 06 14559408

Voorzitter: Leo Oomens – 020 422 2120
loomens@xs4all.nl

Wedstrijdleiding interne competitie

Cas Zwaneveld – 020 463 2564
caszwaneveld@hotmail.com
Wim Suyderhoud – 020 675 5262
wsuyderhoud@planet.nl

Wedstrijdleider externe competitie

Dennis Breuker – 020-609 6352
externe@caïssa-amsterdam.nl

Secretaris

Peter van der Werf – 020 623 4332 Pete.werf@planet.nl

Penningmeester

Frans Oranje – 020 627 7017 foranje@chello.nl
Giro 460 28 82 t.n.v. SV Caïssa - Amsterdam

Jeugdleider

Tom Spits – 020 671 4254 tomspits@yahoo.com
Matthijs de Feber – 06 55815151
matthijs@mdfmaatsoftware.com

Materiaal

Niek Narings 020 – 422 0753 nnniek@hetnet.nl

Redactie

Ed Leuw – 020 673 0098 eleuw@chello.nl
Pim Zonjee – 020 622 4463 pzonjee@hetnet.nl
Jeroen Hoogenboom – 020-627 1077 hoogen@xs4all.nl

agenda**APRIL 2005**

19 april Interne B13
26 april Interne B14

MEI 2005

3 mei B15 SCHAAKPRAATJES 1
10 mei B16; SCHAAKPRAATJES 2
MASSAKAMP ENPS (thuis)
13 mei MASSAKAMP ENPS (uit)
17 mei B17; SCHAAKPRAATJES 3
21 mei CAISSA FIETSTOERTOCHT
24 mei SIMULTAAN

JUNI 2005

7 juni Rapid 2; matches 2/2
14 juni Rapid 3
21 juni Rapid 4
28 juni Rapid 5

JULI 2005

5 juli Rapid 6
12 juli Rapid 7
19 juli VAKANTIE
26 juli VAKANTIE

inhoud

4	Van de voorzitter	Leo Oomens
4	Van de secretaris	Peter van der Werf
5	Over Micha	Eddy Leuw
6	uitnodiging 7 mei	Familie Leuw
7	toespraak 4 januari 2005	Johan van Hulst
8	partij Micha Leuw	Jaap van Oosten
9	Micha's Boek	Micha's Boek comité
9	Menashe Goldberg	Robert Kikkert
12	Sopsweeps – Caïssa	Paul Schipper
12	Hugo vHengel - Bottema	Hugo van Hengel
14	Caïssa 1 - Fischer Z.	Niek Narings
15	Paul Schipper-J. Kroos	Paul Schipper
16	Aran Köhler-Niek Narings	Niek Narings
17	Soest - Caïssa 1	Coen Janssen
17	Niek Narings - De Haan,E	Niek Narings
19	C1-WSC	Niek Narings
21	Alteveer - C1 KAMPIOEN	Niek Narings
21	De Jager-Michaël Wunnink	Niek Narings
22	Mat, de oplossingen	Dennis Breuker
23	Zukertort A'veen 4 - C2	Tom Spits
24	KTV - C2	Tom Spits
25	C2 - VAS 2	Tom Spits
26	K. Terstall - Dennis Breuker	Dennis Breuker
27	HWP ZAAANSTAD - C2	Tom Spits
28	Utrecht 3 - C2	Tom Spits
29	HWP H'lem - C2 Kampioen	Tom Spits
30	Caïssa 3 - Oosten-toren	Cas Zwaneveld
31	TOZ 1 - Caïssa 4	Martijn Dahlhaus
33	Caïssa 4 - SBHA 1	Robert-Jan Schaper
34	Vennius, Co - Schaper, RJ	Robert-Jan Schaper
35	Almere 6 - Caïssa 4	Erik Dekker
36	Euwe 4 – Caïssa5	Tony Lith
36	vBannink- W. Suyderhoud	Wim Suyderhoud
37	Caïssa 5 – Raadsheer 3	Peter van der Werf
37	P. vd Werf - Scheepmaker	Peter van der Werf
37	Rob vSlooten – Tony Lith	Tony Lith
38	Caïssa 6 gaat ervoor	Leo Oomens
39	Caïssa 7 - VAS 10	Huib Vriens
39	De Pion 5 - Caïssa 7	Huib Vriens
40	Over zien en niet-zien	Gert van 't Hof
42	Michaël Wunnink - Geelen	Michaël Wunnink
43	Haakman,Adri - Spits,Tom	Tom Spits
44	De SGA-Cup	Cas Zwaneveld
45	De onreglementaire zet	Tom Spits
45	mobiele telefoons.	Dennis Breuker
46	De Caïssa Jeugd	Tom Spits
47	Schaken: halal of haram?	Jaap Tanja
47	Eindspelstudie	Wim Suyderhoud
48	Schaakprobleem	Afek
49	Het Middenrif	Leo Oomens
50	Corus 2005	Caïssaleden
56	Prof. Van Hulst doceert	Pim Zonjee

BIJ DE OMSLAG: Caïssa 1 kampioen 2e klasse KNSB

Van links naar rechts: Albert Riemens, Ron Nep, Paul Schipper, Coen Janssen, Michaël Wunnink, Hugo van Hengel, Niek Narings en Hajo Jolles.

Rampspoed

Jeroen Hoogenboom

redactioneel

Caïssa is een grote schaakvereniging. We hebben al lange tijd meer dan 100 leden. Een vereniging van een dergelijke omvang heeft bijna elk jaar wel iets te vieren. Intern: de nieuwe clubkampioen, zomerkampioen, spelers die opeens op volle sterkte gaan draaien, jeugdspelers die bij de senioren binnentreden en daar hun eerste overwinning boeken. Extern: het winnen van een cup, de promotie van een team, of zelfs een kampioenschap van Caïssa's Eerste, het vlaggenschip. Elk jaar wel iets te vieren, zo'n grote vereniging. Of: degradatie van een team. Iets op het nippertje niet halen, de boot missen. Spelers die tot hun eigen verbazing bijna onderaan de ladder eindigen. Elk jaar wel iets te betreuren, zo'n grote vereniging. Bij Caïssa gaat schakersgeluk en -leed jaarlijks hand in hand. Dat is ons spel, zo is onze club, we betalen er zelfs contributie voor.

En heel soms, plotseling, dendert er iets van een heel andere aard en omvang onze vereniging binnen.

Iets dat buiten de regels van het schaakspel valt. Waar wij dus ook niets van begrijpen. En wanneer dat gebeurt kraakt de club even tot in het diepst van haar voegen. Dit seizoen zei schaakgodin Caïssa ons zomaar: 'Dat ene koningsstuk, nog midden in zijn spel, dat haal ik nu van het bord, het speelt niet meer mee. Deze figuur heeft zijn zetten gedaan.'

Kun je een schaakgodin van een onreglementaire zet betichten? Nee. Want alleen zij weet wat ze doet.

Micha Leuw vertrok in december voor een vakantie naar Thailand en kwam niet meer terug. Hij is op het eiland Koh Tao dodelijk verongelukt. Hij is als het ware letterlijk van het schaakbord geplukt want zijn lichaam is niet gevonden. Waarom noemde ik juist Micha een koningsstuk? Waarom dreunt juist *zijn* verdwijning zo door? Waarin onderscheidde hij zich dan zo? Eigenlijk deed hij dat al enige tijd nadat hij bij Caïssa lid werd. In oktober 1980 wordt zijn naam op 12-jarige leeftijd voor de eerste maal in Caïssanieuws genoemd, bij de jeugdafdeling: Micha de Leeuw. Een verbastering van zijn naam zou hij uiteraard zijn leven lang meedragen: Mischa en Leeuw. Twee jaar later zien we hem opduiken bij de senioren, op plaats 92 van de 118. Hij heeft daar dan al enkele partijen gespeeld. Wim Eijgenbrood introduceert hem in CN 261: "Onze aspirant Leuw behaalt leuke

resultaten temidden van de senioren. Een toekomstige grootmeester?" Eijgenbrood had het goed gezien: er stak een bijzonder talent in hem. Grootmeester is hij niet geworden, maar hij schopte het wel tot FIDE-meester.

Ik zou er een lief ding voor over hebben om zo'n partijtje van hem uit 1982 terug te vinden. Het zou me niet erg verbazen als hij daarin zijn kennis van konings- en pionnendiploma's aan zijn laars had gelapt of allang weer vergeten was en er gewoon flink op los beukte, nauwelijks geïmponeerd door de leeftijd van zijn tegenstanders. Dat laatste hoefde ook eigenlijk niet, want hij was nogal een vroegrijpe jongen. Al heel jong een zelfbewust karaktertje. Ikzelf werd rond die tijd lid van Caïssa en belandde samen met hem in Caïssa 7. Ik merkte dat hij de eigenschap bezat om over werkelijk de uiteenlopendste onderwerpen te kunnen praten. Terwijl we toch maar liefst twaalf jaar in leeftijd verschilden! Daarin onderscheidde hij zich natuurlijk enorm van zijn leeftijdgenoten. In feite heeft hij zich daarin *altijd* onderscheiden, er was geen gespreksonderwerp dat hij schuwde. Zolang het maar op een analytische, beschouwende manier werd benaderd.

Wat maakt een club als Caïssa zo bijzonder? In de eerste plaats dat sterk en zwak gewoon door elkaar heen loopt. Daarnaast de persoonlijke interesse die veel schakers in elkaar tonen. Het ontstaan van vaak blijvende vriendschappen. Het gedeelde plezier in de clubavond. Op al deze gebieden drukte Micha zijn stempel. We zien hem allemaal nog lopen in het Oranjehuis, op zijn eeuwige kousenvoeten, en eeuwige grijns om iets... Zijn plezier in contacten met mensen. Het plezier van mensen in contact met hem. Ik zal zijn wekelijkse begroeting van mij moeten missen: 'Hee!, mafketel!' Zijn aanstekelijke lach daarbij.

De clubavond in het Oranjehuis nadat de vermissing van Micha bekend geworden was, heb ik niet kunnen bijwonen. Ik heb gehoord dat deze avond het sterkst gedeelde verdriet teweegbracht dat een vereniging kan meemaken. Is Caïssa na Micha nog de oude? Nee, in zekere zin niet. De onderlinge band lijkt nog hechter geworden dan daarvoor. We kunnen blijkaar lachen en huilen.

Elke mens is uniek, dat is waar. Hooguit is de een wat meer uniek dan de ander. Komt er ooit een tweede Micha Leuw? Neen, lieve lezer, er komt nooit meer een tweede Micha Leuw. Wat de goden nemen, geven zij niet terug.

Over dit nummer:

Jeroen Hoogenboom

CN 405 is voor de redactie van CaïssaNieuws een nummer waar we met zeer gemengde gevoelens aan zullen terugdenken. Natuurlijk druk ik me nu eufemistisch uit. CN 405 is in zekere zin als het leven zelf. De alom aanwezige dood en de geboorte. De vernietiging en de schepping. Tweemaal in dit nummer een In Memoriam en tegelijkertijd drie berichten over een fel begeerd en behaald kampioenschap.

Doordat de omvang van CN om vouwtechnische redenen niet verder kan reiken dan een maximum van 56 pagina's, hebben we sommige artikelen moeten doorschuiven naar CN 406. Hierdoor ontbreekt nu een verslag over het SGA-PK van Dennis Breuker en de rubriek De partij van de maand. We vragen al onze schrijvers hiervoor om begrip. Het is wel uitstel, maar geen afstel. □

van de voorzitter

Het jaar van Micha

Leo Oomens

Gek genoeg wordt er weer gewoon geschaakt op onze clubavonden. De omzet aan de bar is normaal. Maar in de gesprekken is hij nog dikwijls aanwezig. Micha. We missen hem.

Het is nog steeds onvoorstelbaar dat Micha nooit meer op de club zal komen, dat hij op ledenvergaderingen nooit meer de belangen van de jeugdafdeling zal bepleiten. Maar in onze herinneringen leeft hij voort. Zijn lach. Zijn nerveuze manier van praten waarbij de woorden bijna over elkaar heen buitelden. Zijn stijl van schaken en van analyseren. Zijn sokken. Zijn vriendschap.

Caïssa wil de herinnering aan onze Micha ook een blijvende vorm geven. Daarom wordt een fietstocht georganiseerd die naar hem heet. Vanwege de sombere weersvoorspelling is die op zondag 10 april jammer genoeg niet doorgegaan. In Amsterdam was het echter aardig weer. Die fietstocht is nu gepland op **zaterdag 21 mei**. Vertrek is om 11:00 bij het Oranjehuis.

We hebben plannen gemaakt voor een Micha-herdenkingsboek. Van Niek Narings hebben we bericht gekregen dat dat boek er nu echt aankomt. Hij doet een beroep op U allen om de verschijning van dat boek te helpen mogelijk maken. Ja, zeker, het gaat om geld. Niek wil een mooi boek maken, niet alleen wat de inhoud

betreft, maar ook in de uiterlijke vorm. Dat kan alleen als wij allemaal bijdragen. Vervolgens krijgen we het boek gratis, dus we doen vooral onszelf een plezier. Er is een girorekening geopend om uw bijdrage te kunnen storten, zie pagina 9.

In het volgende seizoen organiseert de club een Micha Leuw Toernooi. Vermoedelijk wordt het een open rapidtoernooi. Open, om ook gelegenheid te geven om mee te doen aan schaakvrienden van Micha van buiten de club.

Die dingen maken niet dat Micha weer bij ons is. Ik kan alleen maar hopen dat ze helpen het gemis te verzachten.

De clubavond die we in januari aan Micha wijdden gaf uitdrukking aan ons gevoel van verbondenheid met Micha en vooral ook met Eddy en Jetty. Er was ruimte voor verdriet en ook voor troost. Ik hoop dat 7 mei aan Eddy, Jetty en Maarten de kans geeft vooral in blijdschap terug te denken aan hun onvervangbare Micha. □

van de secretaris

Mutaties sinds december 2004

Peter van der Werf

Nieuw: Rense de Jong (jeugd) en Theo Bakker

Opgezegd: Joshua vd Waay, Boaz Krone(jeugd) en André Bach (André wordt donateur)
Theo Weijers en Martijn Dahlhaus zijn verhuisd.

Caïssa heeft nu 113 leden, waarvan 11 jeugdleden.

(NB: het bestuur heeft besloten om het lidmaatschap van Micha nog niet te beëindigen.)

verklarende tekenlijst in partijen:

±	wit staat iets beter	•	wit heeft beslissend voordeel	△	met het idee:
±	zwart staat iets beter	—+	zwart heeft beslissend voordeel	□	enige zet
±	wit heeft voordeel	∞	onduidelijk	▷	beter is:
±	zwart heeft voordeel	∞	met compensatie	→	met aanval
				N	een nieuwtje
				#	mat

Micha Leuw

in memoriam Amsterdam, 17 april 1968 - Koh Tao, 19 december 2004

foto: Mirjam Klijnkramer

Micha na afloop van zijn (verlies)partij tegen Michaël Wunnink, laatste ronde, Eijgenbroodtoernooi 2004

Over Micha

Ed Leuw

‘Waar is Micha’, vraagt Niek in zijn verslag van de eerste externe wedstrijd van het team waarin Micha zo schreeuwend afwezig was. Niet ietsje later, zoals vroeger soms maar later nooit meer; niet echt verslapen zoals ooit één keer, maar echt en definitief afwezig. Geen adembenemend scherpe partijen meer, geen opgewekte organisatie van het eten na afloop van de wedstrijd meer. Wat een verlies...

Wij, zijn vader, moeder en broer, wij de clubgenoten van een door iedereen gekend, geliefd en gewaardeerd clublid zullen er mee verder moeten. En we zullen er mee verder gaan. Dwars door de pijn van het leven heen gaan.

Moeten gaan. Micha zou dat graag gezien hebben. Vrolijkheid gaf hij aan zijn omgeving. De in ieders leven niet te vermijden problemen, zijn slapeloosheid, zijn vrijwel onoverwinbare slordigheid en zijn angst om de zaken te regelen die echt geen uitstel meer gedoogden, dat wilde hij allemaal liever voor zichzelf houden. Enkel bij Caïssa zullen dat hebben geweten.

Liever spotte hij met waarmee hij het moeilijk had: ‘mychaos’, zo had hij zichzelf genoemd op ICC, de internet-schaakclub. ‘Moet je niet naar bed?’ chatte hij spottend tegen me als ik eens een enkele keer ‘s nachts om 02.15 uur een potje op ICC speelde. ‘Jongen, ga toch eens wat eerder naar bed’, dat zei ik nog wel eens tegen hem.

De dinsdagavond was er altijd voor vrolijkheid. Om een uur of vijf 's middags belden we elkaar. 'Hoi, hoi', zei Micha, 'gaan we eten?' En dat deden we dan bij Kam Kee, waar Micha altijd half-plagerige, maar goedgemutste grapjes maakte met die aardige dame die bedient. Spoedig ontstond een wisselend gezelschap bij Kam Kee, met soms Robert, Niek, Pieter, Herre, Jeroen of Wilbert. Micha en ik waren er altijd. Pas een dikke week geleden durfden Jetty en ik er weer langs te gaan. 'Hij was zo aardig, hij maakte altijd grapjes met mij', zei die lieve Chinese dame. Na het eten bij Kam Kee volgde de lange avond op de club. Schaken, babbelen en lachen met vrienden, lang en geanimeerd analyseren, aanwijzingen en suggesties geven bij analyses van anderen, opgewekt zelfs na verlies zoals ook Eric Roosendaal memoreerde, veel te veel shaggies in de rookhoek, er 's avonds als (bijna) allerlaatste uitgejaagd worden, daarna naar de Quibus en dan met een select groepje verder het nachtleven in, waar ik verder nooit kijk op had.

Het is ook geen wonder dat de aanwezigheid van Micha, zoals Niek het elders ook uitdrukt, nog zo alom is. Bij ons in huis en bij Caïssa in het Oranjehuis. Micha's sporen zullen nooit meer worden gewist. Zijn foto in de mooie lijst van Johan van der Klauw en zijn tegen alle angst en weerstand voor het schrijven in, geproduceerde grote artikel over 'schaken op niveau' in CN403 zijn tastbare tekenen van zijn blijvende aanwezigheid. Dat die aanwezigheid voort leeft in veler hoofden en harten is ons duidelijk geworden uit de vele roerende reacties die met name uit allerlei regionen van de schaakwereld zijn gekomen. Dennis Breuker heeft een aantal daarvan op de Caïssa-website bij elkaar gezet.

Dankzij deze tekenen van zijn vrienden kan, wie Micha zoekt, veel van hem terugvinden. Het boekje dat over hem wordt gemaakt zal dat voor 'altijd' bevestigen.

Dwars door alle verdriet: blij en trots met zo een zoon, zo een broer, zo een geliefde, zo een vriend en zo een clubgenoot. □

uitnodiging

Amsterdam, 15 april 2005

Familie en vrienden van Micha,

Wij nodigen jullie uit om met ons samen te komen om het leven van Micha te herdenken.

De bijeenkomst zal plaatsvinden op:

Zaterdag 7 mei, om 14.00 uur

Plaats van samenkomen:

De Oranjekerk

Tweede van der Helststraat,

Hoek Ceintuurbaan

1071 TK AMSTERDAM

Wij hebben deze plek uitgekozen omdat Caïssa, de schaakclub van Micha, hier bijeenkomt.

We willen de middag, in de geest van Micha, een informeel karakter geven.

Wel is er van 14.30 uur tot 15.30 uur een officieel gedeelte met toespraken.

Na het officiële gedeelte is er gelegenheid om onder het genot van een drankje tot 17.00 uur samen te zijn.

Door een aantal vrienden wordt een boekje over Micha gemaakt, waarover jullie tijdens de bijeenkomst meer informatie krijgen. Als jullie op de een of andere manier iets hebben over Micha zoals een foto, verhaaltje, bijzondere schaakpartij, of wat dan ook, neem dat mee. Dat kan misschien in het boek verwerkt worden.

We willen graag weten op hoeveel mensen we ongeveer kunnen rekenen en daarom vragen we om op te geven of jullie komen.

Jullie komst wordt door ons op hoge prijs gesteld. De grote belangstelling voor Micha is ons nog steeds tot troost.

Ed Leuw, Jetty Tempelman

Maarten Leuw

Gerard Terborgstraat 14 3-hoog

020-6730098

1071 TM AMSTERDAM

eleuw@chello.nl/h.j.tempelman@hccnet.nl

De Oranjekerk is vanaf het Centraal station te bereiken met lijn 25
Vanaf het Amstelstation met lijn 12

Uitstappen halte Ferdinand Bolstraat

In de omgeving van de Oranjekerk is geen parkeergelegenheid

Deze toespraak werd op 4 januari 2005 gehouden door Prof.dr. J. van Hulst, oud 93 jaar, lid en ere lid van schaakvereniging Caïssa, ter herdenking van Micha Leuw, omgekomen in Thailand op 19 december 2004

Beste Ed, Jetty, Maarten en Guo Juan,
Geachte voorzitter,
en clubleden van Caïssa,

Wilt u wel geloven dat ik, hoogbejaarde man, mij eigenlijk een beetje beschaamd voel nu ik hier sta. Misschien kan ik beter zeggen: nu ik hier nog sta. Want een man, onze vriend Micha Leuw, 36 jaar jong, met in maatschappelijk en sportief opzicht nog een reeks van veelbelovende jaren voor zich, is ons op 't alleronverwachtst ontgleden. En ik, oude man, ben hier nog.

Daarmee zijn wij opnieuw geplaatst voor het raadsel van leven en dood, en voor de prangende vraag: waarom? Waarom hij?

Maar het zijn vragen zonder antwoord.

De redactie van ons clubblad moet wel een heel opvallende clair-voyance van geest gehad hebben toen zij in het laatste nummer van ons Caïssanieuws twee foto's van Micha opnam, die-zoals wij hem altijd kenden met een stralende lach de overwinningbepalers toonde.

En dan put ik nu uit mijn herinnering.

Micha was eerst, al 25 jaar geleden, lid van de junioren. Toen hij al op heel jonge leeftijd toegang kreeg tot de gewone clubleden, speelde hij een van zijn eerste partijen tegen mij.

Ik had weinig moeite hem van 't bord te veggen en ik dacht: zou die jongen het wel ooit leren?

Ruim een jaar later speelden wij weer tegen elkaar.

Hij had weinig moeite mij van 't bord te veggen. Misschien heeft hij toen gedacht: zou die bijna 60 jaar oudere man het ooit leren?

Alle, maar vooral de oudere leden, hebben gezien en ondervonden, hoe hij in kracht toenam. Maar zij leerden hem ook kennen als een altijd blijmoedige schaak-kameraad, een man die enkel vrienden had, geen vijanden. Moderner uitgedrukt: hij omhelsde het harmoniemodel, hij haatte het conflictmodel.

Micha reisde graag, en veel, en ver.

Hij genoot van de vakanties in exotische gebieden, hij genoot met volle teugen van het leven, van de liefde.

De ouderdom, waarin dat in mindere mate het geval is, was voor hem niet weggelegd.

Hij genoot ook van de buitenlandse tournooien waaraan hij deelnam; daar moest menig schaker met een meester-titel de kracht van zijn spel ervaren.

Deze avond zou hij hier in dit gebouw als docent voor ons optreden. En als we daaraan denken, worden we even stil, doodstil.

Op 27 november jongstleden speelde hij z'n laatste wedstrijd voor Caïssa I. Tegen Amstelveen. Micha won en daardoor hielp hij Caïssa aan een 6-2 voorsprong.

Ik vernam van zijn ouders dat hij in Thailand de laatste dagen van zijn leven erg blijmoedig en gelukkig is geweest. Dat moet voor zijn ouders, zijn broer en zijn vriendin toch ook een troost zijn. En het moet eveneens

een troost zijn, dat hij hier bij Caïssa, en zijn vader is daar getuige van geweest, enkel vrienden had.

Dat mag het leed, dat er geen begrafenis of crematie, geen met bloemen overdekte kist is, toch enigszins verzachten.

Het is een eeuwenoude joodse traditie, dat men een rouwproces niet geïsoleerd moet verwerken, maar met elkaar. Daarom is het goed dat u hier bent in een kring van begrijpende, meelevende vrienden.

Ondergaande zonnen schijnen na. Ook als de zon achter de horizon verdwenen is, kan zij nog een groot deel van de hemel verlichten. Zo is het ook met hen die ons voorgoed hebben verlaten. Hun licht blijft ons ook na hun heengaan bestralen. Soms gaan wij nu pas beseffen, wat zij tijdens hun leven hebben geschonken. Wat Micha ons heeft nagelaten, is een schat aan herinneringen.

Wij weten dat er onmiddellijk na zijn heengaan in Z.O-Azië zeker 150.000 doden zijn gevallen; dat is wel 150.000 maal 1.

Ieder heeft zijn eigen strijd moeten strijden. Ook Micha. Ik vermoed dat die strijd voor hem intens maar erg kort is geweest.

Misschien zullen enkelen nu zeggen: straks gaat alles toch normaal weer door. Ook ons gewone clubleven. We hervatten volgende week weer de interne competitie, de wedstrijden tegen andere clubs. Bestuursleden zullen komen en gaan.

Maar vergis u niet!

Het Caïssa van 2005 en van de jaren die komen, zal nooit meer het Caïssa zijn van 2004 en van de jaren die voorafgingen. Zeker, elke wonde zal genezen, maar het litteken blijft schijnen. En als na jaren, misschien na vele jaren, een historicus de geschiedenis van Caïssa zal beschrijven, dan zal hij dat niet kunnen doen zonder met ere de naam van Micha Leuw te noemen, die verschillende malen clubkampioen was en die als een voorbeeld van sportiviteit onder ons heeft verkeerd.

Zoiets werd slechts van één voorganger gezegd, van de reeds jaren geleden overleden Wim Eijgenbrood.

Ik heb ook nog een heel persoonlijk woord.

De dood van Micha heeft ons opnieuw bepaald bij de grote vragen van leven en dood, van tijd en eeuwigheid, van mens en God. Wij weten allen dat daarover onder de Caïssaleden heel verschillend over wordt gedacht. Maar wij hebben ook geleerd elkaars mening daarover ten volle te respecteren, of wij nu agnost, christen of islambelijder zijn. Daarom kan niemand mij beletten, dat ik aan de Eeuwige in mijn gebeden vraag om het gezin Leuw in deze zo uiterst moeilijke dagen te sterken en te bemoedigen.

Ik eindig met enkele regels uit een gedicht van Gerrit Achterberg, dat hij schreef toen zijn vriend, de dichter Marsman was verdronken; diens lichaam werd nooit gevonden.

Achterberg zei:

*Misschien dat ooit de parelvisers van Bizet hem vinden,
zoals hij neergelegd op de bodem van de Oceaan,
met centenaren water boven zich.
Hij ziet de boten gaan van Duitsland, Engeland, Amerika
en Insulinde
binnen zijn ogen als het ware, tot het jongste gericht.
Dan zullen wij hem op de waterheuvelen zien staan
zeggend tegen de hoogste sterren doods diepzee gedicht.*

Jaap van Oosten

Al ruim elf jaar ben ik uit Amsterdam weg. De tijd dat ik Micha met enige regelmaat zag, ligt ver achter mij. En toch, toen ik op de eerste werkdag in 2005 het bericht van zijn vermoedelijke dood zag (op de Utrechtse site utrechtschaak.nl) was het van heel dichtbij.

We hebben zoveel staan ouwehoeren, in de kroegen Quibus en Troost, in gezelschap van Jeroen Hoogenboom, Joost van Steenis, Piet Ruhe en anderen. Over wijsbegeerte, wetenschap, politiek... Waar is het in vredesnaam allemaal gebleven?

En in de tijd dat ik samen met Jeroen Caissanieuws maakte, kwam hij altijd wel langs in het uiteindelijke, hectische weekend waarin de krant af moest, om Jeroen te helpen met de computer, om wat analyses te maken, om te kletsen.

Ik heb, vlak na het afschuwelijke nieuws, wat droefgeestig zitten bladeren in een stapel oude Caissanieuwsen; ik vond daarin een oud partijtje van Micha, met wat commentaar. Micha was allesbehalve een woordkunstenaar, maar de paar dingen die hij zegt hebben zo'n natuurlijkheid dat je 'm meteen voor je ziet, alsof hij die dingen nu tegen je zegt. Ja, dat is precies Micha, dacht ik, ook na 11 jaar. Van hoeveel mensen zou ik dat kunnen zeggen?

Daarom, en ook omdat hij natuurlijk voor de meesten van ons vooral schaker was, volgt hier dat partijtje. Ik heb gebruik gemaakt van Micha's commentaar (in CN 328) en Fritz6. Het werd gespeeld in Gent, 18 juli 1992; de wit-speler is de Duitse IM **Klundert** (destijds 2415).

1. e4 d6 2. d4 ♟f6 3. ♟c3 g6 4. ♟e3 ♟g7 5. ♟d2 ♟g4 6. ♟g5 h6 7. ♟h4 c6 8. f4 ♟b6!? 9. 0-0-0 g5! 10. fxg5 Het is iets beter om 10. h3 gxh4 11. hxg4 ♟xg4 12. ♟e2 te spelen, met klein voordeel voor wit. 10...hxg5 11. ♟g3 Want 11. ♟xg5 f6 gaat niet voor wit.

11...♟e6?!

Provocerend! Volgens Fritz is 11...♟f6 iets beter.

12. ♟f3 c5 13. ♟b5 ♟d8

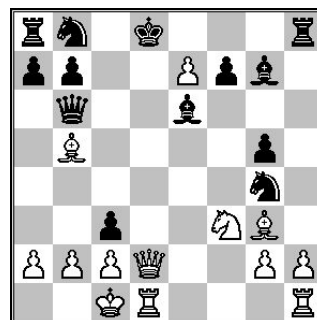
Wit heeft een overweldigende stelling. Micha merkt echter laconiek op: 'Het valt allemaal reuze mee voor zwart. ♟b6 blijkt tot grootse defensieve prestaties in staat.' Dit kan de computer niet met hem eens zijn: als wit nu 14. d5 speelt heeft hij een krachtige aanval door het centrum: 14. d5 ♟d7 15. ♟xg5 Ke8 16. ♟f4 ♟h6 17. ♟e2 ♟a6 18. ♟h5 ♟f6 19. ♟he1! 14. e5? Na deze slappe zet valt het inderdaad mee voor zwart. 14...cxd4 15. exd6? En dit

Micha, vriend, zo mogen wij afscheid van je nemen.
Rust in vrede.
Je blijft in ons hart besloten.

Laten wij enige ogenblikken heel stil zijn.

had zelfs moeten verliezen! 15. ♟xd4 is nog een klein plusje voor Wit.

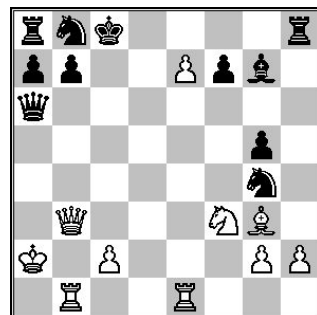
15....dxc3 16. dxe7+

Kritiek moment! Zoals Micha ook doorhad.

16...♟c8?

Jammer! Micha was achteraf bang voor 16...♟xe7 17. ♟d6+ ♟xd6 18. ♟xd6+ ♟f6 19. ♟df1. Het 'koudbloedige monster' is er niet van onder de indruk: in deze variant staat zwart gewoon gewonnen! Toegegeven, de stelling is voor een mens vrijwel niet te begrijpen. 17. ♟d6 "Hier zag ik een bijna geforceerde remise. Die ik lafhartig greep", schrijft Micha, zichzelf verontschuldigend. Hoeft niet. Het is al totaal onduidelijk of zwart meer heeft. Na 17...cxb2+ 18. ♟b1 ♟xa2+ 19. ♟xa2 ♟a5+ 20. ♟a3 ♟xb5 21. ♟he1 b1 ♟+ 22. ♟xb1 ♟c4+ 23. ♟b3 ♟a6+ is ontstaan:

In deze stelling werd remise gegeven. Micha geeft het volgende 'naschrift': "Tijdens het maken van dit stukje merkte Jeroen op dat ik in de eindstelling een stuk voor stond. Ik geloof dat me dit tijdens de partij geheel en al niet opgevallen is." Welke topspeler zou dit durven schrijven? Micha merkt dan op, dat een eventuele winstpoging van zwart niet makkelijk zal zijn. Dit klopt; ik hield (tegen Fritz) de stelling met wit moeiteloos remise.

Hee Micha, goed man! □

Micha's Boek

Lieve mensen,

Hij is er nu al enige maanden niet meer, onze Micha. Tegelijkertijd is hij nog net zo aanwezig als altijd. Door het gat dat hij achterlaat, en dat nog wel even zal gapen, maar ook door al die verhalen waar hij mee verbonden is en die meer dan ooit de ronde doen. Micha was tamelijk kleurrijk zou je kunnen zeggen. Om deze jongen, die zovelen van ons zo in het hart hebben gesloten, te eren, is er een plan ontstaan. Het heet Micha's Boek.

Wij willen een heel mooi boek over Micha samenstellen. Een boek vol anekdotes, foto's, verhalen. Een boek waarin we een beeld willen geven van 36 jaar Micha Leuw. Een boek met een traan en vermoedelijk niet zelden een lach. Om dit boek echt mooi te maken is er echter wel enige financiële ruimte nodig. We willen enkele honderden exemplaren laten drukken, en dan wel van goede kwaliteit. Het boek zal vervolgens gratis onder Micha's verwanten, vrienden en bekenden worden verspreid. Wanneer dit zal zijn weten we nu nog niet precies, maar dat het zeker een paar maanden gaat duren is duidelijk.

De kosten van de gehele productie worden vooralsnog op enige duizenden euro's geraamd. Een bedrag dat niet echt schokkend is maar toch ergens vandaan zal moeten komen. Het lijkt ons het mooiste als we dat met z'n allen doen en dus benaderen we hiertoe iedereen die Micha goed gekend heeft. We doen dan ook een beroep op uw gulle hand om de totstandkoming van Micha's Boek mogelijk te maken. We hebben een rekening geopend waarop een eventuele donatie gestort kan worden:

Gironummer 3343188
t.n.v. Micha's Boek
Amsterdam

Mocht er na de totstandkoming van het boek nog geld over zijn, dan zal dit geld ter beschikking worden gesteld van het nog te organiseren Micha Memorial schaaktoernooi worden gesteld.

Alvast hartelijk bedankt!

Het comité Micha's Boek:

Jeroen Hoogenboom
Niek Narings
Lydia van der Weide (penningmeester)

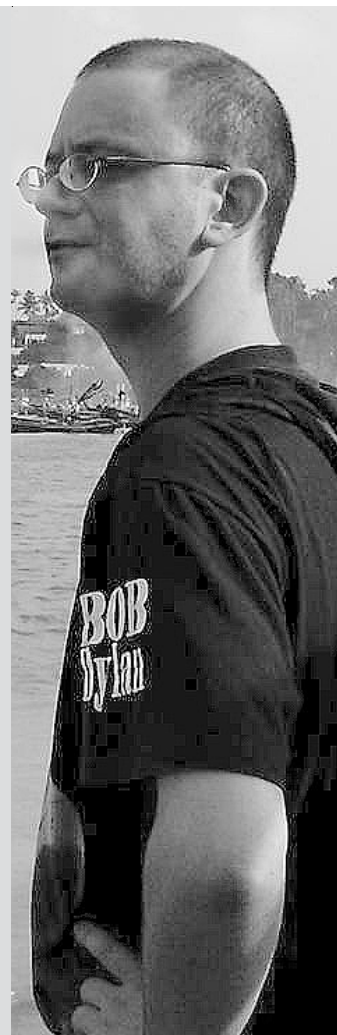

foto: Paja Charvontasanasiri

Thailand, 10 december 2004

foto: Pim Zonjee

Menashe Goldberg

in memoriam

Robert Kikkert

Menashe is er niet meer.

Toen vorige week vrijdag 7 januari 2005, een paar uur nadat ontdekt was dat Menashe Goldberg overleden was, iemand aan zijn zoon Adam vroeg waar Menashe nu was, antwoordde Adam: 'Menashe is er niet meer, hij is weg'. Pas toen voelde ik goed wat dit betekende. Het drong tot me door dat we nooit meer, wanneer we in Gambiet zaten, de deur van het trappenhuis zouden horen dichtslaan, gevolgd door de binnenkomst van Menashe die met langzame maar stevige tred, een rondje maakte langs de mensen

in Gambiet en deze, afhankelijk van z'n bui, begroette met een eenvoudig: 'hallo', 'goede-middag allemaal', of 'vandaag is een vijfjes dag', waarbij hij de meeste aanwezigen de hand schudde.

Nu Menashe niet meer bij ons is, zullen we ons tevreden moeten stellen met herinneringen aan hem. Maar hoe zal ik me, of hoe zullen we ons, Menashe herinneren?

Allereerst moet ik zeggen dat ik Menashe nog niet zo lang kende. Ik kom in Gambiet vanaf 1990, maar had pas de laatste 6 à 7 jaar met hem regelmatig persoonlijk contact. Ik kan dus niet veel vertellen over het ontstaan van

Gambiet en dat zal ik ook niet doen. Er zijn mensen die dat veel beter kunnen dan ik. Nee, ik zou wat willen vertellen over de dingen die ik met Menashe heb meegemaakt, en hoe ik hem zag als mens.

Wanneer Menashe dan binnenkwam in Gambiet was het eerste dat altijd opviel zijn persoonlijkheid. Zijn aanwezigheid was altijd sterk voelbaar, of zoals de Engelsen dat zo mooi zeggen: 'His presence filled the room'. Afgezien nog van z'n fysieke aanwezigheid, was Menashe zeer aanwezig met extreme opvattingen, uitgesproken gemoedstoestanden en intense gevoelens. Halve opvattingen bestonden niet. Hij zei wat hij dacht en voelde. Dat hield in de praktijk in dat je kon worden overweldigd door zijn hartelijkheid en charme..... maar ook dat je een razende donderpreek over je heen kon krijgen.

Op die typerende hartelijkheid en charme kom ik zo dadelijk nog uitgebreid terug. Maar zijn donderpreken.....

Een Nederlands spreekwoord luidt: 'over de doden niets dan goeds', en ik heb begrepen dat er ook een dergelijke joodse uitdrukking is. Dit is een goede uitdrukking om twee redenen: Enerzijds moeten de doden kunnen rusten in vrede, en anderzijds kunnen de doden zich niet meer verdedigen tegen al het slechte dat wij over hen zouden kunnen zeggen. Toen ik echter sommige mensen uit Gambiet deze week, na het overlijden van Menashe, weer zag, zei een aantal: 'De laatste keer dat ik hem zag, had ik nog ruzie met hem'.....Het begrip ruzie, of roezie, zoals dat door de Gambieters genoemd wordt, speelde een grote rol in zijn leven. Ik geloof ook niet dat er iemand in Gambiet komt die niet tenminste één keer getuige is geweest van Menashe's uitpattingen. En om heel eerlijk te zijn, denk ik dat veel mensen die zeer gesteld waren op Menashe, wanneer zij aan hem terugdenken, toch ook denken aan deze karakteristiek. Ik was zeer op hem gesteld. En ook ik kan niet helpen dat ik dan terugdenk aan de Menashe met twee kanten. Dit niet te noemen bij zijn overlijden zou volgens mij geen recht doen aan zijn persoon.

Waren deze donderbuien alleen een kwestie van adrenaline? Genoot hij van de adrenaline die door zijn aderen spoot, wanneer er een conflict was? Soms zou je het bijna denken, maar ik denk dat er meer aan de hand was. Natuurlijk kun je denken: dat is gewoon de aard van het beestje, dat zit zo ingebakken, deze driftigheid, en tot op zekere hoogte is dat natuurlijk waar. We wisten als vaste bezoekers dat wanneer we wilden dat de klassieke muziek en de sfeer niet verstoord zouden worden door een driftaanval van Menashe, we niet moesten beginnen over het Nederlands koningshuis, Duitsers, de belastingen, de gemeente of over religie. Dat was nog tot daar aan toe. Vervelender werd het toen hij zijn negatieve gevoelens ging richten op meestal onschuldige vaste bezoekers of personeelsleden van Gambiet. Sterker nog, het venijn richtte zich vaak op de mensen van wie ik dacht dat hij deze juist erg mocht. Ik moest er vaak over nadenken waardoor dit gebeurde en besloot op een gegeven moment Menashe hiermee te confronteren. Ik wil het

hierover hebben omdat ik mijzelf enigszins herkende in Menashe's driftbuien. Uit ervaring weet ik dat wanneer je trieste en nare ervaringen in het leven hebt, deze vaak erg moeilijk of lastig zijn om mee om te gaan. Vooral het verdriet dat bepaalde gebeurtenissen met zich brengen is vaak te erg om volledig gevoeld te kunnen worden. Ik zelf heb vaak de neiging gehad om allerlei nare gebeurtenissen af te weren, te blokkeren met agressie, venijn of iets dergelijks. Je eigen boosheid of woede te voelen is namelijk veel makkelijker dan je verdriet te voelen. En vergeleken bij mijn verdriet over mijn eigen jeugd.....hoeveel groter moest het verdriet van Menashe wel niet zijn:

Z'n vader werd in het begin van de Tweede Wereldoorlog vermoord door de Nazi's, en alleen door een slimme truc van z'n moeder in combinatie met een wel zeer gelukkige samenloop van omstandigheden wisten Menashe, z'n broer en z'n moeder de oorlog te overleven, en te ontkomen naar Palestina. Z'n moeder was begrijpelijkerwijs getekend en getraumatiseerd voor de rest van haar leven. Als we ons alleen al proberen voor te stellen wat dit voor Menashe moet hebben betekend... Misschien mede hierdoor zijn er later in zijn leven dingen gebeurd, waarmee hij anderen, maar ook zichzelf, erg veel leed heeft berokkend.....Eén ding was voor mij duidelijk: Menashe heeft emotioneel een moeilijk leven gehad.

Op een dag was ik het zat: ik vroeg Menashe op een warme zomeravond in 2003 mee naar buiten te gaan en probeerde hem voor te leggen waar ik mee zat. Ik vertelde over mijn eigen gevoelens van verdriet die ik had gehad en hoe ik die succesvol naar de achtergrond kon manoeuvreren door ze te camoufleren met felheid, venijn, en drift. En dat ik me kon voorstellen dat hij wel erg veel leed had mee te slepen in z'n leven. Tot mijn stomme verbazing kwam de boodschap aan. Meestal, wanneer we een dergelijk gesprek hadden, zei hij: 'It's interesting what you say, but I have to think about it' of 'I have to sleep over this, let's talk about it tomorrow'. Maar nu niet..... Menashe barstte in tranen uit. Ik hield hem beet terwijl zijn oude lijf schudde van verdriet. Na afloop zei hij dat het hem had opgelucht, maar ook dat hij zich schaamde, waarop ik zei dat dat niet hoefde, en dat het voor hem, maar ook voor z'n omgeving misschien prettiger was om af en toe stil te staan bij zijn verdriet, dan conflicten te creëren met de mensen op wie hij gesteld was. Misschien was ik al mild gestemd over z'n driftbuien, na die avond had ik Menashe voorgoed in m'n hart gesloten. Ik hoop dan ook dat wanneer men terugdenkt aan hem en aan z'n driftbuien, men ook iets kan begrijpen van waaróm hij zo was. Niet als excuus, want dat was er niet. Maar wel iets wat misschien tot mildheid stemt.....

Gelukkig hebben wij ook een volledig tegenovergestelde Menashe gekend. Ik ben in mijn leven niemand tegengekomen die op zo'n unieke manier, met zo veel intensiteit, charme en humor, mensen kon binnenhalen. Ik moet denken aan die arme toerist uit Frankrijk afgelopen zomer. Menashe kwam op de man af die zichtbaar onder de indruk was van wat er zich op een bord buiten Gambiet op

een tafeltje in een vluggertje afspeelde. Menashe die dit zag vroeg 'Where are you from?'. 'From France', zei de man. 'Nobody is perfect', antwoordde Menashe lachend en bood daarbij de man wat te drinken aan. Hij stelde geïnteresseerd schaakgerelateerde vragen aan de man. De man was overdonderd door alle interesse, maar kwam de volgende dag wel terug en voelde zich meteen opgenomen in de sfeer van het café. Soortgelijke taferelen kwamen wekelijks voor.

Wanneer mensen voor langere tijd Gambiet niet bezochten, omdat ze bijvoorbeeld met vakantie waren, werd de terugkomst stevast met een intense handdruk en een drankje begroet. Menashe was ook een charmeur van de bovenste plank. Toen ik voor de eerste keer mijn toenmalige vriendin en huidige vrouw meenam, kwam hij naar mij toe en zei hij opzichtig: 'Who is responsible for these beautiful eyes? Is this you?' waarbij hij mij aankeek. Na zo'n opmerking valt ieder gesprek natuurlijk in goede aarde. Er zijn vele vrolijke uitspraken van Menashe die, omdat ze zo vaak klonken, wel altijd door Gambiet zullen blijven echo-en: 'Appie, bedankt voor de plezier' vroeger op zondagmiddag. En dan het karakteristieke vaste vrijdagavondtoneelstukje voor twee: 'Ronnie, do you want to dance?' En na een stelselmatig 'Nee, ik heb geen zin', van Ron's kant, zei Menashe dan: 'Let's go to bed then straight away'. Dit zijn er maar een paar.

Afgezien van Menashe's hartelijkheid en humor is hij ook heel belangrijk geweest voor mensen die nu een vaste verblijfplaats in Amsterdam hebben, maar die in zekere mate uit nood een plek zochten om te slapen. We zijn heel blij wat hij bijvoorbeeld voor Yochanan en Matan heeft gedaan. Mensen die door zijn hulp hun plek in het Amsterdamse leven hebben gevonden. Hij was ook een koppelaar: Er zijn een aantal relaties tussen Gambietmannen en -vrouwen die, al dan niet gewenst, met actieve inbreng van Menashe, tot stand gekomen.

Eén van mijn mooiste herinneringen aan Menashe is een avond waarop twee duidelijk Arabisch uitzijnde jongemannen Gambiet betraden en een potje gingen schaken. Menashe vertrouwde het niet helemaal en ging poolshoogte nemen op zijn karakteristieke wijze: 'Where are you from?' De één bleek uit Egypte te komen en de ander uit de Gaza-strook. Dit was na elf september. Tot overmaat van ramp bleken beide jongemannen ook nog Osama te heten. Toen wij (dat waren op dat moment Yochanan en ik) verwachtten dat Menashe zou exploderen, ontstond er een levendig gesprek. Op één of andere manier voelde hij goed aan dat dit twee prima kerels waren, en werd er gesproken over Arabische woorden in het Ivriet, wederzijdse gewoontes, en hun gezamenlijke liefde voor de Israëlisch/Palestijnse cultuur. Menashe had twee nieuwe vrienden voor het leven en ik weet zeker dat beide jongemannen deze ontmoeting met hem nog lang bij zich zullen dragen.

Onlangs kwam mijn vrouw, na een zware bevalling van onze tweeling-dochters met mij mee naar Gambiet. Daar was ook Menashe. Hij kwam op haar af en zei: 'Dag

mama' en na een wederzijdse begroeting zei hij: 'Ik ben trots op jou'. Dit deed mijn vrouw zichtbaar goed. Het gaf haar een stralend gevoel. Toen ik haar deze week vroeg of ze kon omschrijven waardoor dit zo'n indruk op haar gemaakt had, zei ze dat het nauwelijks te maken had met de woorden die Menashe tot haar gesproken had. Hij had helemaal niets hoeven zeggen. Veel meer had het voor haar betekend dat hij haar een stevige handdruk had gegeven, en een intense blik had gewisseld. Toen ik hierover nadacht was ik het met haar eens. De manier, de intensiteit waarmee Menashe mensen tegemoet kon treden was opmerkelijk. Je had echt het gevoel dat hij je zag. Dat maakte hem voor mij tot een unieke persoon.

Buiten kijf staat natuurlijk dat Menashe met de oprichting van Gambiet een enorme rol heeft gespeeld voor de Amsterdamse -zo niet Nederlandse- schaakwereld. Gambiet is een begrip geworden. Al jarenlang komen mensen van alle schaakniveau's samen om te spelen en te analyseren. Er is geen andere plek in Europa waar dit kan zoals in Gambiet. Op internet en in reisgidsen, in diverse talen, staat Gambiet vermeld. Probeer dat maar eens te vinden in Londen, Parijs, Madrid of Lissabon. Daar bestaat geen Gambiet of vergelijkbaar schaakhuis. Veel internationale topspelers hebben, wanneer zij een toernooi in Nederland speelden, een keer een bezoek aan Gambiet gebracht. Daar was Menashe terecht reuze trots op. We hopen dan ook van harte dat Gambiet, als erfenis van Menashe, zal blijven bestaan.

Menashe was een schaakdier, in alle opzichten. In z'n goeie tijd een levensgevaarlijke schaker. Zijn motto was: altijd aanvallen. 'King in the center' om uit te drukken dat z'n tegenstander nog niet gerokeerd had en dus opgebracht diende te worden, was een vaak gehoorde uitspraak. Ik was toevallig bij z'n laatste externe competitiewedstrijd. In plaats van groot materiaal te winnen, waarna de partij uit zou zijn, rekende Menashe verder en zag hij dat z'n tegenstander het mat over een aantal zetten niet meer kon verhinderen. Hij genoot zichtbaar van deze laatste overwinning. Ondanks het gebrekkige en pijnlijke lijf, wist hij nog een vol punt in de wacht te slepen!

Met dit gebrekkige lijf, wist hij dat het tot het einde niet meer lang zou duren. Daar hebben we het vaker over gehad. Eénmaal beging ik de stommitieit om het met hem te hebben over de oplossing van een bepaald probleem, waarbij ik zei dat over drie jaar het probleem opgelost zou kunnen zijn. Menashe moest vreselijk lachen, haalde zijn schouders op, en was niet meer geïnteresseerd in wat ik te zeggen had: 'Do you expect me to have the eternal life?' zei hij. 'I'm not sure I will live that long'. Hij heeft het dus zien aankomen. Ook vertelde hij ons lachend wat hij Michèle had gezegd over het hebben van sex met een zwak hart: 'If I die upon you, just put me aside, go to sleep peacefully, and call the doctor next morning'.

Gelukkig is hij vredig en in zijn vertrouwde omgeving gestorven. Ik zal me hem blijven herinneren als één van de meest intense mensen die ik ooit gekend heb. Menashe, ik zal je missen. □

Paul Schipper

Sopsweeps – Caïssa

Op 18 december 2004 werd de uitwedstrijd tegen SOPSWEPS gespeeld. In het Oranjehuis. SOPSWEPS is namelijk een schaakvereniging zonder thuislocatie en heeft van de KNSB toestemming gekregen om alle wedstrijden uit te spelen. De naam SOPSWEPS (Samen Op Weg Spelen Wij Een Potje Schaak) zegt wat dat betreft genoeg. Ondanks het feit dat er in het Oranjehuis werd gespeeld was er dus sprake van een uitwedstrijd (met gevolgen voor de kleuren: wit op één etc). In alle communicatie kwam dit steeds prominent naar voren, maar toch had één der Caïssanen zich op de verkeerde kleur voorbereid. Wie dat was? Ach wat doet het er toe. Dan de wedstrijd.

Bord 1.

Robert Kikkert was invaller voor Micha Leuw die naar Thailand was vertrokken. In de opstellingen van SOPSWEPS was gebleken dat Marcel Peek, een liefhebber van de Chigorin, zich meestentijds op bord 1 nestelde. Daar had de heer Kikkert wel zin in. Welnu, Peek deed niet mee, maar het werd toch een Chigorin. Tegenover Robert zat de heer Koetsier, die normaal gesproken het laatste bord inneemt. In géén tijd was er sprake van een eindspel of zo u wilt middenspel zonder dames. Robert beschikte over het loperpaar, ruimteoverwicht en een overmacht aan Elo. Langzamerhand werd zwart teruggeduwd tot hij smeekte om een negende rij: 1-0. Zo is Robert de enige speler met 100%

Bord 2

Op bord twee zat Albert Riemens tegen Jeroen van den Berg. Twee bestuursleden van het Max Euwe Centrum. Zoals bekend is Albert er niet vies van en in dit geval was er nog een extra

DE EXTERNE COMPETITIE

Caïssa 1(KNSB 2e klasse B)

reden. En ja hoor: na 11 zetten was het bekeken $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Overigens wel in overleg met de Captain natuurlijk. En zo durf ik wel te stellen dat Albert op een bepaalde manier de beste speler van Caïssa I is: het meest aantal punten per uitgevoerde zet.

Bord 3

Op het derde bord de schlemiel van het seizoen tot nu toe. In dit seizoen ben je met een score van minder dan 50% automatisch de schlemiel. Michael dus. Na 3 halfjes volgde een zure nul. Daarom een zucht naar eerherstel. Michael was zeer tevreden over de partij. Deze is door hem zelf geanalyseerd bijgevoegd, zie pagina 42.

Bord 4

De onoverwinnelijke captain dan. Na een fabuleus vorig seizoen is de magie enigszins verdwenen. Niek blijkt ook te kunnen verliezen. Hij bereikte weliswaar een gewonnen stelling, maar ergens ging het mis. Een comfortabele kwaliteitswinst werd gevolgd door wat nonchalant spel. En opeens was daar een gevaarlijke pion en een loperpaar die de winst bij de verkeerde persoon bezorgden. De traditie die vanaf ronde twee werd ingezet kreeg hierdoor een vervolg: één nul per wedstrijd.

Bord 5

Hugo was als eerste klaar. Tenminste zo voelde het, want uiteraard kan niemand op tegen de 11-zetter van Albert. In een kort maar krachtig potje werd de heer Bottema van het bord gerost. Zie hier de partij met commentaar van de killer zelf.

Wit: Hugo van Hengel

Zwart: Tom Bottema

Op 18 december jl. was het weer zo ver. Er stond weer een KNSB-wedstrijd op het programma. Teamleider Niek had al ruim van tevoren de teamopstelling bekendgemaakt, zodat eenieder

op zijn eigen wijze naar de wedstrijd toe kon leven. Nu ben ik zelf niet zo'n type dat heel erg aan schaak-technische voorbereiding doet. Voor mij bestaat de voorbereiding vooral uit boodschappen doen voor de nodige versnaperingen tijdens de partij: krentenbollen, bananen, KitKat etc. Ik zorg er altijd voor dat ik voorbereid ben op een lange zit van 1 tot half acht. Schaken met een lege maag is voor mij een ramp. Relaxed arriveerde ik exact op tijd voor de wedstrijd tegen Sopsweeps. Niet uit de concentratie gehaald door een verplichte fotosessie, speelde ik met een sierlijke zwaai mijn openingszet:

1. e2-e4, zo die staat. Op dit moment ging ik mijn notatieblaadje invullen, de datum, de wedstrijd, mijn eigen naam bij wit en op dat moment stokte mijn schrijven. Sjee zeg, tegen wie speel ik eigenlijk? Navraag leerde mij dat ik tegen Tom Bottema speelde. Wie??? Tom Bottema. Ik herrinner mij hem vooral als de onbetwiste kopman van Sopsweeps die dat team van de laagste klasse SGS naar de 2e klasse KNSB loodste; duidelijk de man met de hoogste ELO. Als ik me niet vergis scoorde hij nog niet zo lang geleden een meesterresultaat in het Open Kampioenschap van New York. En hem tref ik dus op bord 5!??

1. ... ♖b8-c6

Tja, wat moet ik hier nu weer van denken. Het is nu al de tweede keer dat ik deze zet tegen me krijg dit seizoen. Eerder speelde ik 2. ♘f3 en kreeg vervolgens 2. ... f5 voor de kiezen. Ik heb me er nog nooit in verdiept, want laten we wel wezen, het is natuurlijk een flutopening. Liever houd ik me bezig met serieuze openingen als het Spaans en het Siciliaans. Maar goed, lollige openingen als deze werken vaak wat nonchalance in de hand; een gevoel van *Ik win toch*. Een gevaarlijke gedachte waarmee je nog wel eens de kous op de kop kunt krijgen. Ik houd me altijd maar vast aan het commentaar van Vishy Anand bij de partij Anand – Agdestein, Baguio City 1987 dat ik ooit eens onder ogen kreeg. Anand schrijft zoiets als: *Na 1. e4 ♘c6 moet wit 2. ♘f3 spelen. Daarmee krijgt zwart nog een*

laatste kans om met 2. ... e5 terug te keren naar een normale opening.

Na 2. ... d6 is de zwarte stelling niet meer te vertrouwen. Nu wil ik van Vishy Anand best wat aannemen dus speel ik altijd ♘g1-f3 in deze stelling.

2. ♘f3 d6?

Volgens het oordeel van Anand heb ik nu dus een gunstige stelling. Jammer dat hij dat niet met varianten heeft geïllustreerd. Veiligheidshalve besloot ik de zaken toch maar kalmpjes aan te pakken. Dat is niet echt *the spirit*, maar ach, we zitten pas op zet 2.

3.d4 ♘g4 4.♙e3 ♘f6 5.♘c3 e6

6.♙e2 ♙e7 7.♘g5

De situatie met ♘g4 en ♘f3 kan op den duur een beetje gaan knellen.

Vandaar dat ik zwart al in een vroeg stadium tot een verklaring dwing.

7. ... ♙xe2 8.♙xe2 h6 9.♘h3

Ik speel hier een beetje met de gedachte van aanvalsplannen à la f2-f4 en zo. Het paard staat op h3 slechts tijdelijk buitenspel. Na 9. ♘f3 is 9. ... ♘g4 ook een beetje vervelend.

9. ... d5 10.exd5 ♘xd5 11.♘xd5

♙xd5 12.♘f4 ♙a5+ 13.c3 0-0

14.0-0

De openingsfase is hier in alle rust beëindigd, de stelling is volkomen gelijk en beide spelers gaan de rug krommen voor het echte werk. Zwart schiet hier echter onmiddellijk een vreselijke bok. De nu volgende opstoot had absoluut voorbereid moeten worden met bijvoorbeeld de standaardzet 14. ... Tad8.

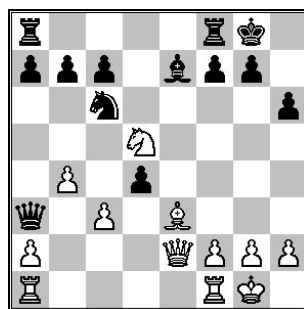
14. ... e5?

Te vroeg, wit neemt het initiatief.

15.b4! ♙a3

De zwarte dame staat op a3 vreselijk ongelukkig. De partij wordt nu wel erg snel beëindigd.

16.♘d5 exd4?

17.♙c1! d3 18.♙xe7

Via deze desperado blijft wit definitief een stuk voor, bijvoorbeeld 18. ...

♙a4 19. ♙h4.

Zwart geeft het op. **1-0**

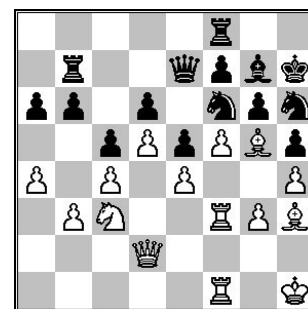
Bord 6

Op dit bord zat de hoogst gerateerde tegenstander van Sopsweeps tegen mede-topscoorer Coen Janssen te schaken. Dat overkomt Coen wel vaker. Hij haalde in de Panov variant van de Caro Kann zijn favoriete zet 6 .. ♙e6 weer eens van stal. Hoe het allemaal ging weet ik niet. Had Coen soms weer een feestje? Ik heb begrepen dat het eigenlijk niet goed ging, maar dat Coen ontsnapte met een remise. Zo gaat dat als je in vorm bent.

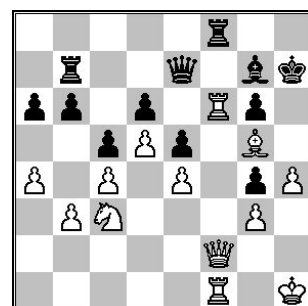
Bord 7

Bij Hajo gebeurde wel iets heel bijzonders. Toen Caissa op 4½-2½ voorsprong was gekomen, was Hajo de enige die nog bezig was. Op het moment dat Hajo materiaal won, gaf de tegenstander de partij direct op. Op zich niet opmerkelijk. Achteraf bleek echter dat Hajo verloren stond. Wat moet dat lekker zijn zeg.

Hajo Jolles - Paul van Onselen
stelling na 34 ... ♙b7

35. ♙f2 ♘hg4 36. ♙xg4 hxg4 (36... ♘xg4 37. ♙xe7 ♘xf2+ 38. ♙1xf2 ♙xe7 39. f6 +-) 37. fxg6+ fxg6 38. ♙xf6

en zwart gaf het op!?! Niet dat ik het had gezien in die halve minuut die ik nog had tot de 40e zet, maar na 38. ♖xf6 (ipv ♖xf6) staat het ongeveer gelijk omdat de witte toren na 38... ♗e8 geen velden meer heeft op de f-lijn en zwart dus zijn stuk terugwint. Dat zwart veel te vroeg opgaf had ik trouwens wel meteen door, want hoe komt wit uit de penning na 38... ♖xf6 39. ♖xf6 ♗e8, gevolgd door 40... ♖bf7?

Na de partij vonden we al snel 40. ♗d2 ♖bf7 41. ♗g5 en wit bevrijdt zich met 42. h5. Dus toch terecht opgegeven?

En toen vond de meekijkende Sopsweper Eddy Sibbing (vanuit diagram 2) 38... ♖xf6 39. ♖xf6 ♗e8 40. ♗d2 ♖bf7 41. ♗g5 ♗e7! De op zet 36 verschenen pion op g4 werkt mooi mee aan het mat. We hebben in de analyse nog van alles geprobeerd, maar zwart wint eigenlijk vrij simpel. Opgegeven in gewonnen stelling!

De volgende dag stopte ik de partij in Fritz. Die vond na een minuutje 'denken' (vanuit diagram 2) 38... ♖xf6 39. ♖xf6 ♗e8 (40. ♖d1!! Geniaal (leerzaam ook wel), wit gaat zijn dame offeren: 40... ♖bf7 41. ♖e3 ♖xf6 42. ♗xf6 ♖xf6 43. ♖xf6

en wit maakt redelijk eenvoudig remise. Bijvoorbeeld 43... b5 44. axb5 axb5 45. ♖xg4 bxc4 46. ♖e6 ♗b5 47. ♖e7+ ♖g8 48. ♖f6+ ♖f8 49. ♖d7. Of 43... ♗d7 44. h5! gxh5 45. ♖f5 b5 46. ♖h6+ ♖g8 47. ♖g6+ en zwart kan niet uit het schaak lopen wegens dameverlies. Opgegeven in remisestelling dus.

Bord 8.

Dat was ik dus. Op bord 8 heb je toch een beetje het gevoel dat je moet winnen. Dat mislukte dus (weer). De tegenstander maakte al snel een kinderlijke fout. In eerste instantie leek het erop dat zomaar een pion verloren zou gaan, maar door een stellingsgeluk viel dat nog mee. Wel kwam mijn tegenstander in een slechte stelling terecht. Vanuit de Caro Kann kon ik gaan aanvallen. Belachelijk natuurlijk. Wat in het

verleden al zo vaak gebeurd is, gebeurde nu weer. Op het moment dat de tijd rijp was voor de doodsklap, deed ik nog even een consoliderend zetje. Met het idee: "zo haal ik al het eventuele tegenspel er wel uit". Gevolg was dat de stelling ongeveer gelijk werd. In tijdnood werd mij plotseling een remise aangeboden. En dat bij een 4-2 voorsprong. Een knikje van Niek was natuurlijk voldoende om weliswaar als matchwinner, maar toch ontevreden de arena te verlaten.

Al met al weer een getalsmatig overtuigende overwinning. Maar mijn gevoel zegt dat we de laatste wedstrijden wel iets meer geluk hebben gehad. Nee lezers, Caïssa 1 is er nog lang niet. En zonder Micha kan het eerste het nog knap lastig krijgen. □

SOPSWEPS'29

1. David Koetsier
2. Jeroen van den Berg
3. Michiel Geelen
4. Frank Smele
5. Tom Bottema
6. Dinand Webbink
7. Paul van Onselen
8. Gert Pijl

2039 - Caïssa

- 1832 - Robert Kikkert
- 2045 - Albert Riemens
- 2019 - Michael Wunnink
- 2088 - Niek Narings
- 2199 - Hugo van Hengel
- 2265 - Coen Janssen
- 1960 - Hajo Jolles
- 1906 - Paul Schipper

2169 2½ - 5½

- 2184 0-1
- 2133 ½-½
- 2221 0-1
- 2289 1-0
- 2138 0-1
- 2187 ½-½
- 2145 0-1
- 2058 ½-½

Niek Narings

Caïssa 1 - Fischer Z. (januari 2005)

Iedereen op tijd, maar waar is Micha??

Verdorie, we moeten echt verder zonder hem. Het was een vreemde gewaarwording de zaterdag van de inhaalwedstrijd tegen Fischer Z. Al voor enen was Caïssa I namelijk volledig aanwezig en daarmee punctueler en incompleter dan ooit tevoren. Als captain voelde ik me machteloos. Normaal gesproken ben ik rond enen druk bezig de bengels te bellen, maar deze keer was Hugo er al ruim op tijd en wie had Micha's nieuwe nummer al? Niemand. GSM, ICQ, MSM, wat schiet je er mee op. Dat lijntje is geen voor innovatieve technologische oplossingen. Doet me denken aan een voorval op de middelbare school. Enige jaren zat ik op het Montessori Lyceum Amsterdam, overigens zonder mijn medeleerling Micha echt te kennen, hij zat twee klassen hoger. Wel herinner ik mij dat hij ter gelegenheid van een simultaan door kantinebaas Frits aangekondigd werd als 'het schaakgenie Micha Leuw'. Dat zal rond 1986 geweest

zijn, maar dit terzijde. Zo rond die tijd raakte ik op een goede dag eens vreselijk teleurgesteld toen mijn beste vriendje Rafaël een spannend avontuur ging beleven. Met een groepje medeleerlingen zou hij namelijk geesten gaan oproepen in het bijgebouw. "Mag ik ook meedoen?" vroeg ik verwachtingsvol. Nee, aan de ronde tafel waar de ingewijden al hun energie gingen bundelen in een poging contact te leggen met de andere wereld was er helaas geen plaats meer voor mij. Natuurlijk bleek het omgekeerde glas tijdens de seance over de tafel te gaan schuiven en werd er contact gelegd met een overledene. Jaloers als ik was restte mij niets dan dat gedoe als klinklare onzin af te doen. Maar de twijfel is sindsdien blijven hangen. Zou het dan toch mogelijk zijn?

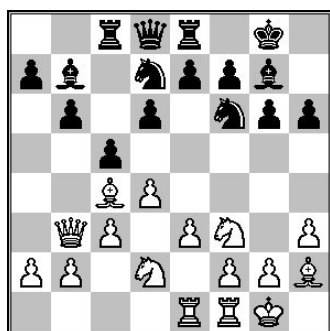
PeeWee van Voorthuijsen hield voor aanvang een toespraak ter ere van Micha. Hoe toepasselijk was het juist tegen Fischer Z deze wedstrijd te spelen. Het team

met Caïssa-coryfeeën Robbert van het Kaar en Aran Köhler had meteen na Micha's verdwijning aangegeven het aan ons te laten of we de oorspronkelijk op 8 januari te spelen wedstrijd wilden uitstellen of niet. Caïssa I en II besloten vervolgens samen, nadat ook de KNSB en de tegenstander van het tweede (VAS II) medewerking hadden toegezegd, na een korte inventarisatie van de levende gevoelens, de 6^e ronde KNSB-wedstrijden uit te stellen. Het dunkt me dat dat wel een goede beslissing is geweest. Micha was ook nu nog altijd de hele dag aanwezig, maar er was ook ruimte voor een schaakwedstrijd op het scherpst van de snede.

Althans, voor al diegenen die hun boodschappen al hadden gedaan of dergelijke praktische beslommeringen van zich af wisten te zetten. Dat bleken er maximaal 15. De blikvangers van de openingsfase waren de partijen aan bord 6 en 8. Paul Schipper en Coen Janssen zagen hun geliefde London-systeem met vrijwel dezelfde zwarte opstelling geconfronteerd.

Coen Janssen – Robbert van het Kaar

1.d4 ♘f6 2.♘f3 g6 3.♙f4 c5 4.e3 ♙g7 5.c3 b6 6.h3 0–0 7.♘bd2 ♙b7 8.♙e2 d6 9.0–0 ♘bd7 10.♙h2 ♖e8 11.♙b3 h6 12.♖ae1 ♖c8 13.♙c4

Coen's 12. Tae1 had ik nog nooit in Pauls partijen gezien. Coen laat weten: "Het idee van Tae1 was na 12...e5 met 13. Ph4 verder te gaan zonder last te hebben van een ongedekte loper op e2. Maar mijn computer vindt het niet veel: (Crafty 19.17: 13. Ph4 exd4 14. cxd4 cxd4 15. exd4 Pe4 16. Pdf3 Pd2 17. Pxd2 Dxh4 18. Lg4 Pf6). Ondertussen had Paul juist Tf1-d1 gespeeld, grappig hoe verschillend ze die opening behandelden. Het is natuurlijk ook een zeer veelzijdig en flexibel systeem. De bespiegelingen over de divergerende interpretaties van onze twee experts kenden echter een voortijdig einde. Pauls tegenstander Jeroen Kroos vertrok namelijk, ondanks een waarschuwing van de wedstrijdleader aangaande de beperkte ruimte waar de spelers gedurende de wedstrijd dienen te verblijven, en een aanbod van Leo om hem een boodschappenlijstje te geven (ja, onze voorzitter is van alle markten thuis!), zèlf richting de Albert Cuyp. Bij terugkomst was hij enkele plastic zakken fruit en groenten maar ook een vette nul rijker. Jammer dat zoiets juist tussen twee bevriende clubs moest gebeuren. Zouden wij bang moeten zijn dat Jeroen Kroos even een computer ging raadplegen in onderstaande overigens zeker Fritz-waardige slotstelling? Enfin, de wedstrijdleader had een keer gewaarschuwd en

dus restte hem weinig anders dan tot sancties over te gaan. Volgens het boekje had hij gelijk.

Paul Schipper - Jeroen Kroos

Commentaar Paul Schipper

Een kort partijtje omdat mijn tegenstander tegen de wens van de arbiter besloot om toch boodschappen te gaan doen op de Albert Cuyp Markt. Toen hij na mijn 14e zet terugkwam werd hij door diezelfde arbiter op een nul getrakteerd. Terecht? Ik was er op dat moment wel blij mee omdat ik mij de avond te voren tegoed had gedaan aan een overmaat aan alcoholische versnaperingen. Iedereen was natuurlijk wel benieuwd naar het oordeel van de slotstelling met de achterliggende gedachte: in hoeverre heeft de beslissing van de arbiter de uitslag van de wedstrijd beïnvloed? 1.d4 ♘f6 2.♘f3 g6 3.♙f4 ♙g7 4.e3 d6 5.h3 0–0 6.♙e2 b6 7.0–0 ♙b7 8.a4 a6 9.c3 c5 10.♙b3 ♘bd7 11.♖d1 ♙c7 12.♘a3 ♖fb8 13.♙c4 ♖f8 14.♘g5

Dit was dus de slotstelling. Na het gedwongen 14...e6 was ik van plan om de volgende zettenreeks te produceren. In eerste instantie krijgt wit 3 pionnen voor zijn (weliswaar favoriete) loper.

15.♙xe6 fxe6 16.♙xe6+ ♘h8 17.♙xd6 ♙c6

Zwart heeft nog 'geluk' dat deze tussenzet met mat in een dreiging er in zit. In deze stelling begint de feitelijke analyse van de stelling. Met mijn tegenstander, die na enkele minuten reeds was afgekoeld, heb ik dat ook langdurig gedaan. Fritz, echter, denkt er gewoontegetrouw weer heel anders over.

18.e4 Fritz geeft dit als beste. Daar hadden wij natuurlijk helemaal niet naar gekeken. Het is een van de manieren om het mat op te heffen. In de analyse hebben we vooral gekeken naar 18.d5 ♘xd5 19.♙xf8 ♙xf8 (de beste want na 19...♖xf8 20.♘f7+ ♖xf7 21.♙xf7 ♘e5 (21...♘xe3? 22.f3 ♘xd1 23.♖xd1 heeft zwart zowel een probleem op d7 als op de onderste rij. 23...♘f8 24.♖d8) heeft de witte dame weliswaar geen velden meer, maar zorgt de volgende afwikkeling 22.♙xd5 ♙xd5 23.♖xd5 ♙xd5 24.♖d1 ♙g8 25.♖d6 voor een gewonnen einspel omdat de zwarte pionnen op de damevleugel te kwetsbaar zijn.) 20.e4 ♘5f6 21.♙xc6 ♙xc6 22.♘c4 een moeilijk te beoordelen stelling. Wit heeft twee pionnen voor de kleine kwaliteit. De zwarte stukken staan bovendien een beetje raar. Toch kan het loperpaar misschien gevaarlijk worden. Wit dreigt misschien met e5 nog meer verwarring te zaaien in het zwarte kamp. Om dit tegen te gaan kan zwart 22...h6 23.e5

hxc5 24. exf6 dxf6 25. dxb6 Bb8 26. a5 voor mijn gevoel geeft dit wit wel goed spel.

18... dxe4 19. exf8 exf8 Wit heeft hier veel keuzes, die allemaal leiden tot vrij goed spel. Een voorbeeld: **20. d7+ g7 21. d5 Bxe6 22. dxe6 ddf6 23. f3 dg3 24. gf2 df5 25. dc4 b5 26. db6 Be8 27. dd8 dd5 28. dxb7 dxb6 29. g4 dh4 30. axb5 axb5 31. Ba7 Bxe6 32. dxc5+ Be7±** Conclusie: wit staat wel goed in de slotstand, maar de winst is zeker niet nabij. **1-0**

Wie dacht dat deze meevaller de opmaat zou zijn voor alweer een makkelijke overwinning van het eerste had het mis. Tegen Fischer Z is het altijd spannend en zo ook deze maal. Of is het eerste wat labiel geworden? Werd er in de voorgaande vijf ronden slechts vier maal een partij verloren, deze keer dienden er niet minder drie nederlagen geslikt worden. Albert Riemens speelde een stevige partij, die ongetwijfeld in remise zou gaan eindigen. Opeens bleek er toch iets mis en was Albert's loper te zwak tegen PeeWee's sterke paard. Michael Wunnink stond lekker, offerde een pion, kreeg compensatie en misschien meer, maar moest in een tijdnoodduel toch het punt laten aan Bram van Dijk. Robert Kikkert ten slotte speelde een enorm spannende partij tegen Casper Blaauw. Na een kwaliteitsoffer bestookte hij wit met een loperpaar en hield zijn initiatief lange tijd gaande totdat in tijdnood met een kleine combinatie abrupt een einde aan z'n kansen kwam.

Niet getreurd, onze vaste puntenmakers gaven andermaal thuis.

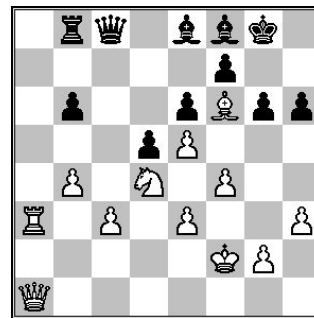
Hugo van Hengel hoefde op bord 5 weinig te laten zien. Een wat saaie partij was plotseling ten einde nadat Jos Teeuwen creatief wilde zijn een stuk weggaf. Hajo Jolles gaf op bord 7 zijn sterke seizoen andermaal cachet met een goede overwinning op Maarten Veldt. Niek Narings speelde op bord 1 een spannende partij tegen een zeer bekende.

Aran Köhler - Niek Narings

Commentaar Niek Narings

(...)

En hoe was het Coen inmiddels vergaan? Vanuit de opening had hij eigenlijk niets maar een wat mindere manoeuvre van tegenstander Robbert van het Kaar bracht Coen het initiatief en vervolgens pionwinst. Niet voor de eerste maal zat hij zo als laatste te zweten met als opdracht het binnenhalen van kostbare matchpunten. Robbert dacht dat Coen nerveus werd en rook kansen in een op zich vrij hopeloze positie. Niets was minder waar. Coen is ijzersterk onder druk. Opmerkelijk detail was dat op het moment dat duidelijk werd dat hij genoeg zou hebben aan een remise Coen met g2-g4 keihard op winst ging spelen. Dat bleek geen slechte taktiek. Hierbij het slot van zijn partij:

Coen - Robbert v/h Kaar na 43....Le8

44. h4 h5 45. g4! hxc4 46. g3 Bc4 47. Bb1 Bc8 48. gxc4 g7 49. exg7 gxc7 50. h5 gxh5+ 51. gh4 b5 52. Bg1+ gh8 53. Bg5 Bf1 54. Bh6+ g8 55. dxb5 Be2 56. Bg5+ gf8 57. Bxh5 Bh2+ 58. g5 Bg2+ 59. Bg4 Bf1 60. gf6 1-0

En zo won het eerste met 5-3 van Fischer Z en werd de koppositie weer van WSC overgenomen. De volgende ronde wacht andermaal de belangrijkste wedstrijd van het seizoen, uit tegen Soest, de oude club van onze Hugo.

En natuurlijk gingen we na afloop bij New King eten. De Fischer Z-ers gingen mee en Micha bleek ons goed opgevoed te hebben. We wisten ze te overtuigen dat de gestoomde oesters niet te versmaden waren. En toen ze er toch niet allemaal ingleden bij onze sympathieke tegenstanders sloegen we andermaal likkebaardend toe. Vervolgens werden de eend, het varken, de tofu, de peultjes en niet te vergeten de gevulde aubergine opgediend. Smullen maar!

Caissa	2169	-	Fischer Z	2152	5 - 3
1. Niek Narings	2289	-	Aran Kohler	2194	1 - 0
2. Albert Riemens	2133	-	Peewee van Voorthuijsen	2247	0 - 1
3. Robert Kikkert	2184	-	Casper Blaauw	2229	0 - 1
4. Michael Wunnink	2221	-	Bram van Dijk	2100	0 - 1
5. Hugo van Hengel	2138	-	Jos Teeuwen	2163	1 - 0
6. Coen Janssen	2187	-	Robbert van 't Kaar	2105	1 - 0
7. Hajo Jolles	2145	-	Maarten Veldt	2174	1 - 0
8. Paul Schipper	2058	-	Jeroen Kroos	2003	1 - 0

Coen Janssen

Soest - Caïssa 1 (26 februari 2005)

Coen, schrijf jij het verslag? Meestal een teken dat de teamleider niet al te zeer onder de indruk is van je dege-lijke maar korte remise. Het best is het trouwens zo'n verslag te schrijven vlak na de wedstrijd, als alle gebeur-tenissen en vooral ook partijen nog vers in het geheugen liggen. Op het moment dat ik dit verslag schrijf zitten er helaas al weer 6 weken en een ronde tussen. Wel plaatst mij dit in een nog voordeliger positie dan de voetbal-verslaggever, die in zijn commentaar bij de samenvatting met subtiele hints kan toepraten naar de gelijkmaker in de 86ste minuut..

26 februari 2005, Soest is de tegenstander. Soest, plaatsje ergens in de buurt Amersfoort. per trein slechts bereik-baar via enkelspoor, wat toch altijd weer spannend is. Op het Centraal Station is die spanning door de teamleider al slim opgebouwd, door op het allerlaatste moment met de treinkaartjes op te duiken. Het team staat op scherp. Robert leest in de trein een boekje over de Grünfeld, heeft het over een of andere offervariant, die later prompt op het bord verschijnt. De rest van het team bijt de tanden stuk op een opgave uit de door Albert meegebrachte Schaaknieuws, niemand slaagt er in de oplossing te vinden.

Op het station worden we opgewacht door Hugo, ex-Soestenaar, en ook ex-lid van de Soester Schaakclub 1922. Hij neemt ons mee naar 't Gildehuis, vaak voor bruiloften maar die middag tevens voor schaakpartijen.

Het eerste, een mix van echte schakers en solide houtjeschuivers, waarmee we dit seizoen goede resulta-ten halen. Ook deze middag gaat het uitstekend, al laten wat kleine scheurtjes in de defensie zien dat we niet geheel onbezorgd de volgende ronde kunnen ingaan.

Niek speelt weer eens een prima partij. De1 speelt Niek in de opening, en vanaf dat moment blijkt hij meer gevoel te hebben voor de finesses in de stelling:

(...)

Albert wordt vaak ingezet tegen ratingkanonnen, in dit geval tegen Helgason. Helgason heeft ook nog wit, wat toch een beetje teveel van het goede blijkt. Van een notatiebiljet in spijkerschrift dat ik later op straat vond heb ik geprobeerd een plausibele zettenreeks af te leiden, maar of dit inderdaad Albert's partij is...

Hugo speelt tegen Gerrit Meine Muis, van wie ik nooit helemaal zeker ben waar de achternaam begint en de voornaam eindigt. Toch eens vragen. Hugo komt flink onder druk te staan, gebeurt hem niet vaak dit seizoen, maar redt zich er uiteindelijk toch vrij makkelijk uit.

Michael toont met een overtuigende overwinning duidelijk tekenen van vormherstel.

Ikzelf weet weinig tot niets te bereiken met het Londen-systeem, waarmee de ronde ervoor nog een solide 2-punter werd gehaald door Paul en mij. In de tijdnoodfase voel ik me niet helemaal zeker van mijn zaak en ik neem het remise-aanbod van mijn tegenstander dus graag aan.

Robert speelt de opening uit het boekje, en staat na een zet of 20 positioneel gewonnen, en dat geeft hij natuurlijk niet meer weg.

Hajo vormt dit seizoen samen met Hugo de punten-machine, hij brengt net als Hugo zijn score op 6 uit 7.

Paul speelt een Caro Kann, met in het begin wat agressie zetten van de witspeler, die door Paul met scherp spel worden gepareerd. Dat levert Paul een eindspel met een kwaliteit meer op, waarin hij even de draad kwijt raakt. Even later heeft hij de draad weer te pakken en houdt hij een inmiddels lastig eindspel knap remise.

Al met al een solide overwinning, weer met $5\frac{1}{2} - 2\frac{1}{2}$ natuurlijk. $\square$

Soest	2075 - Caïssa	2169 $2\frac{1}{2} - 5\frac{1}{2}$
1. Eric de Haan	2265 - Niek Narings	2289 0 - 1
2. Reynir Helgason	2340 - Albert Riemens	2133 1 - 0
3. Gerrit Meine Muis	2148 - Hugo van Hengel	2138 $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
4. Roderick Loeber	1962 - Michael Wunnink	2221 0 - 1
5. Bram Otto	2028 - Coen Janssen	2187 $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
6. Arno Buyten	1949 - Robert Kikkert	2184 0 - 1
7. Harry Wilting	1966 - Hajo Jolles	2145 0 - 1
8. Pepijn Steenbergen	1944 - Paul Schipper	2058 $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

Het Eerste weerstaat aanval WSC (19 maart 2005)

Niek Narings

De topper in de tweede klasse B is in 4-4 geëindigd, waardoor we een matchpunt voor blijven staan op de grote verrassing van het jaar, de Westlandse Schaak Club. Rond de tijdcontrole leek een nieuwe stunt in aantocht te zijn voor de promovendus, maar door twee eindspelovertuiningen kon er alsnog opgelucht pils worden gedronken. Bij winst in de laatste ronde tegen Alteveer ligt na drie jaar afwezigheid de vurig gewenste terugkeer naar de eerste klasse in het verschiet.

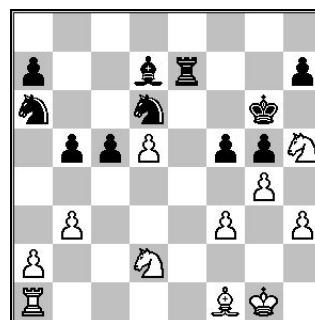
Maar al te goed weten de spelers van Caïssa I en WSC I nog hoe het er twee jaar geleden aan toe ging in dat krankzinnige seizoen in Klasse 2B. Vier teams waaronder Caïssa I eindigden aan kop met het luttele aantal van 11 matchpunten, waarna LSG II op bordpunten promoveerde. WSC moest aan het andere eind van de ranglijst nagelbijtend accepteren dat 8 matchpunten niet genoeg waren om het vage lijf te redden. Maar WSC is terug, en hoe! Wederom zijn ze betrokken bij een fascinerend seizoen.

We dachten na de eerste ronden van het seizoen met overwinningen op de verwachte concurrenten Euwe en DD op rozen te zitten. Ontspannen werden de volgende potjes gewonnen en ach, dat WSC bleef op de ranglijst nog meedoen, maar spoedig zouden ze door de zware jongens in de klasse wel op hun plaats gezet worden. Niets bleek minder waar. De promovendus stoomde door van overwinning naar overwinning en liet alleen een punt liggen tegen DD. Langzaam werd duidelijk dat het onderlinge duel in de achtste ronde als scherprechter zou gaan fungeren. En eindelijk, zaterdag 19 maart j.l. was het dan zover.

Wedstrijdleader Henk Gerth moest onmiddellijk in actie komen in verband met enige klokperikelen. Net terug van de fabriek waar een produktiefoutje hersteld moest worden (naar het schijnt ging het om een een condensatortje) weigerde één van de spiksplinternieuwe elektronische klokken op gang te komen. Een houten exemplaar bracht uitkomst. Er kon meteen een exemplaar voor Robert Kikkert meegenomen worden, want onze gevoeligste wilde bij nader inzien ook liever een fijne Garde. Zou die van pas moeten komen om zijn tegenstander door de vlag te beuken? Tegenstander en WSC-teamcaptain Marnix Hofman vond het allemaal best.

WSC bleek de opstelling ter verrassing wat omgegooid te hebben. Kanon Jan-Willem de Jong zat opeens op bord 4 waar hij Michaël Wunnink bombardeerde met snelle zetten in een voor hem kennelijk maar al te bekende Open-Spanjaard. Toch bleek er niet zoveel aan de hand voor wit. Voor zwart trouwens ook niet, en de heren vonden elkaar in een remise. Ondertussen werden door Menno

Pietersma de honeurs waargenomen op bord 1. Daar trof hij Niek Narings die in een g3-Grünfeld lange tijd op weg leek naar een soepele overwinning totdat een fijne truc WSC een halfje bracht:

Pietersma-Narings na 27.f3

27... ♖e5 28.a4! Wit creëert na veel verdedigen eindelijk tegenkansen. Ik schrok behoorlijk, want deze had ik effe niet aan zien komen. Vlak ervoor had ik juist op a1 genomen om de toren op een lekker passief plekkie te krijgen.

28... ♖xd5 29.axb5 ♖c7 Lijkt af te wikkelen naar een goed eindspel. 29... ♖b8 30. ♖c4 ♖xb5 31. ♖e3 ♖e5 32. ♖xf5 ♖xf5 33. ♖d3 is in ieder geval geen verbetering.

30. ♖xa7 ♖dxb5 31. ♖xb5 ♖xb5 32. ♖a6+ ♖d6?! Zwart blijft wel beter staan na 32... ♖f7 33. ♖c4 ♖d4 **33. ♖c4!!** Een prachtige remisewending. Twee paarden dressereren brutaal de koning.

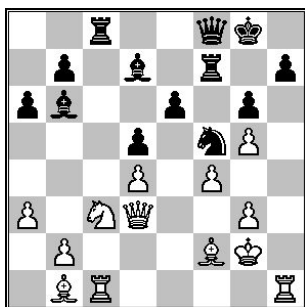
33... ♖xa6 34. ♖e5+ ♖h6 35. ♖f7+ ½-½

Deze wending zette de toon in de wedstrijd, want niet veel later kwam WSC op voorsprong toen Ashwin Sewambar op bord 3 Coen Janssen zijn eerste competitie-nederlaag in twee seizoenen Caïssa bezorgde. In een doorschuif-Caro-Kann werd zwart strak weggespeeld. Coen kwam nog in de buurt van zijn inmiddels bijna traditionele ontsnapping, maar niet meer dan dat.

Toen op bord 8 Paul Schipper er in een Leningrader ook vanaf ging tegen Michael Aagaard begon het er somber uit te zien voor de champagnieliefhebbers in de zaal. Overigens stond die nog niet koud, want dat brengt natuurlijk geen geluk. Vaste supporter Herre was de aangewezen man om eventueel voor een goede fles te zorgen, maar geen moment zat dat er in. Vooral niet toen Albert Riemens vanuit een goede stelling zijn stukoffer tegen de ook al verrassend laag (bord 6) opgestelde Timon van Dijk verkeerd zag uitpakken.

Hajo Jolles bracht een niet zozeer beter, maar wel veel effectiever offer want tegenstander Johan Valstar raakte

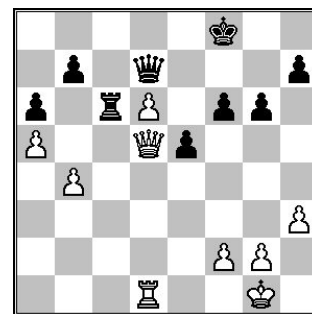
meteen het spoor bijster zodat we weer terug in match kwamen:

Valstar-Jolles na wits 27^e zet

27...♖c4 28.♗a2 ♜xd4?! Hajo over deze stelling: 'Fritz vond het het kwaliteitsoffer maar niets. Veel sterker vond-ie 28...♗c6! en wit moet oppassen, bijvoorbeeld 29.♜he1 ♗xd4 30.♜xe6 ♗xf2 31.♜xf2 ♜d4 32.♜e2 ♜xg3! 33.♜xg3 ♜df4 34.♜c2 ♜f5!'; Een ander interessant kwaloffer is 28...♗xd4!? 29.♗xc4 dxc4 30.♜xc4 ♗c6+ 31.♜g1 ♗xf2+ 32.♜xf2 ♗xh1 33.♜xh1 ♜d6 en zwart heeft de betere papieren. 29.♗xd4 ♜xd4 30.♜e2?? ♗b5 Met stukwinst. Hierna offerde wit de Dame en werd het nog een enorme zenuwenbedoeeling, maar Hajo liet zich de kaas niet meer van het brood eten. Met Hajo's eetlust zit het dit seizoen sowieso wel goed. Tussenstand na de tijdcontrole: 2-4 voor WSC, met twee betere stellingen voor de onzen. Zou het tij nog kunnen keren?

Wie anders dan Robert Kikkert deed de hoop op redding danig groeien. Robert pakte een pilsje, ging er even goed voor zitten, nam een flinke slok, ging de denktank in en kwam toen tot:

Kikkert-Hofman na 40...Kf8

41.b5! axb5 42.♜xb5 ♜g7?? (De enige zet is 42...♜e8, waarna zwart wel nog een zware belegering zal moeten doorstaan.) 43.a6! (43...bxa6 44.♜xc6! ♜xc6 45.d7+-) 1-0

Alle ogen werden vervolgens gericht op de laatste partij, die tussen Hugo van Hengel en Paul Brasser aan bord 5. En ja, Hugo stond wel erg lekker. En wit verdedigde inderdaad wel erg passief. Maar zou het onze topscorer ook lukken? "Natuurlijk!" zeiden we tegen elkaar, maar het klamme zweet stond ons nog steeds in de handen. En toen was eindelijk het moment daar! Nog net ontsnapt aan die lastige jochies van WSC. 4-4.

Onze laatste wedstrijd zal nu gewonnen moeten worden, 16 april tegen hele andere jochies, namelijk die van Alteveer. Ze spelen trouwens op een erg leuke plek: De Boomspijker, Rechtboomsloot 52. En op een leuk tijdstip: 14.00 uur. Spandoeken zijn welkom!

Wij zijn er bij!! ☐

Caïssa	2170 – WSC	2109 4 - 4
1. Niek Narings	2289 - Menno Pietersma	2166 ½ - ½
2. Robert Kikkert	2184 - Marnix Hofman	2061 1 - 0
3. Coen Janssen	2187 - Ashwin Sewambar	2011 0 - 1
4. Michael Wunnink	2216 - Jan Willem de Jong	2337 ½ - ½
5. Hugo van Hengel	2117 - Paul Brasser	2054 1 - 0
6. Albert Riemens	2127 - Timon van Dijk	2240 0 - 1
7. Hajo Jolles	2145 - Johan Valstar	1997 1 - 0
8. Paul Schipper	2094 - Michael Aagaard	2003 0 - 1

(overpeinzing aan Eddy Leuw, van Hajo Jolles, na de wedstrijd Caïssa-Fischer Z, zie p. 14)

Gisterennacht in Gambiet met Aran aan de bar gehangen. Aran was vol zelfbeklag omdat hij vond dat hij - en niet Peewee v Voorthuizen - iets over Micha had moeten zeggen, bij het begin van de uitgestelde wedstrijd Caïssa - Fischer Z.

Aran en ik merkten op dat voor ons allebei geldt dat er sinds Micha's dood nog geen dag is voorbijgegaan dat we niet aan hem denken.

Een paar nachten geleden droomde ik dat ik met Micha in de Quibus zat en dat we grappen maakten over wiens bier ik nou moet opdrinken nu Micha er niet meer is (in dromen kan alles). Misschien heeft Micha je wel eens

verteld hoe ik als snelle drinker en hij als langzame drinker toch gelijkop dronken. Als mijn glas al leeg was, was dat van Micha nog bijna vol. Ik riep dan 'een kleine bijdrage' of zoiets, waarop Micha de helft van zijn glas in het mijne goot. Of - moet ik bekennen - pakte ik ongevraagd zijn glas om de helft over te gieten. Micha keek dan geamuseerd toe en zei tegen de verbaasde omstanders 'hij drinkt altijd mijn bier op'. Geamuseerd, dat is een woord dat goed bij Micha past. Hij was ook altijd geamuseerd door mijn soms wat misantropische houding - alhoewel hij dat wel chargeerde (om het amusanter te maken!). Ik mis hem.

Caïssa 1 niet te stoppen!! Kampioen!

Niek Narings

Met een stevige overwinning op de vrijbuiters van Alteveer heeft het Eerste een glorieus kampioenschap in de tweede klasse B behaald. Ondanks een bijna perfecte score was het tot en met de laatste wedstrijd nog vreselijk spannend in onze race met WSC. Er moest dan ook absoluut gewonnen worden om het drie jaar geleden verloren gegane terrein te herwinnen. Het werd een historische dag. Zo was daar een herboren Michaël, die gehakt maakte van de schrik van de tweede klasse B genaamd Jaap de Jager, waarmee hij ons achttal zo definitief de weg naar de Zevende Hemel wist te wijzen. Maar opeens viel daar nog zo'n stel gelukzalige Caïssanen speelzaal de Boomspijker binnen: Caïssa 1 en 2 kampioen!

PLOP!!! Daar knalde de allerfijste champagne ooit, geschonken door onze connaisseur Matthijs de Feber. PLOP!!! Was dat dan niet die interessante Italiaanse fles, fraai omlijst door groupie Herre Trujillo? Inderdaad, dit keer stond de champagne wel goed koud. Want deze kans zouden we niet laten liggen, dat kon gewoon niet anders.

Het is een jaar dat we nooit zullen vergeten. Het is het jaar dat we Micha zijn kwijtgeraakt. Maar verdomd, elke keer als we onder Caïssanen zijn is hij zo aanwezig. En deze laatste ronde was het niet anders. En dan te bedenken dat het een dag voor Micha's 37^e geboortedag was. We waren ons daar niet helemaal bewust van, en dat was misschien maar goed ook. Het is wel eigenaardig om weer zo fanatiek, gedreven en vervolgens extatisch blij te kunnen zijn als team, terwijl ons heerlijke eigenwijze ventje er niet meer is. Maar inderdaad, hij had natuurlijk niet anders gewild dan dat we dat kampioenschap gewoon gingen pakken en de lol, waar hij altijd zo'n voorname en ingenieuze vormgever van was, weer terug zouden vinden. En zo geschiedde.

De partij van de dag was ongetwijfeld het duel aan bord 2. Met een heerlijke scalp gaf Michaël een prachtige draai aan zijn verder niet zo bijzondere seizoen. De kleine Wunnink is nu echt helemaal terug.

Jaap de Jager – Michaël Wunnink

1.c4 c5 2.♟f3 ♟f6 3.♟c3 d5 4.cxd5 ♟xd5 5.e4 ♟b4 6.♟b5+ ♟8c6 7.d4 cxd4 8.a3 ♟d7 9.axb4 dxc3 10.bxc3 g6 11.♟e3 ♟g7

Zoals te verwachten was komt Michael gemakkelijk uit de opening. Het is niet echt het terrein van de Jager.

12.♟a3 0-0 13.0-0 ♟c7 14.♟b1?! 14.♟e2 14...♟e5!
15.♟xd7

15.♟e2 ♟g4 16.♟d4 ♟xf3 17.gxf3 a6

15...♟xf3+ 16.gxf3 ♟xd7 17.♟g2 a6 18.♟d1 ♟c7
19.♟a5

Wit gaat op zoek naar tegenspel en offert de gedoemde c-pion. 19.♟b3 ♟e5 20.h3 ♟fd8

19...♟xc3 20.♟c5 ♟f6 21.♟d7 b6 22.♟cc7

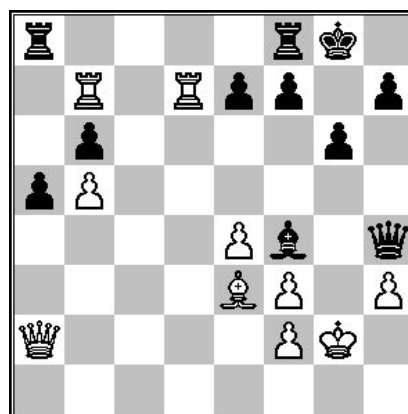
22.♟g5!? is misschien beter, maar laat wel dameruïl toe met 22...♟b2 23.♟xb2 ♟xb2. Het dameoffer 22...♟e6

23.♟xe7 bxc5!? komt trouwens ook in aanmerking

22...♟h4 23.h3 ♟f6

23...e6 24.♟a2 a5 25.b5 ♟h6 lijkt een betere versie van de partij op te leveren.

24.♟a2 24.♟xb6? ♟g5+ 25.♟h1 ♟f4 24...a5 25.b5
♟e5 25...♟g5!? 26.♟b7 ♟f4

27.♟xf4

27.♟xe7 ♟g5+ 28.♟f1 (28.♟h1 ♟ad8 29.♟b3 ♟h4

30.♟xf4 a4! 31.♟xa4 ♟xh3+! 32.♟g1 ♟xf3+)

28...♟xb5+ 29.♟g2 ♟g5+ 30.♟f1 is één van de zetherhalingsmotieven die steeds in de stelling zitten. Zou de Jager het gezien hebben, maar aan een alles-of-niets-poging de voorkeur hebben gegeven? Het wekt geen verbazing. Wie zou het lot niet tarten na een serie van 23½ uit 25 zonder nederlaag?

27...♟xf4 28.♟d5 ♟ac8! 29.♟xe7 ♟c5 30.♟d1

30.♟d7 ♟g5+ 31.♟f1 ♟xf3+

30...♟g5+ 31.♟h2 ♟c1 32.♟xf7 ♟xf7 33.♟d8+

Het einde van de jacht op de Jager verdient geen schoonheidsprijs. Taai als hij is lost hij nog een paar losse flodders voordat hij zich bij het onvermijdelijke neerlegt.

Het digitale KNSB-archief laat zien dat het de eerste ronde in het seizoen 2002-2003 was toen Chris de Saegher als laatste het genoeg smaakte Jaap de Jager in competitieverband te verslaan. ♟xd8 0-1

Daarmee heropende hij tegelijk de strijd om de totaal onbelangrijke titel topscorer van 2B. Zal je net zien dat onze puntenmachines juist in deze wedstrijd het spoor bijster raken. Hajo Jolles en Hugo van Hengel gingen koppie onder en eindigden op een niet onaardige 7 uit 9. Een sympathieke geste van onze mannen, die dit keer de eer aan de topborden lieten. Zo was daar de herrijzenis van Albert Riemens. Vanuit zijn allereigenste variant in de Rauzer-Siciliaan speelde hij lange tijd zo stroef als een roestige modderschuit. Met nog een zet of 23 te gaan in een minuutje of 5 koerste hij recht op de klippen af, toen er iets bij hem los moet zijn gekomen. Daar was weer die Zeeuwse onverzettelijkheid waarmee hij ons randstedelijke gezelschap al jaren verrijkt. Met deze onwaarschijnlijke ontsnapping heeft hij hopelijk na drie nullen op rij het contact met de remisemarge hersteld. Daarnaast konden er louter volle punten geteld worden door de ruim-

schoots aanwezige Caïssa-fans. Niek, Paul, Coen en de ijzersterk invallende Ron (ons voormalige clublid Diederik van Rappard begreep natuurlijk wel wat er van hem verwacht werd) brachten met overtuigende overwinningen de teller op de dit jaar gebruikelijk 5½. Zo werden we niet afhankelijk van de vriendendienst die Fischer Z ons wel degelijk bracht door WSC met 5-3 te verslaan. Toch bedankt jongens! En dat geldt ook voor onze makkers van Utrecht 3, die VAS 2 een stevige kater bezorgden zodat ons tweede het dit jaar totaal niet verwachtte maar absoluut verdiende kampioenschap kon gaan vieren. Hulde!

Alteveer I - Caïssa I 2½ – 5½

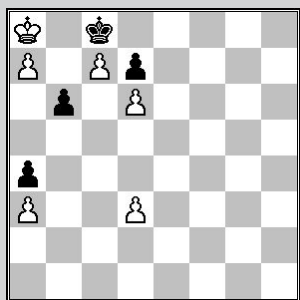
1.	Herman Siebelhoff	1909	– Niek Narings	2289	0 - 1
2.	Jaap de Jager	2379	– Michaël Wunnink	2216	0 - 1
3.	Diederik van Rappard	2119	– Ron Nep	2207	0 - 1
4.	Arne Moll	2254	– Albert Riemens	2127	½-½
5.	Iwan Lont	2007	– Coen Janssen	2187	0 - 1
6.	Ron Wagenaar	2126	– Hugo van Hengel	2117	1 - 0
7.	Nils Bos	1940	– Hajo Jolles	2145	1 - 0
8.	Jan-Willem van Prooijen	2024	– Paul Schipper	2094	0 - 1

Mat, de oplossingen

Dennis Breuker

In CaïssaNieuws 403 publiceerde ik twee matproblemen, een simpele en een heel lastige. Mijn bewering was dat iedereen de simpele, en niemand de lastige kon oplossen. Dat klopte natuurlijk niet. Ik kreeg maar liefst twee inzendingen, en ze waren beide goed.

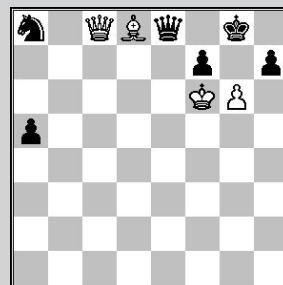
Het eerste probleem zag er als volgt uit (zie diagram):

mat in 6 (V. Röpke)

Toevallig schreef (enkele dagen na publicatie in CaïssaNieuws) Tim Krabbé in zijn schaakdagboek op Internet (<http://www.xs4all.nl/~timkr/chess2/diary.htm>, item 267) ook over deze stelling. De oplossing kan door iedereen worden gevonden, mits je de schaakzetten van de pionnen kent: **1.d4 b5 2.d5 b4 3.axb4 a3 4.b5 a2 5.b6 a1D 6.b7 mat.** Het grappige is dat zowel wit als zwart steeds maar 1 zet hebben.

Het tweede probleem was het volgende (zie diagram):

Mat in 12 (M. Matous)

De oplossing is prachtig: **1.♟c7 ♜xc8 [1...♞xc7 2.gxf7+ ♞f8 3.♜xc7 en mat in enkele zetten] 2.gxf7+ ♞h8 [2...♞f8 3.♞d6#] 3.♞e5 ♜c5 4.♞b2 ♞c7 [4...♜b6+ 5.♞g5+ ♜xb2 6.f8♜#] 5.♞a1 a4 6.♞b2 a3 7.♞a1 a2 8.♞b2 a1 ♜ 9.♞xa1** en zwart is in zedwang. Prachtig hoe de loper sterker is dan de dame en het paard. **9...♞d5+ [9...♜f8 10.♞f5+ ♜g7 11.f8♜#] 10.♞e6+ ♞c3 11.♞xc3+ ♜xc3 12.f8♜#**

De winnaars zijn Jaap Pijpers, en Hugo van Hengel. Proficiat! Zij kunnen van mij een consumptie naar keuze krijgen. Nu maar hopen dat ik Jaap eens op de interne tref!

Caïssa 2 (KNSB 3e klasse D)

Zukertort Amstelveen 4 - Caïssa 2 (27.11.2004)

Tom Spits

Hard werken tegen Amstelveen 4

Ondanks de goede voorbereidingen gaat er uiteraard weer eens iets mis bij het verzamelen. Buiten mijzelf tel ik vier teamleden die samenkomen op Amsterdam CS. Tel daarbij op Aldo van de Woestijne, die vanuit een andere richting komt en Dennis Breuker die samen met eersteling Paul Schipper vanuit Diemen op de fiets vertrokken is, en je komt op zeven. We missen Lance Oldenhuis. Ons startbord is vervolgens ook telefonisch onbereikbaar en dus moet er iemand anders geregeld worden. In allerijl wordt Herre Trujillo tot invaller gekroond en die zal zo snel als hij kan naar Amstelveen komen.

Bij sneltramhalte Kronenburg komen we oud-tweedeling en opponent van vandaag Theo Weijers tegen. Samen met ander Caïssalid Jildo Kalma vormt hij de broodnodige aanvulling voor het vierde van Amstelveen, dat na het deserteren van een volledig team jeugdige spelers zelfs zwakker is dan het Amstelveen 5 van vorig jaar. We worden geacht hier 2 punten te pakken, maar na de dramatische 4-4 tegen het nietige Philidor Leiden 2 vorig seizoen, zijn we wat voorzichtiger geworden met dit soort uitspraken. Bij aankomst bij het Go and Cultural Centre worden we weggestopt in de bijzaal. De eerste drie teams van Amstelveen spelen namelijk allemaal in de grote zaal en ons eerste zal daar dus aantreden tegen Amstelveen 3. We zijn beiden favoriet en hopelijk gaan we met twee overwinningen hier weer vandaan.

Vlak na aanvang van de wedstrijd bellen we Herre of hij het gaat vinden. Dat levert Herre bijna de snelste reglementaire nul ooit op, daar hij met rinkelende mobiel de speelzaal instapt. De fronsende wedstrijdleider matst ons en Herre kan het (angst)zweet van zijn voorhoofd poetsen. Hij heeft nog geen drie zetten gedaan of Lance komt binnenwandelen. Hoewel het aangeeft dat hij toch wel over teamgeest bezit, is zijn plek reeds vergeven. Hij gaat nu zijn vrije zaterdag besteden aan het kopen van een werkende mobiel – dat zal zijn bereikbaarheid in ieder geval wel verbeteren en voorkomen dat dit nogmaals gebeurt.

De start is niet helemaal aan ons. Bij Dennis gaat het in de overgang naar het middenspel ineens mis. Kortsluiting in de bovenkamer leidt tot stukverlies en hij moet stevig aan de bak om ons niet op 1-0 achterstand te zetten. Dat gebeurt gelukkig. Elwin Osterwald speelt tegen gelegenheidskopman Harold de Boer op wederzijdse aanval, maar is daarin vele malen gevaarlijker. Nadat een mogelijke

damevangst is gepareerd, is het met het zwarte tegenspel gebeurd en dreigt Elwin enige houtjes in de doos te stoppen. De overgave volgt en we staan dus voor (0-1). Lang blijft het ook zo. Pas rond de 1^e tijdscontrole worden de contouren duidelijker. Avni Sula heeft in het middenspel een trucje gemist en moet in het eindspel genoeg nemen met remise. Op winst spelen kon niet, want de jonge Florian Jacobs heeft een nare aftrek-schaakdreiging die per se voorkomen moest worden ($\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$).

Pieter Melford wint na een wat rommelig middenspel uiteindelijk in de tijdnoedfase. Uiteraard moesten tijdnoedadepten Pieter en tegenstander Theo Weijers in de aanloop naar de 40^e zet weer een zee aan zetten doen en dat kostte dit keer Theo de kop ($\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$). Ikzelf speel een lekkere degelijke partij tegen veteraan Riedens Bolhuis, maar kan het iets betere eindspel niet winnen. Met drie remises ben ik weer de remisekonink, maar ja ook dat begint te wennen (1-3). Aldo – de man in vorm – haalt tegen Jildo Kalma een 2^e dame en wint weer eens vlekkeloos. Drie uit drie en met Elwin samen zijn zij de steunpilaren van het tweede (1-4). Invaller Herre haalt uiteindelijk de winst op het droge door beter om te springen met zijn vrijpionnen, waardoor het gelijk lopereindspel keurig wint (1-5).

Aan het einde zijn alleen onze ploeters nog bezig het onvermijdelijke uit te stellen. Zowel Martijn Miedema als Dennis redden het niet, waardoor de eindstand een redelijke 3-5 overwinning oplevert. We staan weer in de middenmoot. De volgende wedstrijd – tegen KTV – wordt misschien wel de belangrijkste van dit seizoen. Dan wordt het zaak om afstand te gaan nemen van de degradatiestreep, want er wachten ons nog een paar zware jongens de komende ronden. □

Zukertort Amstelveen 4 1869 - Caïssa 2			1981 3 - 5
1. Harold de Boer	1863 - Elwin Osterwald	2042	0 - 1
2. Riedens Bolhuis	1926 - Tom Spits	1991	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
3. Florian Jacobs	1906 - Avni Sula	2041	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
4. Theo Weijers	1892 - Pieter Melford	2020	0 - 1
5. Henk Boot	1951 - Dennis Breuker	1978	1 - 0
6. Jildo Kalma	1830 - Aldo van de Woestijne	1918	0 - 1
7. Jan Bernard vDoorn	1797 - Martijn Miedema	1940	1 - 0
8. Jasper Boonstra	1789 - Herre Trujillo	1919	0 - 1

KTV - C2 (18.12.2004)

Het tweede verplettert KTV

Tom Spits

Uit naar Enkhuizen tegen KTV (Kan Tegen Verlies) is alweer de 5^e ronde van de KNSB-competitie voor het 2^e. Beide ploegen hebben 4 matchpunten en dus is het belangrijk om afstand te nemen van de degradatiezone. Dennis Breuker probeert bij oud-KTV-ers Martijn Dahlhaus, Erik Dekker en Martijn Miedema de nodige informatie los te peuteren. Teamleider Tom Spits kent de spelers ook wel en tovert een creatieve opstelling uit de hoge hoed. Topscorers Elwin Osterwald en Avni Sula moeten punten gaan maken op 4 en 5 tegen de gevaarlijke spelers Holscher en Balla jr, terwijl Pieter Melford, Tom en mede-topscorer Aldo van de Woestijne de schade tegen de topborden van KTV in de hand moeten houden. Op donderdag is er helaas wel een tegenvaller te melden: Avni meldt zich af met griep. Derdeling Stef Nagel is bereid om in te vallen en komt zelf met de auto richting Enkhuizen. De rest is met de trein en aangezien speellocatie De Doelen vrijwel naast het station is, is iedereen ontspannen en op tijd achter de borden. O nee, toch niet. Lance Oldenhuis was op het laatste moment nog even sigaretten halen en neemt, bijna als gewoon, 5 minuten te laat ook plaats. Dat gaat dus wel lukken vandaag.

Pieter Melford komt jammer genoeg niet aan spelen toe. In de opening begaat hij al een vergissing, waar KTV-topscorer Cees van der Zee (2039) hem niet meer van laat herstellen. Met een teleurgesteld "het is geen partij geweest" moet hij al na 2 uur spelen opgeven (1-0). Het was de enige stelling waar we minder stonden en er is dan ook geen enkele zorg. In de aanloop naar de eerste tijdscontrole lopen de punten binnen. Martijn Miedema heeft de verdedigende stellingen verlaten en is zijn ratingoverschot aan het uitbuiten. Tegenstander Henk Keesman overhandigt een zwak veld aan Martijn, en die heeft vervolgens weinig moeite meer om door de koningsstelling heen te komen (1-1). Invaller Stef speelt tegen de gevaarlijke Tom Balla jr. Stef heeft echter geen enkel ontzag en zet de aanvallend ingestelde Enkhuizenaar in de verdrukking. Ergens wordt een dame tegen een toren plus loper gewonnen en Stef maakt het vervolgens simpeltjes af (1-2).

Daarna is Lance Oldenhuis aan de beurt om vader Balla op te knopen. Beide spelers hebben er tot dan toe een redelijk tactische pot van gemaakt waar behoud van aanval belangrijker was dan behoud van stukken. Lance is daar echter een stuk behendiger in en wint uiteindelijk makkelijk (1-3).

Elwin Osterwald heeft in de trein naar Pieter geluisterd en "doet niets" tegen routinier Peter Holscher. Hij zet zijn zwarte stukken dusdanig neer, dat hij klaar is voor wits opmars d3-d4. Peter speelt op dat moment ook d4, Elwin komt los en wint. Een abc-tje van de bovenste plank (1-4). Dennis Breuker heeft tegen Vasco Metten in een goed voorbereide Draak de winstvariant gemist en haalt vervolgens met een goedgeplaatst remiseaanbod de 2 matchpunten voor het tweede binnen (1½-4½).

Op bord 2 is het bij Tom Spits ondertussen ook gekanteld. Na een mindere zet in de opening heeft Tom het initiatief aan Adri Haakman moeten laten. Als die echter het centrum prijsgeeft, werken Toms torens en dame dusdanig beter samen dat ook hij zijn eerste overwinning van het seizoen kan boeken.* Het is nu 4 uur en met de stand 1½-5½ lijkt onze reservering bij een lokaal eetcafé om 18.30 wel erg laat te zijn. Alleen Aldo is nog bezig de zeer taaie Arie Karreman te verschalken. In de opening heeft Aldo een pion gewonnen en lijkt de winst te gaan binnenhalen rond 17.00. Echter, de zwartspeler heeft nog een naar grapje achter de hand en ineens moet Aldo om een matnetje denken. Aldo haalt het mat eruit en haalt een 2e dame. Daardoor zit er wel eeuwig schaak in de stelling, waardoor Karreman rond kwart over 6 toch nog 2-6 kan maken.

Een zeer overtuigende overwinning van het tweede en het geeft terdege aan dat dit team in de 3e klasse thuis hoort. De overwinning wordt uitbundig gevierd in eetcafé Dikke Mik, waarna Pieter, Elwin en Dennis kennismaken met lichtjesavond in Enkhuizen. Vele kaarsjes verlichten de straten van de binnenstad en men kan op veel plekken bij mensen binnenlopen. Martijn en Tom, als lokale jongen al bekend met dit fenomeen, hebben met wat vrienden/toeschouwers de poolhal opgezocht, waarna de overwinning met menig biertje gevierd kan worden. Volgende ronde tegen de favoriet VAS 2 ... wordt vervolgd. □

* zie de partij Adri Haakman-Tom Spits op pagina 43, red.

KTV	1931 - Caïssa 2	1954 2 - 6
1. Cees van der Zee	2039 - Pieter Melford	2020 1 - 0
2. Adri Haakman	1976 - Tom Spits	1991 0 - 1
3. Arie Karreman	2035 - Aldo van de Woestijne	1918 ½ - ½
4. Peter Holscher	2001 - Elwin Osterwald	2042 0 - 1
5. Tom Balla	1932 - Stef Nagel	1883 0 - 1
6. Henk Keesman	1815 - Martijn Miedema	1940 0 - 1
7. Vasco Metten	1897 - Dennis Breuker	1978 ½ - ½
8. Thomas Balla	1753 - Lance Oldenhuis	1856 0 - 1

C2 - VAS 2 (8.01.2005)

Het tweede stunt tegen topper VAS 2

Tom Spits

Met enige huiver keken we uit naar het treffen met het sterke VAS 2, een team van opkomende jeugdspelers van het oude Amstelveen 4 en VAS 3 dat met een gemiddelde rating van 2050 aan het seizoen begon. Men kan met dit soort gastjes van gemiddeld 19 jaren jong alleen maar gissen wat voor rating ze volgend jaar hebben. Maar ondanks alle achting die we voor ze hebben, is het ook zo dat VAS 2 al onderuit gegaan is tegen De Eenhoorn 2, een team waarvan het tweede makkelijk won. Wie weet kunnen we wel stunten tegen deze ettertjes.

Helaas is de start van de wedstrijd beroerd. Sterker nog: veel slechter zijn we tot nu toe nog niet begonnen. Ik zit zelf na 1½ uur al met een nul aan mijn broek te analyseren. De Najdorf wordt mijnerzijds flink mishandeld en topper Tex de Wit geeft les in effectief afstraffen.

Balend en vol pessimistische gedachten zit ik mijn slechte zetten van commentaar te voorzien als Pieter komt vragen of hij remise mag aannemen. Even totaal gedesinteresseerd laat ik het hem zelf bepalen, waarna Pieter remise overeenkomt. Ik realiseer me vervolgens dat ik in de fout ben gegaan. Pieter stond beter en met ook nog een slechte stelling bij Avni, mag je natuurlijk geen remise aannemen. Ik had dat dus moeten verbieden. Bah, door een slecht moment van de teamleider gaat Caïssa wellicht zo ½-2½ achter staan, want Avni heeft met wit het Slavisch niet goed aangepakt en staat 3 pionnen achter.

Elwin begaat tegen supertalent Hilke van de Berg op het eerste bord een fout door het verkeerde paard in het centrum te zetten en verliest een belangrijke pion. Daarna geeft de VAS-speler onze kopman geen kansen meer en staat het dus ½-2½. Wel moet opgemerkt worden dat de borden 2 en 8 (Aldo van de Woestine en Martijn Miedema) een keurige evenwichtige stelling hebben en dat Dennis Breuker en Lance Oldenhuis in dynamische stellingen gewoon beter staan. Helemaal hopeloos is het dus ook niet, maar op dit moment zet ik toch mijn geld op 3-5 voor VAS 2. Maar ja, dat er geregeld gekke dingen gebeuren op het bord van Avni Sula is ons wel bekend. Victor Hendriks heeft erg veel tijd gebruikt en als Avni zijn stukken ineens naar de wat verlaten koningsstelling verplaatst beginnen er wat scheurtjes te komen in de voordelige positie van de VAS-speler. Avni kan een kwaliteit winnen, maar laat dat aan zich voorbij gaan om zijn tegenstander geen kans te geven zijn passieve stukken mee te laten doen. De foutmarge voor zwart neemt kritische vormen aan. Avni ruilt alles af en houdt op zet 38 een dame tegen een toren over. De vrijpionnen op de damevleugel wegen daar niet tegenop en Avni scoort een erg belangrijk punt (1½-2½).

In de aanloop naar de 40° zet, is er op de borden 6, 7 en 8 een hoop spektakel. Martijn biedt remise aan, Bilal Belbach wijst het af en geeft pardoes een stuk weg.

Dennis heeft in het middenspel een kwaliteit gewonnen en begint nu het daaruit voortgekomen tegenspel van Karel Terstall steeds meer in te perken. Hij moet alleen nog erg veel zetten doen in twee minuten en als hij ook nog kostbare secondes verspilt aan het bijwerken van zijn notatie (en het opschrijven hoeveel seconden hij verbruikt heeft!!!), wil ik omlopen en hem zijn pen afpakken. De zenuwen gieren door mijn lijf, maar Dennis lijkt het allemaal wel op orde te hebben. Het is vervolgens de VAS-speler, die in iets mindere tijdnood een paar heel slechte zetten produceert. Dennis pakt groot hout mee en kijkt Karel doordringend aan. Hij lijkt hem wel te hypnotiseren. “Geef nou op, geef nou op” lees je in zijn ogen. Het werkt, waardoor we weer gelijk staan (2½-2½).

Lance heeft in de tijdnoodfase Niels van Dam een stuk afhandig gemaakt en moet ook nog even hard doorschaken om de tijdscontrole te halen. Gelegenheids-scheidsrechter Herre Trujillo heeft, na een rustige middag die slechts bestond uit het invullen van het wedstrijd-formulier en verder wat verveeld rondlopen, het er ineens maar druk mee. Hij redt zich uitstekend en daarvoor hulde. Herre bedankt! Hij zondigt wel even tegen alle regels door op het moment dat de tegenstander van Lance zijn 40° zet doet, aan te geven dat ze het gehaald hebben. Daar doet niemand moeilijk over – sportieve jongens die VAS 2-schakers.

Terwijl de 2 gewonnen stellingen van Martijn en Lance gereconstrueerd worden, begint de stelling bij Aldo te verslechteren. Een kleine onnauwkeurigheid in het toreneindspel leidt het verlies van een pion in en tegenstander Morrison Lesger speelt het allemaal wel heel koeltjes naar een gewonnen stelling.

Martijn ruilt steeds meer lichte stukken en wint vervolgens naar verwachting het ongelijke lopereindspel met 3 pionnen meer (3½-2½). Lance maakt het zichzelf alleen wel wat lastiger in een poging om zwart even gauw mat te krijgen. Zijn koning in het centrum (ja, hij staat echt op e4) wordt belaagd door de twee zwarte torens en Niels van Dam ruikt weer kansen. De laatste begint zelfs een pion te nemen die een eventuele opmars tot vrijpion mogelijk maakt. We zijn er dus nog niet. Aldo staat ondertussen straalverloren, maar heeft nog een prachtige bananenschil neergelegd, waarna hij als een straatvechter er nog even een halfje extra uitperst (4-3).

Alle hoop is nu op Lance gevestigd als beide spelers aan de laatste minuten van hun speeltijd toe zijn. Dik zes uur schaken en Lance werkt toe naar een stelling met een gegarandeerd eeuwig schaak - met wellicht kans op meer. Hij gaat in ieder geval niet meer verliezen en wij dus winnen. Een keurig staaltje safety-chess wat we niet echt van onze offerkoning gewend zijn. Praktisch schaken – en dat nog na meer dan 6 uur achter het bord zitten! Het is niet alleen op safe spelen, want Van Dam moet nog wel op zijn tellen passen. Bij hem is echter het licht uitgegaan en als hij eenmaal minder tijd dan Lance heeft, begaat hij de beslissende fout. Lance heeft hem in de tang en snoert het matnet dicht:

WE HEBBEN GEWONNEN. Door deze 5-3 staan we met VAS 2, De Raadsheer en Utrecht 3 gedeeld bovenaan. Op bordpunten moeten we alleen dit VAS 2 voor ons dulden. De geringe degradatiekansen zijn definitief van de baan en nu is het zaak om tijdens de komende wedstrijden tegen gelijkwaardige tegenstanders HWP Zaanstad, Utrecht 3 en HWP Haarlem in het spoor te blijven van VAS. En dan maar hopen dat ze nog een mistapje maken Op naar de 2^e klasse ???

□

Terstall, Karel (2047) - Breuker, Dennis (1978)

Vorig jaar moest ik ook al tegen Karel Terstall spelen. Toen verloor ik van hem (of eigenlijk vooral van mezelf). Ik was blij dat ik een kans op revanche kreeg.

1.d4 Vorig jaar speelde hij 1.e4.

1...♟f6 2.♟g5 ♟e4 3.♟f4 c5 4.f3 ♟a5+ 5.c3 ♟f6 6.d5 ♟b6 7.♟c1 e6 8.c4 exd5 9.cxd5 c4!

Deze zet heb ik niet zelf verzonnen. Deze pion wordt geofferd voor de zwarte velden. Toevallig had ik dit systeem net voor de partij nog even bekeken, en had ik ook de partij Stefanova-Nijboer, Corus 2005 van de dag ervoor (!) nagespeeld.

10.e3

Na lang nadenken. Een goed teken.

10...♟c5 11.♟xc4 ?!

Een nieuwtje. Stefanova (en alle anderen in deze stelling) speelde ♟f2 en dan pas slaan op c4. Hoewel het zeer goed voor wit scoort in de database geloof ik er wel in. Stefanova ging er ook hard af tegen Nijboer.

11...♟b4+ 12.♟d2 b5

12...♟xe3 is beter. Dan houdt ik mijn zwartveldige loper.

13.a3 ♟a5 14.b4

Wat krijgen we nou? Gaat hij een kwal offeren? Daar geloof ik totaal niet in.

Toen ik b5 speelde had ik alleen rekening gehouden met het mindere **14.♟a2** en na **14...♟xe3** sta ik lekker.

14...♟xb4 15.♟b1 !

Natuurlijk. Niet gezien. Nu ben ik mijn zwartveldige loper kwijt, en dat is jammer.

15...bxc4 16.♟xb4

16.axb4 ♟xd5 is minder]

16...♟xd5

Ik weet niet meer waarom ik het voor de hand liggende en betere **16...♟xd5**

niet heb gespeeld. Het lijkt goed:

17.♟xc4 ♟c5 hoewel: **18.♟b5 ♟xc4 19.♟xd5** met een plusje voor wit, lijkt me, gezien de achtergebleven zwarte d-pion.

17.e4 ? Lijkt logisch, maar is niet handig. Het geeft mij alleen maar een aanknopingspunt. [**17.♟xc4 ♟xd1+ 18.♟xd1 d5 19.♟d6+ ♟e7** is interessant.

17...♟e6

Pent de e-pion en bereidt dus d5 voor. Wanneer zwart deze zet kan spelen (en kan rokeren) dan staat hij goed. **18.♟a4 ?**

Een heel gekke zet. **18...0-0**

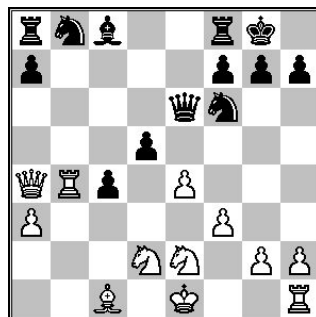
Het is nu helemaal gelukt voor zwart.

19.♟e2

Ik stel **19.♟xc4** voor. Er moet toch een keer op c4 worden genomen.

Anders houd ik die pion misschien wel!

19...d5 !

Zo, klaar. Zwart staat heerlijk.

20.♟b2

20.0-0 is logischer.

20...dxe4 ?! Dubieus, omdat ik een prachtige kans mis. [De computer geeft hier **20...a5 !** En het is meteen uit. Totaal niet overwogen. De loper op b2 staat de toren in de weg. Bijvoorbeeld: **21.♟d4 Dd6 22.♟b5 ♟d7 21.♟d4 ♟e8 ?!**

Dubieus, want veilig, te veilig.

[Dames op het bord houden met **21...♟e7** is scherper. En veel beter...

Caïssa 2

1. Elwin Osterwald
2. Aldo vd Woestijne
3. Tom Spits
4. Avni Sula
5. Pieter Melford
6. Lance Oldenhuis
7. Dennis Breuker
8. Martijn Miedema

1973 - VAS 2

- 2042 - Hilke van den Berg
- 1918 - Morrison Lesger
- 1991 - Tex de Wit
- 2041 - Victor Hendriks
- 2020 - Dick Kleeman
- 1856 - Niels van Dam
- 1978 - Karel Terstall
- 1940 - Bilal Belhach

2060 5 - 3

- 2147 0 - 1
- 2072 ½ - ½
- 2138 0 - 1
- 2090 1 - 0
- 2020 ½ - ½
- 2015 1 - 0
- 2023 1 - 0
- 1976 1 - 0

22.0-0 ?

Beter is **22.♟xe8 ♟xe8 23.fxe4 ♟a6**

22...♟d5 ! Wint een kwal. Je kan ook zeggen: ga voor twee pionnen meer, maar van de pionnen die ik voorsta raak ik er minstens 1 kwijt.

23.♟xe4

Het beste was denk ik **23.♟xe8 ♟xe8 24.♟b5 c3 25.♟xd5 cxb2 (25...cxd2 26.fxe4 ♟b7 27.♟d6 ♟a6 28.♟f5 ♟xe4 29.♟xd2 ♟xf5 30.♟xf5** is minder) **26.fxe4 ♟d7 (26...♟b7 27.♟d6 ♟a6 28.♟b1 ♟c5 29.♟xb2) 27.♟b1 ♟f6 28.♟b5 ♟xe4 29.♟5xb2 ♟c3 30.♟c1 ♟e2+ 31.♟xe2 ♟xe2** en de vraag is of ik de pion meer kan verzilveren. Maar het is lekker melken.]

23...♟xb4 24.♟xb4 ♟c6

Na veel te lang nadenken. Ik had hier nog maar 8 minuten over... Ik zou toch niet weer -evenals vorig jaar- in totale tijdnood komen en daar een stuk gaan weggeven?

25.♟e1 !?

Even de dame omspelen. [In de vooruitberekening was ik heel lang bang voor **25.♟xc4 ♟xd4 26.♟xd4 f6 27.♟d5+ Met torenverlies. Ik kwam er pas heel laat achter dat dat onzin is: 27...♟e6** en alles is gedekt.]

25...♟h8

Onzin. Ik had nog steeds dat schaakje op d5 in mijn hoofd en dat wilde ik niet meer. Dat krijg je met tijdnood. Overigens vindt de computer het helemaal geen onzin, want er dreigen grappen met Nf6. Kan ja nagaan. Ik snap er weer eens totaal niets van. [25...f6 is ook prima.; **25...♟d7** Leek de computer eerst goed, maar na een tijdje rekenen ziet hij(?): **26.♟f6+ ! 26...gxf6 27.♟g3+ ♟h8 28.♟h4** en dit lijkt al minstens remise voor wit, bijvoorbeeld: **28...♟e5 29.♟xf6+ ♟g8 30.♟e1 (30.♟xe5 f6) 30...♟b8 31.♟xe5 h6**

32. ♖g5+ hxg5 33. ♗xg5+ ♕h7
34. ♗h5+ ♕g8 (34... ♕g7 ? 35. ♖f5+
♕g8 36. ♗h8#) 35. ♗g5+ =]

26. ♗g3 f6 27. ♖e1

Hier besteedde ik 3 van de laatste 5 minuten. Dame weg, dan hangt paard. ♖xd4 is eng na ♖xf6, of kan dan ♖e2+? Geen idee, lastig. Toen ineens, zag ik het:

27... ♖e5

Gewoon de e-lijn dicht. En ik dreig Nd3, om daarna die vervelende loper op b2 eraf te halen. [27... ♖xd4 kan prima, want 28. ♖xf6 is fout wegens 28... ♖e2+ 29. ♕f2 ♖xg3 30. ♖xe8 ♖f5 en zwart staat een toren voor.; Ook een leuke is 27... ♗e5 totaal niet overwogen 28. ♗f2 ♗d5

28. ♖g5

op 28. ♖xf6 ? 28... gxf6 29. f4 was ik 29... ♗g6 van plan (maar winnend is simpel 29... ♖g8 30. ♗c3 ♗g6) 30. fxe5 ♗xg3 31. hxg3 fxe5]

28... ♗g6 !

Een goede in tijdnood. Hier ging wit 10 van de 21 minuten nadenken. In die 10 minuten kwam ik erachter dat ik heel goed sta, en me niet veel meer kan gebeuren. Dus ondanks de 1 minuut die ik over had, geloofde ik er wel in.

29. h4 ♖d3 30. ♗d6 ♖f5 31. ♖e7 fxg5

Nog 47 seconden over... Het ziet er allemaal heel eng uit (Pxf5 met-driedubbele dreiging op g7). Maar ik

speelde deze zet om dameruïl te "dreigen".

32. ♖xf5

Daar is ie dan. Lijkt eng, maar:

32... ♖xb2

Gezien. Het is klaar. De stukken kunnen nu wel in de doos.

33. ♗d4 ♖xf5 34. ♗xb2

en de rest had wit zich kunnen besparen, ondanks mijn tijdprobleem.

34... ♗f6 35. ♗e2 ♖f8 36. hxg5

♖xg5 37. ♖e8 h6 38. ♖xf8+ ♗xf8

en wit geeft op. Tijden over: 58 tegen 24 seconden. Leuk, zo'n digitale klok.

☺ **0-1**

HWP ZAANSTAD - C2 (26.02.2005)

Tom Spits

Het tweede houdt strafexpeditie in Zaandam

Afgelopen zaterdag werd in recordtijd HWP Zaanstad over de kling gejaagd. De degradant uit de 2^e klasse is ook dit jaar niet in goede doen. De oude rotten in het team zijn duidelijk op hun retour en het jeugdig elan van ons tweede was veel te machtig voor de jarenlange ervaring van de Zaanstreekers. In 3 uur en 7 minuten was het pleit al beslecht en na 3 uur en 25 minuten zat iedereen al aan het bier. Als kanttekening: van de overige 16 partijen die in dezelfde zaal werden gespeeld, was er slechts één klaar op het moment dat Pieter Melford als laatste een hand kreeg en de 5½ - 2½ overwinning gevierd kon worden. Effectief schaken ten top:

- 11.10 Teamleider Tom belt Lance Oldenhuis, die meldt met de scooter naar Zaandam te gaan.
- 11.47 Iedereen is verzameld op Amsterdam CS.
- 12.02 Bus 94 vertrekt van Amsterdam Centraal richting Zaandam.
- 12.27 Aankomst in Zaandam en begin wandeling naar Biljart- en Denksportcentrum BOKO.
- 12.31 Kleine onderbreking bij de plaatselijke viskraam om de interne mens te versterken.
- 12.40 Aankomst bij speelzaal.
- 12.45 Lance heeft kleine aanrijding met de scooter op weg naar Zaandam.
- 13.00 Aanvang wedstrijd HWP Zaanstad – Caïssa 2.
- 13.10 Aankomst Lance (onbeschadigd).
- 14.30 Bord 2: Jan Brink (2047) - Bert Schaevers (1958) ½-½

- Invaller Bert heeft al gauw een zwakte, maar kan die makkelijk verdedigen. Jan Brink heeft zo gauw geen betere plannen en geeft het al vlot remise.
- 14.55 Bord 4: Paul van Haastert (1832) – Aldo van de Woestijne (1918) 1-0
- Topscorer Aldo speelt de Pirc niet helemaal correct en dreigt met een zwakke pion opgezadeld te worden. Als hij vervolgens in een kleine combinatie een stuk verliest is het na 16 zetten al gebeurd. Een flinke tegenvaller, en het kan nog wel eens spannend worden vanmiddag.
- 15.30 Bord 8: Yorick ten Hagen (1620) – Martijn Miedema (1940) 0-1 Martijn krijgt tegen de jeugdige invaller in de Russische opening al meteen een pion cadeau. Deze rukt geleidelijk op naar c2 en dan doet de jonge Zaandammer het niet nauwkeurig en moet een toren geven om promotie te voorkomen.
- 15.45 Bord 7: Jaap de Berg (1908) – Tom Spits (1991) 0-1 Tom speelt met wit tegen een Franse variant, waarbij de zwartspeler zich vreselijk in zijn eigen vesting terugtrekt. Tom zet zijn stukken klaar en gaat dwars door de koningsstelling heen. Soepel puntje, al had de tegenstander ook hier wel wat betere verdedigingen gemist.
- 15.55 Bord 6: Nico Felten (1909) – Lance Oldenhuis (1856) 0-1 Lance offert twee pionnen maar houdt, door gemakzuchtig spel van invaller Felten, wel het damepaard en de a1-toren in de hoek. Als Felten vervolgens ook nog zijn koning gaat centraliseren, werken de twee torens en dame dusdanig samen dat alle witte stukken op de eerste rij staan en mat

een kwestie van tijd lijkt. Felten gelooft het op dat moment wel en laat het Lance niet eens meer aantonen.

16.07 Bord 3: Chris de Saegher (2165) – Dennis Breuker (1976) 0-1

Dennis Breuker krijgt 20 zetten voorbereiding op het bord en heeft een duidelijk voordeel tegen de Caro-Kann van de teamleider van HWP. Als die vervolgens de torenmanoeuvre c1-c7 niet doorrekent omdat het hem niet gevaarlijk leek, toont Dennis even duidelijk aan dat het wel degelijk gevaarlijk is. De Saegher krijgt daarna geen kans meer en geeft rond zet 30 al op. Prachtig puntje.

16.25 Bord 5: Jan Rot (1917) – Pieter Melford (2020) 0-1

Pieter is lekker rustig aan het bouwen tegen de Scandinaviër van

zwart. In het middenspel krijgt Pieter aanknopingspunten en wonderbaarlijk snel wordt ook deze laatste vis op het droge gehaald.

Daarna worden alle partijen nog even getoond (de analyseruimte was toch nog leeg omdat de overige wedstrijden nog aan de gang waren) en wordt er in de herhaling nog flink nagenoten. Daarna gaan we op tijd naar Amsterdam om ons heerlijk te laten volstoppen bij Don Julio. Heerlijk dit soort schaakdagen. 19 maart, weer?

HWP Zaanstad	1950 - Caïssa 2	1963 2½ - 5½
1. Jan Roebers	2206 - Elwin Osterwald	2042 1 - 0
2. Jan Brink	2047 - Bert Schaevers	1958 ½ - ½
3. Chris de Saegher	2165 - Dennis Breuker	1978 0 - 1
4. Paul van Haastert	1832 - Aldo van de Woestijne	1918 1 - 0
5. Jan Rot	1917 - Pieter Melford	2020 0 - 1
6. Nico Felten	1909 - Lance Oldenhuis	1856 0 - 1
7. Jaap de Berg	1908 - Tom Spits	1991 0 - 1
8. Yorick ten Hagen	1620 - Martijn Miedema	1940 0 - 1

Tom Spits

Utrecht 3 - C2 (19.03.2005)

Caïssa 2 op kampioenskoers?

Het is half een als ik aan kom fietsen bij het Oranjestad. Ik zie onze Diemenaren Paul Schipper en Dennis Breuker al hun fiets vastmaken. Ze hebben er wel zin in vandaag. Paul heeft geen last van druk en Dennis is altijd vol zelfvertrouwen voor een wedstrijd. Zelf ben ik vandaag weer eens op van de zenuwen. De promotiekansen van Caïssa 1 en 2 zijn wel degelijk aanwezig en vooral voor onze broeders uit het eerste is het vandaag D-Day tegen de enige concurrent, de Westlandse Schaak Combinatie. Wij spelen tegen medekoploper Utrecht 3, dat net als wij en VAS 2 tien matchpunten heeft. De laatste ronde speelt VAS 2 nog tegen Utrecht, dus er zijn nog wel wat mogelijkheden voor de drie teams.

Promotie naar de 2^e klasse, wie had dat na 2 verliespartijen uit de eerste 3 wedstrijden kunnen denken? Ik in ieder geval niet, maar het besef dat er vandaag bordpunten gescoord moeten worden is zeker aanwezig. VAS 2 staat twee bordpunten voor en dus moet er zo dik mogelijk gewonnen worden om dat gat te dichten. In de zaal is het weer chaos met de tafels neerzetten. We spelen toch al jaren met twee teams in de KNSB, maar elke keer staan we weer te puzzelen over de juiste plek van iedereen. Als eenmaal alles staat moeten de borden 1-5 van het eerste weer omgegooid worden, om rekening te houden met de Kikkert-factor: Optimale concentratie en humeur van Robert is recht evenredig met de afstand tot de bar (lees: het rumoer daarvan). Aangezien hij op 2 zit, moet dat bord dus naar achteren geschoven worden, waardoor kopman Niek in de achterste hoek plaats zal moeten nemen. Dat gaat wat worden als we volgend jaar weer met achttien borden moeten gaan spelen!

De schakers stromen binnen, en ik ben blij te zien dat mijn team er om 13.00 gewoon is. Van Utrecht 3 ontbreekt de teamleider, maar omdat er wel een opstelling is, beginnen zij met een onbemand tweede bord. Ik herken de naam van mijn tegenstander: invaller Ronald Gouma (1787). Het blijkt dat de goedscorende Marlies Bendorp ontbreekt – dat is zeker geen tegenvaller. Voor mij persoonlijk dus ook zaak om een punt te maken tegen deze sub. Een blik op de Utrecht-opstelling leert me dat de verwachte opstelling wat omgegooid is. Avni en Dennis hebben op 1 en 3 wel hun verwachte tegenstanders: de sterke Onno van Dijk (2075) en de oude rot Gerolt Verholt (1949) – ik reken hier op minimaal twee halfjes. Tot dusver bleken beide tegenstanders tegen sterkere opponenten redelijk stug te zijn.

Onze eigen supersub Ron Nep (Martijn Miedema komt op het moment van spelen net aan op Schiphol) mag op bord 2 met wit aantreden tegen de verwachte bord 6: Seth van der Vegt (1867): met 350 ratingpunten meer, reken ik hier bij voorbaat al op een punt. Elwin, die ik met wit wilde laten spelen, zit om die reden wat lager dan normaal. Ik ben tegen vaste opstellingen en mijn team zeurt daar ook niet over – ik kan ze altijd overtuigen dat er een door-dacht idee achter zit, en ook dit keer is dat het geval. Elwin speelt tegen de verwachte bord 7 Johan Lindeman (1857) en ook hier ga ik er vanuit dat Elwin op krachtsverschil wel zal winnen. Aan de topborden zal het wel niet liggen vandaag. De onderste helft is ook een luxe: Pieter Melford, Aldo van de Woestijne, ik, en topscorer Lance Oldenhuis. Pieter heeft de stugge Hemmo Mulder (2011) tegenover zich, en gezien Pieters degelijke

repetoire, wil ik het halfje hier wel alvast invullen. Aldo is de laatste tijd wat uit vorm en heeft voor zijn eigen bescherming wit gekregen. Dat hij tegen de man-in-vorm Amindo Naarden (1933) speelt, baart me wel wat zorgen. Nou ja, we zien wel. Lance heeft op bord 8 daarentegen de man-uit-vorm Maarten Post (1892) getroffen. Als de goede man na drie zetten al de denktank ingaat en na 7 zetten al 3 kwartier heeft nagedacht, omdat Lance weer een ambitieus offervariantje op het bord knalt, zie ik het hier wel zonnig in.

De opening is wisselend. Avni raakt in de overgang naar het middenspel door een standaardgrap een pion kwijt zonder compensatie. Rons tegenstander komt een half uur te laat en begint dus al met een achterstand. Daar valt nog weinig over te zeggen, zij het dat de Utrechter wel redelijk rap de tijdsachterstand goedmaakt. Rons gebrek aan wedstrijdritme gaat hem hopelijk niet opbreken. Dennis staat in no time een vol uur achter. De 73-jarige tegenstander gooit zijn zetten er uit en staat zowaar nog wat beter ook. Elwin heeft een plusje bereikt tegen de Caro-Kann van Lindeman. Ik hoop weer op geniale dingen zoals tegen Wouter Hennink, maar dat zal nog moeten blijken.

Bij de lage borden is Pieter op 5 al gauw klaar. Beide spelers verbreken het dynamische evenwicht niet en dan is remise een prima resultaat. Bij Aldo wordt het evenwicht wel verbroken. Zwarts komt in het middenspel verrassend snel in het voordeel en onze man wordt koel opgebracht ($\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$). Ik ben zelf, na iets minder uit de opening gekomen te zijn, in een middenspel wat gaan manoeuvreren. Mijn dame doet net wat beter mee, en als ik mijn dubbelpion oplos tegen een pion uit wits koningsstelling maak ik me zo vlak voor de eerste tijdscontrole op om de rest van de middag lekker te gaan leunen. Eens kijken of mijn tegenstander omvalt.

Lance is tegenstander Post de les gaan lezen. Hij pakt een pion mee, en hoewel het ergste van de aanval verdwenen is, zijn alle zwarte stukken op hun beginpositie wedergekeerd en kan de koning niet meer rokeren. Het duurt daarna niet lang meer voordat het "enfant terrible" van 2, zijn 4^e overwinning op rij heeft binnengehaald. Met $5\frac{1}{2}$ uit 7 en een tpr van boven de 2100 is hij een spil in het goede seizoen van het tweede.

Met de eerste tijdcontrole in aantocht gebeurt er ineens van alles. Avni truct zijn tegenstander en komt met een glimlach vertellen dat hij gaat winnen. Gaat "the comeback kid" het dit keer weer flikken? Het lijkt er wel op, al is Van Dijk zeker niet

zonder kansen. Ron wint daarop probleemloos. Door tijdelijk een pion te investeren doen toren en paard op de damevleugel niet mee. De daaruit voortvloeiende aanval is doorslaggevend. Bij Dennis is het in tijdnood misgegaan. En niet alleen bij Dennis ... Verholt laat zich met 50 tegen 4 minuten voor zo'n 10 zetten, in een kleine combinatie een kwaliteit afhandig maken en Dennis maakt het vervolgens met een fraaie matcombinatie af. Met drie overwinningen uit de laatste drie wedstrijden doet ook Dennis het uitstekend. Elwin lukt het niet om te winnen van Lindeman en er wordt remise overeengekomen. Met twee betere stellingen en een 4-2 voorsprong, kan het bij ons niet meer misgaan. Heel anders gaat aan de andere kant van de zaal. Ik zie eerstelingen zorgelijk kijken naar het scorebord: 2-4 achter, maar wel met Robert en Hugo nog in de weer. Ik wil graag de stand van mijn team voor die van hen ruilen, maar ja, dat soort dingen mogen niet van de Bond. Avni geeft vervolgens zijn voordeel weg en daar wordt tot remise besloten. Met de stand $4\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ kan ik met een gerust hart het dame-eindspel uit gaan spelen. Verliezen kan bijna niet meer, en als ik ook nog een belangrijke pion win, lijkt het een kwestie van tijd. Die kwestie van tijd bedraagt nog wel een slordige $1\frac{1}{2}$ uur. Zonder enig risico te lopen, en profiterend van elke niet-optimale zet van wit, haal ik op zet 60 een tweede dame, waarna de eindstand op een prachtige $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ kan worden ondertekend. Teamleider van een goeddraaiend team kan soms heerlijk zijn. Als vervolgens het eerste ook nog 4-4 maakt, is het feest compleet en kan het angstzweet weggespoeld worden in Quibus.

Als ik de KNSB bel om de uitslag door te geven, blijkt dat VAS 2 slechts met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ gewonnen heeft. Het gaatje is nog maar 1 bordpunt en bij gelijk eindigen, winnen wij op onderling resultaat. Dat VAS nerveus begint te worden, blijkt als een van hen het nummer van Dennis belt om de uitslag te vernemen. Dat wordt nog zweten voor ze, in de laatste ronde tegen dit zelfde Utrecht 3. Nog één ronde te gaan. Zaterdag 16 april in Haarlem – dat kan een heel mooie dag worden. □

Caïssa 2	2007 - Utrecht 3	1922 $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$
1. Avni Sula	2041 - Onno van Dijk	2075 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
2. Ron Nep	2207 - Seth van der Vegt	1867 1 - 0
3. Dennis Breuker	1978 - Gerard Verholt	1949 1 - 0
4. Elwin Osterwald	2042 - Johan Lindeman	1857 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
5. Pieter Melford	2020 - Hemmo Mulder	2011 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
6. Aldo vd Woestijne	1918 - Amindo Naarden	1933 0 - 1
7. Tom Spits	1991 - Ronald Gouma	1787 1 - 0
8. Lance Oldenhuis	1856 - Maarten Post	1894 1 - 0

Tom Spits

(zojuist binnengekomen bericht)

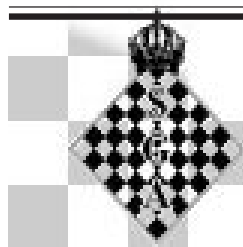
Joelend staan Elwin en ik op het Stationsplein. We hebben net Utrecht gebeld en ze hebben van VAS 2 gewonnen! WE ZIJN KAMPIOEN. Gillend rennen we richting onze fiets om het geluk met de rest en Caïssa 1 te delen. Over de weg heen maak ik gebaren naar Dennis. Een cirkel die 'ons' moet betekenen en een enkele opgestoken vinger. We zijn eerste! Hij snapt het en steekt triomfantelijk zijn armen in de lucht. De overwinningsroes voelt aan als een warme deken en vol adrenaline fietsen

we naar de Boomspijker om het slot van Alteveer - Caïssa 1 mee te maken. Van nestor Pieter krijg ik 2 dikke zoenen op mijn wang en het plezier in zijn ogen bij het kampioenschap maakt me dubbel zo blij. Met een team kampioen worden is zoveel malen mooier dan alleen. Als ik Aldo en Martijn bel moet je eerst door het ongeloof heen prikken om ook bij hen te laten doordringen, dat we de beste van 3D zijn! Ja, wij van Caïssa 2 gaan naar de 2e klasse van de KNSB. Wij van Caïssa 2 gaan het opnemen tegen de grote jongens van Euwe 1, DD 1 en Amstelveen 2. Wij zijn de besten! Caïssa 2 rules the waves!! □

HWP Haarlem	1989	- Caïssa 2	1963	3 - 5
1. Max Merbis	2054	- Elwin Osterwald	2042	0 -1
2. René Duchene	2150	- Martijn Miedema	1940	1 -0
3. René in 't Veld	2065	- Tom Spits	1991	½-½
4. Harrie Lips	2085	- Bhudi Manuri	1957	½-½
5. Jeroen Schuil	1880	- Pieter Melford	2020	0 -1
6. Peter Beerens	1972	- Dennis Breuker	1978	0 -1
7. Pieter Jan Morssink	1955	- Lance Oldenhuis	1856	0 -1
8. Tim Roosink	1753	- Aldo van de Woestijne	1918	1 -0

vlr.: Bhudi Manuri, Ron Nep, Tom Spits, Elwin Osterwald, Pieter Melford, Dennis Breuker, Lance Oldenhuis, Herre Trujillo.

Schaakbond Groot-Amsterdam

Caïssa 3 (SGA promotieklasse)

Cas Zwaneveld

Caïssa 3 - Oosten-toren 1 (25.02.2005)

Na een gelijkspel en een verlies in de vorige twee ronden lustte het derde wel weer een overwinning, en speciaal daarvoor waren we voor het eerst dit seizoen maar eens met de basisacht gekomen. Dat moest ruim genoeg zijn om het zwakkere Oostentoren over de knie te leggen. Het bleek weer eens lastiger dan gedacht.

We schoten meteen uit de startblokken met onze speedy eerste bordspeler: Bhudi Manuri kreeg een prachtstelling tegen de Benjamin van de tegenstanders, maar begon een onbegrepen offensief terwijl uitschuiven ook een optie was. Hij was wel weer als eerste klaar maar met een totaal onverwachte nul.

Kees Sterrenburg kwam aan bord twee zo mogelijk nog beter uit de opening, maar gelukkig is uitschuiven wel zijn specialiteit. Hij schijnt nogal verbolgen te zijn over een vorig verslag (tegen VAS 3) waarin ik verklaarde dat hij saai schaakt (van mij hoeft het niet enerverend als je met zwart tegen een sterkere speler soepel remise maakt), en daarom was hij van plan geweest deze ronde te vlammen. Nou had ik die term "saai" uiteraard alleen gebezigd om het schakersvuur in hem een beetje aan te wakkeren, en dat leek dus meteen aan te slaan. Hoewel, als ik eerlijk ben sprongen de vonken er nog steeds niet van af.... eens kijken wat voor verrassend effect deze kritiek op hem heeft! Dat volle punt was uiteraard zeer welkom.

Ondertussen had Herre Trujillo zijn tegenstander aan

bord 5 na een grote blunder reeds lang opgeborgen en kwam Stef Nagel aan bord 8 niet verder tegen de ratingsterkste van onze opponenten. Een minieme voorsprong dus.

Op het derde bord speelde Wilbert de Kruiff, die dit seizoen nog moeilijk van de grond komt. Hij speelde een prima partij, hetgeen hij niet alleen zelf zo stelde (dat zijn we immers wel gewend) maar wat ook werd onderschreven door zijn tegenstander en diens teamleider. In tijdnood ging hij echter plots kopje onder. Bert Schaefers kwam aan bord 4 een kwal voor maar bleef onder constante druk staan en hield netjes remise, waarna er nog een onbesliste discussie volgde over wie beter stond. Ikzelf speelde aan bord 6 een erg slome spanjaard, maar kreeg in het diepe middenspel het ene na het andere voordeeltje. Ik wist dit in tijdnood (ik ga er echt wat aan doen, heb ik mezelf voor de duizendste keer beloofd de volgende ochtend; een zelfde soort belofte als die over dat drinken en die kater overigens) deskundig om zeep te helpen en bijna nog te verliezen maar wist het uiteindelijk toch netjes (!!) te keepen.

Wie goed heeft meegeteld komt er achter dat het toen gelijk stond en alleen Lucie van der

Vecht nog bezig was. Lucie hoort binnen anderhalf uur te winnen dus ik maakte me zorgen. Haar tegenstander had echter nauwelijks tijd in gelijke, maar chaotische stelling. Hij zette een toren op de onderste rij en leunde tevreden achterover want de koning stond schaak en achter de bekende paaltjes, Lucie dacht ook even na en sloeg de (ongedekte) toren eraf en leunde op haar beurt tevreden achterover. De truc was beantwoord met een wedertruc.

Kortom met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ gewonnen, het was uiteindelijk krap, maar op Oostent-torens website valt te lezen dat onze tegenstanders er nooit in geloofd hebben en dat wij verdiend hebben gewonnen. $\square$

Caissa 3	1944 - Oosten-Toren 1	1852 $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$
1. Budhi Manuri	1957 - Redmar Damsma	1928 0 - 1
2. Kees Sterrenburg	2026 - Senad Kustura	1858 1 - 0
3. Wilbert de Kruiff	1992 - Iwan Bonoo	1914 0 - 1
4. Bert Schaefers	1958 - Richard Zijlstra	1816 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
5. Herre Trujillo	1919 - Huub v.d. Bergh	1 - 0
6. Cas Zwaneveld	1935 - Hans van Doggenaar	1820 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
7. Lucy v/d Vecht	1884 - Gerard Driessen	1691 1 - 0
8. Stef Nagel	1883 - Hans Rijninks	1937 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Caissa 4 (SGA 2e klasse D)

TOZ 1 - Caissa 4 (18.01.2005)

Martijn Dahlhaus

Rare jongens, die Tozzers

14 december, kwart over zes. We staan nog net niet bij de pont naar Noord als teamleider Robert-Jan Schaper opbelt. De uitwedstrijd tegen TOZ gaat niet door omdat hun clubhuis in de hens staat. Een blik op de stand in de groep rechtvaardigt een lichte vorm van bezorgdheid bij de Noorderlingen, toegegeven, maar van een doorsnee schaker mogen toch creatievere smoezen worden verwacht dan dit soort doorzichtige last-minute uitvluchten. Welaan, op 18 januari wagen we ons naar Tuindorp voor poging twee. Gedachten overheersen aan de 6-2 overwinningen in de eerste twee rondes en de lofzang die Niek In Caïssanieuws aanhief op de consistente drie-op-een-rij van $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ overwinningen van het eerste. Enigszins pretentieus droomt een ieder zonder gêne stoute dromen over de stand na deze pot. Waarmee we proberen ons psychisch te onttrekken aan het waterfietsen vanaf de pont, want boven de scenic routes die het inspiratierijke Noord zo kenmerken zijn de hemelpoorten wagenwijd voor ons open gezet.

Afspraken voor de pot blinken uit in eenvoud. Geen tactisch gedoe, geen "als jij nou tegen Jantje een pruts-

remise kunt halen, moet hij tegen Pietje met wit initiatief kunnen krijgen en misschien wel winnen, de achterlijn móeten halen, één punt daar, eentje daar plus een halfje. Cosinus pi is wortel zwart/wit etc."

Op de onderste vier borden minimaal $2\frac{1}{2}$ punt, liefst iets meer, op de bovenste vier borden minimaal twee punten. Zo, klaar. En aldus geschiedde. Op de onderste vier borden even zoveel punten, op de bovenste vier borden de vooraf gestelde twee punten, en Robert-Jan ziet dat het goed is. Of ga ik nu te snel? Laat ik in ieder geval niet voorbij gaan aan een affaire voor Toms arbiter's notebook en de fijne details van onze 6-2 overwinning op één van de concurrenten.

Qua teamratings zijn we gelijk. We spelen een inhaalwedstrijd in de derde ronde in een poule waar vrijwel alle teams op de meest onvoorspelbare wijzen van elkaar weten te winnen en te verliezen. Een waar genot voor de bookmakers. Of juist niet, dat weet ik niet zo goed. Wat gezegd kan worden is dat we met een wedstrijd minder gespeeld (twee i.p.v. drie) bovenaan staan. Nummer twee is clubhuisgenoot ENPS3, waar we al van hebben gewonnen.

Nadat iedereen de ergste kou te boven is en het gevoel in de vingers weer begint terug te komen kan er begonnen worden. Bij gebrek aan een duidelijk aanwezige wedstrijd-leider gebeurt dat dan ook maar.

De eerste aanwijzing voor een punt komt van bord acht, waar Frans Roes zijn tegenstander aan het overklassen is. Frans is de enige die voor deze wedstrijd op minder dan 50% staat, maar doet weinig moeite om te verbloemen dat daar verandering in gaat komen. Hij wint redelijk vlug materiaal, en degradeert z'n tegenstander tot een goedwillende amateur aan wie het concept tijdig opgeven evenwel voorbij is gegaan. Daardoor komt het eerste punt van Hans Uiterwijk, die zo zijn 100% score strak volhoudt. In een op het oog volledig gelijk middenspel sluipt er plots een slinkse combinatie in de stelling. Wit heeft een koning op g1 en een dame op d1. Met een zwarte loper op h6 en bezit van de c-lijn kun je dan heel leuk een toren op c1 parkeren. Handjes schudden en dankjewel. Goed voorbeeld doet goed volgen en de punten lopen daarna binnen op de onderste borden.

Marjolein Theunissen hanteert de techniek 'stukken goed zetten, stukken beter zetten, stukken in de doos'. Ik heb haar partij niet heel goed kunnen volgen maar het zag er soepeltjes uit.

Martijn Dahlhaus ging het ook niet al te zwaar af. Hoewel het een gesloten opening was, was de partij vrij open. In de loop van de pot werden uiteindelijk drie pluspionnen verzameld, genoeg voor het punt.

Met 0 – 4 op de borden lijkt alles koek ende ei te zijn, maar de standen in de overgebleven partijen geven nog geen aanleiding voor rustig achterover leunen.

Peter Koefoed is vanuit een potremise middenspel bovenal met zichzelf en z'n eigen klok in gevecht. Theo Kroon doet z'n best alle 105 minuten tot op de laatste seconde te gebruiken, alleen staat er bij zijn tegenstander nog heel wat meer op de klok. Erik Dekker staat inmiddels al hout achter in een van beide kanten actieve partij. Naar eigen zeggen moest hij een stuk geven (met compensatie) om een koningsaanval in te dammen. Robert-Jan dan, die zal toch niet verliezen? Het eindspel ziet er uit als een dynamisch evenwicht, hoewel onze teamleider toch aan de prettige kant van het bord lijkt te zitten. Zijn tijdsvoorsprong heeft hij na een verblijf in de denktank zorgvuldig gedag gezegd.

Niet lang na de 0-4 verliezen inderdaad Peter en Erik. Theo bevindt zich dan inmiddels in een remise-achtig eindspel, maar met een flinke tijdsachterstand. Zijn tegenstander is Erik Tetteroo, die van tevoren nog even uitweidt over het feit dat hij vroeger wedstrijd-leider is geweest, maar dat vervolgens op groteske wijze weet te verhullen. Met minder dan twee minuten over zet Theo zoals het hoort de klok stil, maakt kenbaar dat hij remise wil claimen vanwege het spelen zonder winstplan door wit, en zoekt de wedstrijd-leider. Tetteroo denkt daar anders over en zet doodleuk en herhaaldelijk Theo's klok weer aan om er nog aan toe te voegen dat Theo een tijdsraf krijgt als de claim niet klopt.

Kort geleden verscheen over remise-situaties en reglementen nog een interessante beschouwing op de site van SV Botwinnik (www.botwinnik.nl). Beeld je in dat deze partij niet potentieel beslissend is in de strijd om het kampioenschap van de tweede klasse D, en medelijden en een lachstuip zouden om voorrang schreeuwen.

Nadat heer Tetteroo is uitgelegd hoe het wél werkt en de commotie wat is weggezakt vraagt iedereen zich vertwijfeld af wie eigenlijk wedstrijd-leider is. Even lijkt het erop dat Marc Holla deze Mr. X is, maar aangezien hij zelf meespeelt zou dat een nul voor hem betekenen. Plotseling blijkt dan dat 'de wedstrijd-leider' een persoon is die aan de andere kant van de zaal aan het vluggeren is.

Om te voorkomen dat de affaire op bord twee nog een staartje krijgt, besluit Robert-Jan wijselijk de wedstrijd in ons voordeel te beslissen door zijn partij te winnen. Daarmee wel zijn Petersma-trofee ambities openbaar makend. De matdreiging in de stelling wordt door de TOZ-er nog wel per ongeluk gedekt, maar een oud-hollands paardvorkje blijft ook leuk. Dag dame, welkom twee matchpunten!

De rest van de, achteraf gezien, kolderieke situatie op Theo's bord zal ik u besparen. Nadat Robert-Jan heeft gewonnen wordt Theo in een bui van baldadigheid gemaand door te spelen om zo de derde 6-2 op rij te kunnen binnenhalen. Wat nog lukt ook, doordat hij net voor het vallen van de vlag mat weet te geven.

Bij het horen van bovenstaande zal de gemiddelde SGA-competitiespeler, geen gespeelde verrassing veinzend, vermoedelijk iets mompelen in de trant van 'Almere uit?' om zich vervolgens weer te concentreren op z'n verwoestende mataanval. Maar nee, hoeft u ook in andere grootamsterdamse uithoeken!

Met drie keer een 6-2 overwinning en de naaste concurrenten op twee punten achterstand ziet het er rooskleurig uit voor het vierde. Het risico nemend dat deze uitspraak me nog lang gaat achtervolgen verwelkomen we de Bosniërs van SBHA1: "Dobredošli u naranéast kuæa kod prvak Caissa!" □

(14) Meester, André (1850) - Schaper, RJ (1865)

1.d4 d6 2.c4 f5 3.♘c3 ♘f6 4.♙g5 ♘bd7 5.e4 fxe4 6.f3 e5 7.d5? De stelling dichtschuiven wanneer je net een pion geofferd hebt is niet zo handig.

7...exf3 8.♘xf3 ♙e7 9.♙e2 0-0 10.0-0 ♘c5 11.b4 ♘ce4 12.♘xe4 ♘xe4 13.♙xe7 ♙xe7 14.♙c2 ♘f6 15.♙ae1 ♙d7 16.♙d3 g6 17.♘g5 ♘g4 18.♙d2 ♙xf1+ 19.♙xf1 ♙f8 20.♙xf8+ ♙xf8 21.h3 ♘f6 22.♙f2

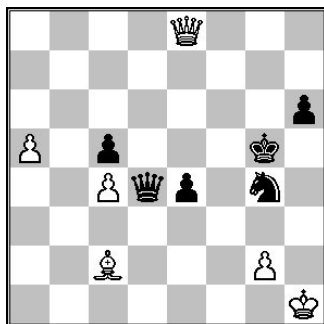
Een tamelijk saai potje tot dusver. Wit heeft nul compensatie voor zijn geofferde centrumpion. Ik ben enthousiast aan het afruilen omdat ik het eindspel met een gedekte vrijpion in het centrum natuurlijk wel zie zitten. Vanuit die gedachte forceer ik nu de afruil van het paard. 22...h6? Zwart laat zich nodeloos op complicaties in. Precies wat wit wil. Dit is het soort zetten waarmee je gewonnen stellingen verprutst, zoals Robert Kikkert ons vorig jaar in een presentatie duidelijk maakte.

23. ♖e6 ♗xe6 24. dxe6 e4 25. ♗c2 ♖e7 26. ♖xa7 c6
27. ♖e3 ♗g7 28. ♖b6 g5! 29. a4 c5 30. bxc5 dxc5 31. ♖b2!?
Een ander plan is de koning erbij halen met ♗f2.
31.. ♖xe6 32. ♖xb7+ ♗g6 33. ♖b5 ♖d6 34. a5 ♖d4+
35. ♗h1 g4

Wat komt sneller: zwart zijn koningsaanval of wits promotie op a8.

36. hxc4 ♗xg4

zwart dreigt nu mat op a1. 37. ♖e8+ ♗g5

Nu kan wit met ♖e7 remise maken omdat zwart geen ♗f4 kan spelen wegen ♖xe4+. Zwart speelt dan ♗f6 en moet in eeuwig schaak berusten. **DIAGRAM**

38. ♖xe4?? Wit pakte de dame vast, raakte de pion op e4 aan en versteende. Hij had gerekend met 38. ..., ♖xe4, 39. ♗xe4, ♗f2+ en zwart wint de loper maar verliest de partij omdat de a-pion niet meer te stoppen is. Zwart speelt echter natuurlijk direct het paardvorkje en de witte dame gaat verloren. 24... ♗f2 0-1

TOZ 1

1. Marc Holla
2. Erik Tetteroo
3. Jan de Boer
4. Andre Meester
5. Theo Finkenflugel
6. Ben Kroon
7. Rob de Meijer
8. Ewout v.d. Broeke

1809 - Caissa 4

- 1921 - Erik Dekker
- 1953 - Theo Kroon
- 1929 - Peter Koefoed
- 1848 - Robert-Jan Schaper
- 1781 - Martijn Dahlhaus
- 1669 - Hans Uiterwijk
- 1757 - Marjolein Theunissen
- 1613 - Frans Roes

1820 2 - 6

- 1798 1 - 0
- 1926 0 - 1
- 1825 1 - 0
- 1865 0 - 1
- 1798 0 - 1
- 1801 0 - 1
- 1783 0 - 1
- 1767 0 - 1

Caissa 4 - SBHA 1 (8.02.2005)

Robert Jan Schaper

Bosnië op bezoek

De wedstrijd tegen de SBHA zou beslissend zijn voor het kampioenschap. Althans dat was de gedachte voorafgaand aan het seizoen. Maar toen het 8 februari eenmaal zover was lagen de kaarten al anders.

SBHA is op papier een heel sterk team met op bord 1 FM Jo van Ceko, op de borden 2 en 3 vader en zoon Becic met elk een rating van tegen de 2000 en dan verder nog een viertal elo 1800-mannen. In de praktijk blijken ze dit team echter niet achter de borden te kunnen krijgen. Steevast ontbreken er mensen waardoor ze of nullen krijgen wegens niet opkomen, of de bezetting van de lagere borden wat al te zwak wordt. Resultaat is dat Caissa 4 voor deze wedstrijd al 3 matchpunten en een hele sloot bordpunten op ze voor staat.

Ook tijdens deze match ging er weer van alle mis bij onze gasten. Kopman Ceko was verhinderd: dat kan gebeuren. Bord 5 kwam niet opdagen: dat is slordig. Maar de grootste tegenvaller was wel de aanwezigheid van een tirannieke wedstrijdleider (Theo Weijers) die — houdt u zich vast — er op stond dat de combattanten hun partij noteerden. Het moet niet veel gekker worden!

Met name Martijn Dahlhuis' tegenstander was ontdaan over zoveel onrecht. "Is het hier soms een concentratiekamp?", zo vroeg hij zich hardop af. Uit protest besloot de man in verloren stand 40 minuten lang geen zet te doen. Terwijl hij wat rondliep en hier en daar wat keuvelde moest Martijn bij het bord blijven omdat hij nog maar 2 minuten op zijn klok had. Als het even tegenzit gaan kennelijk de manieren het raam uit.

Enfin genoeg soap, terug naar het schaken. De eerste

uitslagen vielen alle op de lagere borden. Marjolein Theunissen op bord 8 had al snel door dat haar tegenstander weinig van het spelletje begreep. Reden dus om even flink te bibberen want stel je voor dat je tegen zo'n kruk niet het volle pond pakt: de blamage! De superieure techniek won het gelukkig van de zenuwen en we konden na het reglementaire punt op bord 5 ons eerste echte punt noteren: 2-0. Dat is een fijn begin.

Op bord 7 behield Sander Tigelaar zijn ongeslagen status door een comfortabele remise. Geen onnodige risico's nemen en het volle punt pakken wanneer het kan, dat is de strategie van Sander dit seizoen. Het levert in ieder geval een bom elopunten op. Bord 6 bracht de eerste tegenvaller. Hans Uiterwijk die de wedstrijd begon met een score van 3 uit 3 raakte ergens tijdens een combinatie een stuk kwijt en verloor. Dat doet hij ieder seizoen een keer maar dit was toch wel een slecht gekozen moment. Gezien de sterke kopborden van SBHA wilden we juist op de lagere borden een solide overscore maken. Nu was de tussenstand 2½ - 1½.

Een blik op de topborden gaf echter reden tot optimisme: Martijn op 4 had weinig tijd in

gewonnen stelling. Zoals gemeld kreeg hij 40 minuten van zijn tegenstander om de stelling eens rustig te bestuderen en een solide winstvoering te vinden. Op bord 3 had Robert Jan Schaper een kwaliteit geofferd voor een koningsaanval die leek door te slaan. De vijandelijke koning was aan een onvrijwillige wandeling bezig vanaf h1 richting a8 terwijl het bord nog vol stond met zwaar materiaal.

Vennius, Co (1862) -**Schaper, Robert Jan (1865)**

SGA competitie 2004/5 Amsterdam ,
08.02.2005

1.d4 d6 2.♘f3 g6 3.e4 ♘f6 4.♘c3
♙g7 5.h3 0-0 6.♙e2

Wit kiest voor solide. 6...c6

6...c5 7.dxc5 ♖a5 8.0-0 ♜xc5 =

volgens Chernin]

7.0-0 b5 8.♙d3 a6 9.♙e3 ♘bd7

10.♘e2 e5 11.c3 d4 is nu uitstekend
verdedigd, daarom richt zwart zijn
aandacht op e4.

11...♜e7 12.♘d2?! ♙b7 13.f3?

Verzwakt de zwarte velden op de
koningsvleugel en blokkeert de eigen
stukken. De witte stelling is zeer
passief, daarom neemt zwart nu
rustig de tijd om zijn ontwikkeling te
voltooien. Wit had hier ♘g3 moeten
spelen.

13...♜fe8 14.♙f2 ♜ad8 15.♘b3 d5

Zwart wil het centrum openbreken.

16.dxe5?

Wit staat niet lekker en had de
stelling zoveel mogelijk gesloten
moeten houden. Het lelijke ♘g3
kwam in aanmerking.

16...♘xe5 17.♙c5 ♜c7 18.♘ed4
♘fd7!?

Crafty prefereert ♘xd3, ik speelde
dat niet omdat het lijnen opent naar
de zwarte koning. Dat blijkt echter
geen probleem. Zwart heeft alles
onder controle. [18...♘xd3 19.♜xd3
dxe4 20.fxe4 ♘xe4 21.♜ae1 f5 22.g4
♜e5!]

19.♙c2?

Niet goed, maar ook na andere zetten
blijft wit in het nadeel. [19.exd5 ♘xc5
20.♘xc5 ♜xd5 En zwart is beter.]

19...♘c4 20.♜c1 a5?!

Jaagt op een hersenschim maar geeft
weinig weg.

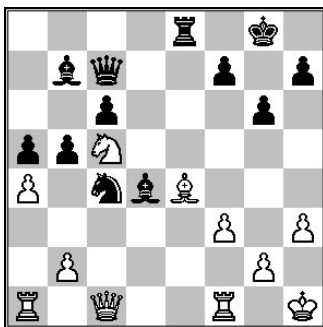
21.a4 ♘xc5!? direct dxe4 is nauw-
keuriger.

22.♘xc5 dxe4 23.♙xe4!? ♘xb7

bied wat meer weerstand.

23...♘xd4 Nu valt de witte stelling
uit elkaar.

24.cxd4 ♙xd4+ 25.♙h1

♙xc5!

Veel sterker dan ♙xb2. Ik had
berekend dat wit weliswaar met b3
het paard op c4 kon winnen maar
vervolgens de loper op e4 zou
verliezen.

26.b3

Nu zag ik dat het voorgenomen 26. ...,
♙e3 27. ♜c3, ♘d2 28. ♜xe3, ♘xf1
29. ♜xf1, f5 niet werkt omdat na 30.
♙d5 de toren op e8 ongedekt is.

26...♙e3

Toch, maar nu met een ander idee.
Zwart offert zijn paard voor een
koningsaanval. Dit kan ook middels
♜e5 of ♙a7 maar deze zet zag ik het
eerst.

27.♜c3 ♙d2 28.♜c2 ♜g3 29.bxc4

♙f4 Het is uit. 30.♙g1 ♙h2+

31.♙f2 ♙g3+ 32.♙e3 f5 33.♜h1

♙f4+ 34.♘d4 ♙e5+ 35.♙c5 ♜f4

36.♙b6 fxe4

En omdat wit niet kan nemen op b7
wegens mat (37. ... ♜f7+ 38. ♙b6
♜c7+ 39. ♙c5 ♜b8 40. cxb5 ♜d6+
41. ♙c4 ♜b4#) geeft hij maar op.

0-1

Theo Kroon op 2 had een potremise-eindspel met
paarden en pionnen op het bord tegen de jonge Becic,
dat was een zeker halfje. Op bord 1 tenslotte hield Frans
Roes nog steeds stand tegen Becic senior al had hij
inmiddels wel een heel slechte loper binnen de pionnen-
keten.

De prognose was daarom 5-3: Martijn wint, Robert Jan
wint, Theo remise en Frans verliest. Zo liep het bijna.

Bord 4 en 3 wonnen inderdaad zoals voorspeld, maar

Theo dirigeerde zijn paarden en koning te ver
naar voren zo bleek, want opeens was de pion
aan de basis van zijn pionnenketen niet meer
te verdedigen. Hij kon direct opgeven. De 5-3
kwam er toch nog doordat Frans uitstekend
verdedigde tegen de man die een paar weken
later de B-groep van het PK zou winnen.

Frans bleef maar beton storten en Becic kwam
er niet doorheen. Klasse!

Het gaat dus geweldig met C4. We staan met een maxi-
male score van 8 uit 4 aan kop van de poule en hebben
onze belangrijkste concurrenten al gehad. "Die gaan
verliezen van een degradant", hoor ik u denken, maar ook
de teams op de degradatieplaatsen hebben we al gehad.
Hoe moet het nog mis gaan met C4 dit seizoen? Ik weet
het niet meer. Wellicht weet Almere het want dat is half
maart onze volgende klant. □

Caïssa 4

1. Frans Roes
2. Theo Kroon
3. Robert-Jan Schaper
4. Martijn Dahlhaus
5. Peter Koefoed
6. Hans Uiterwijk
7. Sander Tigelaar
8. Marjolein Theunissen

1796 - SBHA 1

1767 - Zijad Becic
1926 - Said Becic
1865 - Co Vennius
1798 - Martin Tomanic
1825 - NO
1801 - Fadil Camic
1599 - Hamzaliya Mehmedovic
1783 - Luka Olujic

1847 5 - 3

1984 ½ - ½
1963 0 - 1
1862 1 - 0
1 - 0
1 - 0 Regl.
1835 0 - 1
1593 ½ - ½
1 - 0

Erik Dekker

Almere 6 - Caïssa 4 (14.03.2005)

Caïssa 4 heeft de buit bijna binnen!

Na de belangrijke overwinning in de vierde ronde tegen
onze Bosnische vrienden, mocht het zeer productieve
team van Caïssa 4 de wereldreis naar Almere maken om

daar weer een stap dichterbij het kampioenschap te
komen. En hoewel geheel in de sfeer van dit jaar, weer een
2-6-overwinning werd geboekt (de vierde van dit jaar),
was deze wedstrijd toch zeker geen walk over. Reden te
meer, zeker voor bovengetekende, om er de volgende

wedstrijden tegen VAS 5 en Euwe 5 nog eens lekker voor te gaan zitten.

Onder het rumoer van de interne competitiepartijen bij Almere, begonnen we aan de Wedstrijd. De eerste partij die tot een beslissing kwam was die van Sander Tigelaar. Sander had er zin in en stuurde al zijn stukken ten aanval. Helaas voor hem kon zijn tegenstander die neutraliseren en werd tot remise besloten, $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Niet lang daarna was Marjolein Theunissen klaar. Zij kreeg in de opening een mooie aanval op de niet-gerocheerde koning van haar tegenstander. Van alle kanten stonden stukken in en de tegenstander moest steeds verder terug. Toen deze echter alsnog rocheerde was er niets meer aan te houden en maakte Marjolein het netjes af met een combinatie door het centrum, $\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$. De voorsprong werd nog uitgebouwd door Peter Koefoed. In de opening won hij een pion. Zijn tegenstander kreeg er echter wel spel voor, en won daarmee ook de pion weer terug. Daarmee liet hij Peter echter weer het betere van het spel krijgen. Met een matdreiging op de onderste rij aan beide kanten (!) ging Peter het beste om, en won daarmee een pion. Zijn tegenstander probeerde nog om terug te komen, maar toen een stuk verloren ging door een penning gaf hij op, $\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$.

Daarna deed onze tegenstander iets terug. Hans Uiterwijk kwam al moeilijk uit de opening en had het de hele avond zwaar. De pion die hij meepakte bleek redelijk giftig en Hans kwam er niet meer uit. Met twee torens, dame en een loper op de koning van Hans gericht, ging het uiteindelijk mis, $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$. Nog niets aan de hand, hoewel Frans Roes al heel erg lang een koningsaanval aan het keepen was, en Theo Kroon en Robert Jan Schaper beter stonden, maar het nog wel af moesten maken.

Mijn partij was bloedeloos. De tegenstander ruilde zo snel mogelijk af en wist elke kans op initiatief om zeep te helpen. Aangezien inmiddels de partij van Theo zo goed als gewonnen was en ik Robert Jan niet meer zag verliezen, bood ik remise aan. Dit werd (uiteraard) afgewezen door de tegenstander. We sputterden nog wat door totdat mijn tegenstander het niet meer zag zitten en op zijn beurt remise aanbood.

Nadat Theo echt niet meer kon verliezen besloot ik dat te accepteren, 2 - 3.

Zoals vermeld stond Theo op dat moment uitstekend. In het vroege middenspel won hij middels Lxh7! een pion en bouwde dit materiele voordeel positioneel nog verder uit. In het eindspel won hij nog een pion en maakte de partij bijzonder effectief uit, 2 - 4. Een remise was voldoende om in ieder geval

de 2 matchpunten te behalen. Robert Jan stond echter beter en ondanks het geringe aantal minuten dat hij nog had, zag hij de winst steeds duidelijker op zich afkomen en besloot het remiseaanbod van zijn tegenstander af te slaan (aangeboden nog net voordat Theo het punt daadwerkelijk binnenhaalde). Een mooie verbonden vrijpion op de e-lijn besliste uiteindelijk het duel, waarbij een wanhoopspoging tot eeuwig schaak keurig werd geneutraliseerd, 2 - 5.

De laatste partij werd gespeeld door Frans. Op bord 2 had hij vanuit de opening een koningsaanval over zich heen gekregen. Met kunst en vliegwerk wist hij stand te houden tot diep in het middenspel. Op dat moment liet zijn tegenstander even los en kon Frans een stuk meepakken. Dit betekende echter wel dat zijn tegenstander Frans' stelling kon binnenkomen. Frans besloot zijn stelling defensief te verstevigen. Dit hielp echter maar tijdelijk en zijn tegenstander kon de genadeklap uitdelen. Die zag echter de winnende zet over het hoofd en in tijdnood liet hij zelfs zijn dame insluiten. Hiermee kon Frans toch weer mooi een punt binnenhalen en de eindstand op 2 - 6 bepalen!

Nu was het wachten op de concurrenten die allen later in de week speelden, van wie de eerste op dinsdag. Euwe 5 speelde tegen SBHA 1 en moest winnen om nog een (theoretische) kans te hebben. Zij speelden 4-4 en kwamen daarbij met nog 2 wedstrijden te gaan op 5 punten achterstand. Belangrijker was echter de wedstrijd op vrijdag tussen het verassende ENPS/Quibus 3 en VAS 5. De hoop op een succesje voor onze vrienden van ENPS werd helaas niet bewaarheid. VAS wist met $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ te winnen en werd daarmee onze enige concurrent. Op donderdag 14 april kan Caissa 4 in een rechtstreeks duel met VAS het kampioenschap beslissen. Supporters zijn van harte welkom! □

Almere 6

1. Tilopa Hylott
2. Ron Bruins
3. Paul Geerligns
4. Michel van Liempdt
5. Ilja Tardijn
6. Ary Rijke
7. Andre Sijpkens
8. Gerard Koeleman

1637 - Caissa 4

- 1711 - Theo Kroon
- 1647 - Frans Roes
- 1650 - Erik Dekker
- 1597 - Hans Uiterwijk
- Peter Koefoed
- 1646 - Robert-Jan Schaper
- 1607 - Marjolein Theunissen
- 1603 - Sander Tigelaar

1796 2 - 6

- 1926 0 - 1
- 1767 0 - 1
- 1798 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
- 1801 1 - 0
- 1825 0 - 1
- 1865 0 - 1
- 1783 0 - 1
- 1599 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

ingezonden mededeling

VAS 5

1. Joost van Dongen
2. Marten v/d Veen
3. Raymon de Vries
4. Guido van Steen
5. Jan Stegeman
6. Andre Vlught
7. Allaert Troost
8. Rob Geukes

1726 - Caissa 4

- 1744 - Erik Dekker
- 1837 - Robert-Jan Schaper
- 1739 - Martijn Dahlhaus
- 1805 - Theo Kroon
- 1678 - Peter Koefoed
- 1624 - Frans Roes
- 1640 - Sander Tigelaar
- 1744 - Hans Uiterwijk

1797 $1\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$

- 1798 0 - 1
- 1865 0 - 1
- 1798 0 - 1
- 1926 0 - 1
- 1825 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
- 1767 1 - 0
- 1599 0 - 1
- 1801 0 - 1

VAS 5 - Caissa 4: $1\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$

14 april 2005

Caissa 4 is kampioen!

Caïssa 5 (SGA 2e klasse A)

Euwe 4 – Caïssa5, 20-1-2005

Tony Lith

Als je tegen Euwe speelt dan weet je: schaken is een fysieke bezigheid. Voorheen moest je je in de sporthal aan de Van Musschenbroekstraat altijd door een haag struise volleybalmeiden heenworstelen om je kopje koffie te bestellen, tegenwoordig is de sporthal De Pijp de steriele ambiance van de schaakstrijd. De gemeente heeft er de wind behoorlijk onder. Klokslag acht werden alle klokken in werking gesteld, of er nu wel of niet schakers achter het bord zaten.

Euwe 4 is de ongenaakbare leider in onze klasse en vooraf mochten we op weinig hopen. Er gaat namelijk een respectabel elo-kloofje tussen wij en zij. Toch kwamen we een heel eind. Wat hielp was de afwezigheid van de tegenstander van Peter van der Werf, maar ook als die er wel was geweest dan had hij nog veel moeten bewijzen. Aan bord 1 moest Chris Leenders een 2000-plusser bestrijden. Dat was teveel gevraagd. Hij probeerde de ruilverant van het Spaans maar moest lijdzaam toezien hoe hij langzaam maar zeker iets slechter kwam te staan. Ook René Abrahamse moest de vlag strijken. Aan bord drie en vier wisten de vrijwel onverslaanbare Geert Veldhuis en Wim Suyderhoud de stand recht te trekken. Pim Zonjee raakte vroegtijdig zijn dame kwijt, hetgeen hem de gelegenheid gaf snel naar zijn dame terug te gaan. Ikzelf kwam in een Boedapestergambiet terecht. Vind ik niet leuk. Toch meende ik kansjes te hebben, maar kwaliteitsverlies werd me fataal. Hans Kuyper was tenslotte niet omver te krijgen. Dat kunstje heeft hij meer vertoond. Zo werd het 4½ - 3½ - niet slecht hoor! Wim Suyderhoud versloeg de oude vos Van Banning in een mooie aanvalspartij.

Hierbij de partij met zijn commentaar:

J. van Bannink – W. Suyderhoud

1. e4 c5 2. d3 f3 e6 3. d4 cxd4 4. dxd4 d6 5. d3 d6 6. d3 a6 7. e3 e7 8. f3 d6 9. d2 Wits bedoelingen worden duidelijk. Hij wil lang rokeren en een pionnenstorm ontketenen op de koningsvleugel. Hoewel het wit enige tijd kost om zijn stukken in stelling te brengen voor een mataanval, is deze opzet niet ongevaarlijk voor zwart bij passief spel. Toevallig had ik de laatste tijd een weinig

gestudeerd op dit type stelling. *Jochie dat is een ge-luk-kie*. Het resultaat van die arbeid is een idee. Hoe eenvoudig ook, een geloofwaardig idee, een richtingaanwijzer, is goud waard. Het f6-paard, dat onder vuur komt te liggen, wordt omgespeeld naar c5. Daartoe moet veld d7 even worden vrijgelaten. Op c5 moet het paard in combinatie met pionzet b5, e7 en f8 een belangrijke rol gaan spelen in zwarts tegenaanval. Dat de verdedigingsstukken de zwarte koning verlaten, geeft juist ruimte om te manoeuvreren, bijvoorbeeld met de koning zelf of met de zwartveldige loper naar f8, waarna ook de dame op c7 goed meeverdedigt.

9... 0-0 10. 0-0-0 ♖c7 11. g4 b5 12. g5 d7 13. h4 d5 12. e2? Dit is niet het moment voor wit om zich om behoud van het loperpaar te bekommeren; 12.a3 was nodig. Zwart kan na wits volgende zet zijn vizier gaan richten op de witte koning.

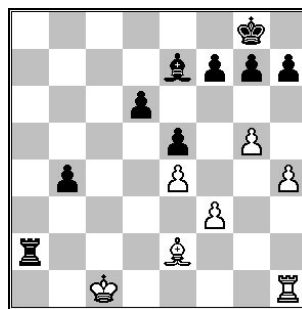
12... b4 13. d1 13. dxc6 ♖xc6 (13... bxc3? 14. dxe7+) 14. d1 is iets minder slecht, want vertraagt het in stelling brengen van zwarts witveldige loper.

13... dxd4 16. exd4 e5 17. e3 e6 18. b3 a5 19.

xb5 Nu geeft wit vrijwillig het loperpaar op. Hij ziet waarschijnlijk grappen met dxb3+ in het verschiet.

19... ♖xb5 20. b2 a4 21. c1 f8 22. c3 ab 23. ab ♖a5 24. c2 ♖a1+ 25. c1 exb3 26. c4 exd4 27. ♖xc2 a2 28. d3 ♖xc4+ Matige bijdrage, maar 28... ♖b2+ 29. d1 a1 30. e1 exb1 31. d1 exd1 32. ♖xd1 ♖xc4 gaat ook niet mat.

29. ♖xc4 ♖b2+ 30. d1 ♖xb1+ 31. c1 ♖xc1+ 32. exd1

xe2? a1! Des ondanks gaf wit het hier op 0-1. Gelukkig maar, want ik ben bang dat ik in het eindspel met een stuk extra nog meer slechte zetten zou hebben gedaan. □

Euwe 4	1862 - Caïssa 5	1724 4½ - 3½
1. Joop Niekus	2076 - Chris Leenders	1791 1 - 0
2. Bart Westera	1981 - René Abrahamse	1846 1 - 0
3. Saake Buwalda	1849 - Geert Veldhuis	0 - 1
4. Jan van Banning	1817 - Wim Suyderhoud	1694 0 - 1
5. Lex van Aalderen	1803 - Pim Zonjee	1734 1 - 0
6. NO	- Peter van der Werf	1715 0 - 1 Regl.
7. Paul van Sonderen	1805 - Tony Lith	1667 1 - 0
8. André Spaargaren	1705 - Hans Kuyper	1619 ½ - ½

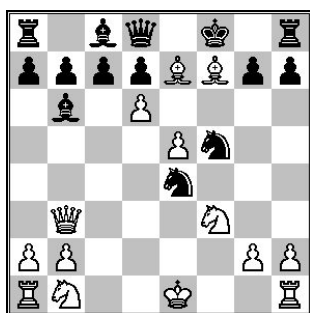
Caïssa 5 – Raadsheer 3 (01.03.2005)

Peter van der Werf

Onze teamcaptain noemde, bij het bekendmaken van de opstelling, de wedstrijd tegen Raadsheer 3 een goede gelegenheid om onze middenmootpositie in te ruilen voor een plaats in de subtop. Favoriet Euwe 4 is in onze poule waarschijnlijk door geen enkel team af te stoppen, maar een goede klassering op de ranglijst is ook een mooi streven. We gingen dus voortvarend aan de slag. Bovengetekende was zelfs zo voortvarend dat hij al klaar was toen de anderen eigenlijk nog moesten beginnen en zij waarschijnlijk nog in hun openingsboek zaten. Dat ging zo:

Peter van der Werf - Luc Scheepmaker

1.e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. ♞c4 ♞c5 4.c3 ♞f6 5.d4 exd4 6.cxd4 ♞b6 ? Eigenlijk al de beslissende fout, gebruikelijk is 6. ... ♞b4+ 7.d5 ♞e7 8.e5 ♞e4 9.d6 ... meteen doordrukken, zwarts damevleugel is nu geheel vastgelegd, 9. ... ♞xf2 10. ♞b3 ♞f5 In een partij Estrin – Libo (Moskou 1944) werd 10. ... ♞xh1 gespeeld, met overigens dezelfde afloop. 11. ♞xf7+ ♞f8 12. ♞g5 ♞d4 13. ♞e7+ (1-0).

Het was nu even tijd voor een biertje en een analyse. Even later kwam Geert Veldhuis naar beneden, ook met een punt op zak. Hij had het Frans bestreden met 2. ♞f3 , maar hij kwam na 3.e5 wel in een bekende variant

terecht. Door een onnauwkeurigheid verloor Geert een pion, maar hij wist snel een koningsaanval op te zetten, waarbij zijn tegenstander een stuk kwijtraakte. Intussen had Hans Kuyper zijn gebruikelijke halfje ook al binnen en werd het tijd om eens een kijkje op het strijdtoneel te nemen. Pim Zonjee bestreed tegen oud-Caïssaan Corneel Simoons het Frans met 2. f4. Corneel twijfelde nu of hij er niet een Siciliaan van zou maken. In ieder geval was hij te traag met het ontwikkelen van zijn stelling en hier wist wit wel raad mee. Uw razende reporter besloot om eerst nog even hun analyse mee te pikken. Op de 14^e zet had Pim via een petite combinaison een pion gewonnen. Zijn tegenstander vergat tien zetten later een kwal terug te pakken. Uit de analyse bleek overigens, dat wit ook met een kwal minder een gewonnen stelling zou hebben gehad.

Zo stond het voor tien uur al 3½-½ en leek de strijd snel beslist te worden.

De overige spelers hadden echter nog flink wat speeltijd voor de boeg.

Ed Leuw speelde met zwart de Grünfeld, waarin wit 6.e3 had gespeeld. Hij had in het middenspel kunnen afwikkelen naar een gunstig eindspel; wel gezien maar niet

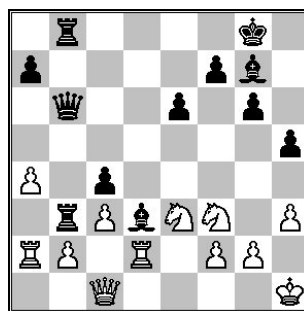
gespeeld, de complicaties leken hem iets te groot. In plaats daarvan verloor zwart een kwal voor een pion. Ed verbeet zijn teleurstelling en ging er nog even voor zitten. Naast mij speelde Wim Suyderhoud met zwart een Siciliaan en was in een scherpe stelling gekomen, waarin beide spelers op koningsaanval speelden, spannend dus. Wim werd hierbij enigszins afgeleid door mijn slotstelling, die nog steeds op het bord stond. De verleiding was erg groot om er nog een paar zetten aan toe te voegen, maar Wim kon natuurlijk alle concentratie die hij had gebruiken voor zijn eigen partij. We hebben de stukken op mijn bord daarom maar teruggezet naar de beginstelling. Chris Leenders had zich met zwart enigszins in slaap laten sussen in een saaie 1.d4 opening. Rond zet twintig had hij bij een afruil beter terug kunnen nemen met een paard in plaats van met zijn loper. Hij stond nu iets minder. Tony Lith speelde tegen oud-Caïssaan Rob van Slooten en stond al wat beter. Hij moest het beslissende punt binnenhalen, maar hij had nog wel even voor de boeg. Hij slaagde glansrijk in zijn opdracht. Ziehier zijn partij:

Caïssa 5 – Raadsheer 3

Rob van Slooten – Tony Lith

Ik was een beetje aan de late kant en daarom speelde ik een systeem waarbij je de eerste tien zetten niet hoeft na te denken. Pim was behoorlijk verrast toen ik hem na al ± 8 zetten had 'ingehaald'.

1.e4 d6 2. d4 g6 3. ♞f3 ♞g7 4. ♞d3 e6 5. ♞e3 ♞e7 6. c3 ♞d7 7. ♞bd2 b6 8. ♞e2 ♞b7 9. ♞g5 h6 10. ♞e3 0-0 11. 0-0 c5 12. dxc5 (?) ♞xc5 13. ♞xc5 dit maakt het erger 13. ... bxc5 14. Tab1 ♞c7 15. ♞fd1 d5 16. ♞dc1 mijn tegenstander speelt het niet zo actief. e5 was beter 16. ... ♞ab8 17. ♞f1 ♞fd8 18. ♞1d2 ♞d7 19. ♞b5 ♞d6 20. exd5 ♞xd5 hier was exd5 beter geweest 21. ♞c4 ♞h5 22. h3 ♞d5 23. ♞xd5 ♞xd5 24. ♞d1 ♞bd8 25. ♞f1 ♞a6 nu krijg ik de kans mijn tegenstander in te snoeren. 26. ♞e1 ♞d3 27. ♞a1 ♞b6 28. ♞d2 c4 29. ♞e3 ♞b5 30. ♞c1 h5 31. a4 ♞b3 32. ♞h1 ♞b8 33.

♞a2 ♞xc3

eindelijk!

34. ♞xd3 cxd3 35. ♞c4 ♞xf2 36. ♞f4 d2 37. ♞a1 ♞xb2 38. ♞d1 e5 39. ♞e4 ♞d4 40. ♞cxd2 ♞e3 41. ♞d5 ♞e2 42. ♞f1 (!?) ♞xg2 0-1

Goed gespeeld en de matchpunten zaten nu in de knip. Er waren nu nog

drie partijen gaande.

Chris raakte een iets te ver naar voren geschoven pion kwijt en beging kort daarop een blunder. Bij Ed werden de rollen langzaam omgedraaid. Zijn tegenstander maakte geen gebruik van zijn kwaliteit en ging een beetje

doelloos spelen. Ed won twee pionnen, waarna wit, inmiddels ook in tijdnood, de weg helemaal kwijt raakte en ook nog een stuk verloor. Uiteindelijk won Ed toen promotie van zijn b-pion onafwendbaar was. Het stond nu 5½-1½. Alleen Wim was nog bezig, hij had een kansrijk kwaliteitsoffer gebracht, maar net toen hij wilde oogsten zette zijn tegenstander een tegenoffensief in. De tijdnoodfase was nu aangebroken, waarbij Wims tegenstander damewinst over het hoofd zag. Wim beslechtte daarna met een paar dameschaakjes het pleit. (6½-1½)

Dankzij deze ruime overwinning zitten we nu ook goed in onze bordpunten en moet een tweede plaats haalbaar zijn. Alle Caïssateams staan eerste of tweede in hun poule en daar willen wij natuurlijk niet voor onderdoen. □

Caïssa 5	1699 - Raadsheer 3	1695 6½ - 1½
1. Chris Leenders	1791 - André de Roo	1815 0 - 1
2. Geert Veldhuis	- Lex v/d Wal	1742 1 - 0
3. Wim Suyderhoud	1694 - Harmen v/d Ploeg	1706 1 - 0
4. Peter van der Werf	1715 - Luc Scheepmaker	1646 1 - 0
5. Tony Lith	1667 - Rob van Slooten	1693 1 - 0
6. Pim Zonjee	1734 - Corneel Simoons	1680 1 - 0
7. Ed Leuw	1673 - Dirk de Jonghe	1624 1 - 0
8. Hans Kuyper	1619 - Eric Mol	1651 ½ - ½

Caïssa 6 (SGA 3e klasse B)

Het zesde gaat ervoor

Leo Oomens

Almere 9 - Caïssa 6 (07.02.2005) Caïssa 6 - Tal/DCG 5 (15.03.2005)

Sinds het vorige nummer heeft het zesde tweemaal extern gespeeld. Uit tegen Almere en thuis tegen Tal-DCG. Beide wedstrijden werden gewonnen met aardige cijfers. Almere ging eraan met 5-3 en tegen Tal scoorden we zelfs 6½-1½. Ik zie daarin een blijk van opmerkelijke veerkracht van het hele team. Zo wist Frans Oranje zich los te wurmen uit een kleine schaakdepressie. Na drie opeenvolgende nederlagen wist hij in deze twee wedstrijden tweemaal het volle punt binnen te halen. Ik zelf deed het rustig aan met twee remises. Onze topscorer Koen Hoffer liet in Almere een punt liggen, maar hij maakte dat tegen Tal meer dan goed door in een volkomen verloren stand opeens mat te zetten.

Nou, waar gaat het nog om? We moeten nog twee wedstrijden, eerst tegen de hekkensluiter Oosten-Toren

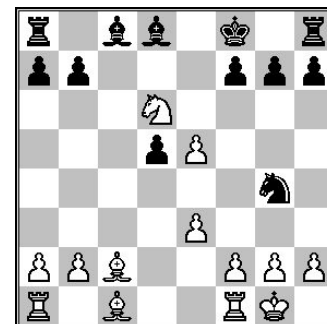
en vervolgens tegen Pegasus. Bij winst tegen Oosten-Toren (dat moet als U dit leest al gebeurd zijn op 12 april) hebben we voor de wedstrijd tegen Pegasus vermoedelijk een achterstand van 1 wedstrijdpunt en ca 5 bordpunten. Willen we kampioen worden dan moeten we dus ook van Pegasus winnen. Dat zal met een achterstand in rating van 160 punten niet meevallen. Maar ons hele team speelt boven verwachting en waarom zouden we niet juist tegen de piloten van Pegasus boven ons zelf uitstijgen?

En als het niet lukt? Geen man over boord. We kwamen dit jaar als debutant in de derde klas, met als opdracht ons te handhaven. Maar het is wel zo dat een aantal van onze spelers beter tot hun recht zouden komen in de tweede klas. En bovendien: valt er niet een klok te winnen? □

Oranje, Wilfried - van Asperen, Niek

Almere9-Caïssa6, 07.02.2005

1.d4 d6 2.♘f3 ♘f6 3.e3 ♘bd7 4.c4 e5 5.♘c3 ♘e7 6.♘d3 c6 7.0-0 ♖c7 8.♖c2 d5 9.cxd5 cxd5 10.♘b5 ♖xc2 11.♘xc2 ♘d8 12.♘d6+ ♗f8 13.♘xe5 ♘xe5 14.dxe5 ♗g4? DIAGRAM 15.♘xc8 ♖xc8 16.♘f5 ♖xc1 17.♖axc1 ♘xe5 18.♖fd1 ♘c6 19.♖xd5 ♗e7 20.♘c8 ♘b6 21.♖d7+ ♗f6 22.♘xb7 ♗e6 23.♘xc6 ♖c8 24.♖dd1 ♘c7 25.♘b7 1-0

Almere 9

Almere 9	1491 - Caïssa 6	1558 3 - 5
1. Peter Delis	1665 - Koen Hoffer	1643 1 - 0
2. René de Bruijn	1569 - Frans Oranje	1586 0 - 1
3. Ivo de Jong	1455 - Jaap Van Velzen	1558 ½ - ½
4. Ben de Rijk	- Steven Kuypers	1527 1 - 0
5. Niek van Asperen	1581 - Wilfred Oranje	0 - 1
6. William Chau	1322 - Anne van Omme	0 - 1
7. Wouter Dijkhuizen	- Pitt Treumann	1529 0 - 1
8. Alfons Wongsodrono	1356 - Leo Oomens	1507 ½ - ½

Caïssa 6

Caïssa 6	1539 - Tal/DCG 5	1524 6½ - 1½
1. Koen Hoffer	1643 - Heru Wijono	1549 1 - 0
2. Frans Oranje	1586 - Bert Dreef	1641 1 - 0
3. Leo Oomens	1507 - Karel Abma	1604 ½ - ½
4. Gert van 't Hof	- Bas v/d Berg	1663 1 - 0
5. Anne van Omme	- Cees Flikweert	1510 1 - 0
6. Steven Kuypers	1527 - Jan Koens	1630 0 - 1
7. Jaap Van Velzen	1558 - Job Eisses	1405 1 - 0

Caïssa 7 (SGA 4e klasse B)

Caïssa 7 - VAS 10 (01.02.2005)

Huib Vriens

Er zijn inmiddels vijf ronden gespeeld in de 4B-klasse van de SGA; waar we vóór de laatste wedstrijd promotie en zelfs kampioenschap in eigen hand hadden, zijn we nu veroordeeld tot lijdzaam afwachten. Zelfs als we het restant winnen zullen andere teams punten moeten laten liggen. Dat is geen bemoedigend vooruitzicht.

In de 4^e ronde speelden we thuis tegen VAS 10. Dit team is uit jeugdspelers opgebouwd, ze kunnen alleen maar beter worden. Dat is altijd moeilijk, de rating -of het ontbreken daarvan- zegt niet zo veel over de werkelijke speelkracht, over een jaar hebben ze misschien 300 punten meer. Bij wijze van spreken. Maar daar vertel ik verder niks nieuws mee natuurlijk, regelmatig komen me verhalen ter ore van medeschakers die de speelkracht van jonge talenten aan den lijve hebben ondervonden.

Toch viel het nu met de sterkte wel mee. Vrij snel bereikten we een 4-0 voorsprong, waarna de overwinning met een tactische remise werd veiliggesteld. Dat we de resterende partijen verloren was jammer voor de betrokkenen en het bordpuntentotaal had best wat hoger mogen

uitvallen, maar in de eerste plaats gaat het om de teamzege en die was binnen!

Nu hadden we 6 punten uit 4 wedstrijden en alles in eigen hand.

Ter illustratie van deze wedstrijd hieronder een aardige aanvalspartij van Wilfred Oranje. □

Oranje, Wilfred - Hakvoort, Remy

1.d4 d5 2.♘f3 e6 3.♙f4

c5 4.e3 ♘f6 5.♘bd2

♘c6 6.c3 c4 7.♖c2 b5

8.e4 ♘d7 9.♘g5 e5

10.dxe5 ♘dxe5 11.exd5

♖xd5 12.0-0-0 ♖c5

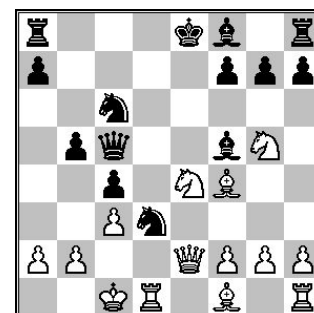
13.♘de4 ♙f5 14.♖e2

♘d3+

DIAGRAM

15.♙xd3 cxd3 16.♘f6+

♘d8 1-0

Caïssa 7	1445 - VAS 10	1348 4½ - 3½
1. Paul Hogervorst	1552 - Milo Bogaard	0 - 1
2. Wilfred Oranje	- Remy Hakvoort	1473 1 - 0
3. Gerold Huter	- Joris van Zijl	1 - 0
4. Pitt Treumann	1529 - Isaac Hamburg	1 - 0
5. Huib Vriens	1473 - Anke Wolsink	1379 1 - 0
6. Wim Wijnveen	1413 - Elco Hakvoort	1333 ½ - ½
7. Jan Nunnink	1508 - Pim Gilijsse	1208 0 - 1
8. Johan v/d Klauw	1197 - Guy Collot d' Escury	0 - 1

Huib Vriens

De Pion 5 - Caïssa 7 (08.03.2005)

En toen volgde op 8 maart de uitwedstrijd tegen Pion 5. Steunpilaar Pitt Treumann vertoefde elders wegens vakantieperiodes en of we hem gemist hebben is moeilijk vast te stellen, zijn invaller Gert kweet zich voortreffelijk van zijn taak, wel ging in deze match veel fout en waar we best hadden kunnen winnen, gingen we met 3-5 ten onder. Jammer, we zijn afhankelijk geworden van anderen. De eerlijkheid gebiedt te melden dat onze winstpartijen de laagst geklasseerde teams betroffen. Misschien zijn we wel gewoon niet sterk genoeg. Wellicht is het ook niet reëel na het kampioenschap van vorig jaar opnieuw de eerste plaats te verwachten. Qua gemiddelde rating is dat ook niet aannemelijk, maar gezien de individuele groei die sommige teamleden doormaken viel het ook niet uit te sluiten. Als het niet lukt dan moet het zo zijn. Maar het zou zo aardig zijn om als team door te groeien, dus niet alleen individueel. Nu bestaat de kans dat spelers in de 4^e klasse acteren, waar ze in de 3^e klasse wellicht beter tot hun recht komen.

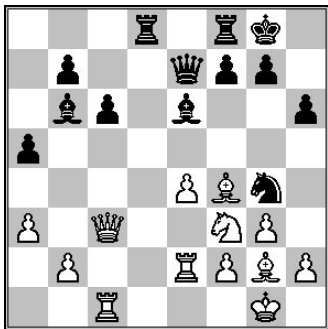
Gelukkig is het maar een hobby.

Pitt heeft een uitstekende TPR en presteert boven (of is het naar?) verwachting.

Zelf heb ik vier keer gewonnen tegen mindere tegenstanders en ben ik verder maar eenmaal echt getest en die partij verloor ik prompt. Wel ben ik wat rustiger gaan spelen en kan ik de neiging beter weerstaan al te vlot te willen breken. Daardoor win ik nu wat meer. Er is enige ontwikkeling (marginaal natuurlijk) en dat doet me deugd. Strategisch ben ik een ramp, tactisch lijkt ik wat meer te gaan zien (en mis ik ook nog steeds van alles). Bijgaand een partijfragment om het een en ander te staven.

Verder hebben alle medespelers een TPR onder de 1500 en dat is voor sommigen toch een tikje teleurstellend. De laatste twee wedstrijden zijn er ook om daar verandering in aan te brengen. Laten we het seizoen goed afsluiten, wie weet wat er dan nog mogelijk is. Een goed gevoel in ieder geval!

Van Roekel – Huib Vriens, Pion 5 – Caïssa 7

Dit is de stelling na de 20^e zet van zwart.

Vervolgens speelde wit **21.e5**; Oeps... mijn paard ingesloten. Ruilen van mijn paard en Lb6 voor pion en toren via f2 is geen optie: het verliest materiaal en de stelling wordt er niet beter op. Wat te doen dan? Hugo (van Hengel) heb ik meermalen monter horen opmerken: "Oh, daar vinden we wel weer een oplossing voor". Dit in gedachte toog ik aan het werk, hoe kwam ik hier uit?

Ik vond de gewenste ombuiging!

Weliswaar had mijn tegenstander sterker kunnen reageren, toch behield ik nu mijn paard en won ik zelfs de pion (e4) die in het analysediagram door maar liefst 4 stukken is verdedigd.

Fritz bewandelde een enigszins andere weg maar toonde zich met deze voortzetting content.

De partij ging verder als volgt:

21. .. g5; Nemen van deze pion is niet goed, dan volgt na terugslaan met h6 alsnog de

afruil op f2, hoewel de terugtocht met het paard naar h6 dan ook mogelijk wordt;

22.Ld2 Ld5 23.h3 Lxf3 24.Lxf3 Ld4! Nu zijn de rollen omgedraaid. Het paard komt vrij en pion e5 pakken we lekker mee. **25.Dc2**; Da5 was sterker **25 Pxe5**

Vervolgens verdubbelde mijn tegenstander zijn torens en dat kostte hem de partij. Het paard neemt de loper op f3 (schaak, dat had Van Roekel gemist) en slaat door naar e1 (de toren). Deze blunder was te veel en mijn opponent gaf op in de wetenschap dat de teamzege binnen was. En ik was in mineur doordat we verloren en we de promotiekansen tot een minimum zagen gereduceerd. Wel was ik blij met mijn uiteindelijke winst en het besef dat ook in slechte stellingen de kans op tactische wendingen zich blijft voordoen.

Ook de partij Van 't Hof – Soethout treft u aan. Het was een zware kluit voor Gert. Zijn tegenstander heeft een (heel) lage rating, maar had een TPR van 1800+. Gewonnen voor Caïssa 7, maar of de winst correct was? De smeuïge analyse, de opdrachten en het plot maken het tot een spektakel! Zie hiervoor het volgende artikel. □

Pion 5	1401 - Caïssa 7	1429 5 - 3
1. Co van Heerwaarden	1500 - Jan Nunnink	1508 1 - 0
2. J.B.N.M. Hillebrand	1512 - Wilfred Oranje	1 - 0
3. Ingeborg Nicolai	1481 - Gerold Huter	1 - 0
4. R.B.K. Soethout	1305 - Gert van 't Hof	0 - 1
5. Roeland Kief	1435 - Paul Hogervorst	1552 0 - 1
6. Hans van Roekel	1348 - Huib Vriens	1473 0 - 1
7. R. Altman	1392 - Wim Wijnveen	1413 1 - 0
8. Martha v/d Berg	1237 - Johan v/d Klauw	1197 1 - 0

Over zien en niet-zien

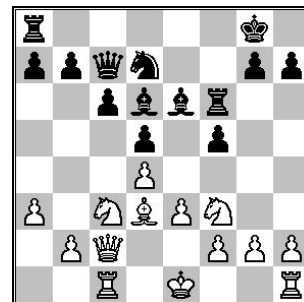
Gert van 't Hof

In de wedstrijd Pion5-Caïssa7 mocht ik op het vierde bord met de zwarte stukken de strijd aanbinden met Boris Soethout. Boris heeft een rating van 1305 maar een TPR van ongeveer 1800. Oppassen dus, zo nam ik me voor, om niet verrast te worden door tactische wendingen. En zelf goed zoeken naar tactische fouten van de tegenstander. Maar dat viel nog niet mee - in eerste instantie was ik het die tactische fouten maakte. Tijd voor wat zetten.

1.d4 f5 Hollands **2.c4** ♖f6 **3.♗c3 e6** Plan: **4...♗b4. 4.a3** Einde ♗b4-plan. Maar wit heeft een tempo geïnvesteerd. Meestal laat wit de loper toe op b4 en een mogelijke lijn is: **4.e3 ♗b4 5.♖c2 0-0 6.♗d3 d6 7.♗ge2** etc. **4.a3** dus; mijn kennis van de theorie strekt zich niet uit tot deze variant en zo val ik maar terug op de vertrouwde Stonewall-structuur (f5-e6-d5): **4...d5 5.cxd5** Wit heft de spanning in het centrum op.. **5...exd5** ..en dat lijkt me goed voor zwart want de zwakkige e6-pion is nu verdwenen en zwart heeft het loperpaar. Nu volgen gezonde ontwikkelingszetten. **6.♗f3 c6 7.♗g5 ♗d6 8.e3**

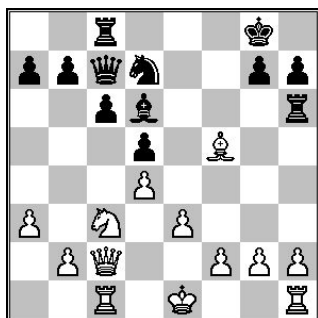
0-0 9.♗d3 ♖c7 Ontpent het paard met als doel ♗e4 te spelen. **10.♗xf6 ♗xf6 11.♖c2 ♗e6 12.♗c1**

De stelling is redelijk gelijk maar zwart moet oppassen voor twee dreigingen van wit. De batterij op de diagonaal b1-h7 bedreigt zowel f5 als h7. Verder dreigt t.g.v. de batterij op de c-lijn, na wegpesten van ♗e6, ♗xd5. Dit alles overdacht hebbend speel ik **12...♗d7?**

...om luttele seconden later onaangenaam te worden verrast door **13.♗g5!** Zucht. De loper gaat eraf en daarna

heeft wit zowel ♙xf5 (waarna h7 ook nog eens instaat) als ♜xd5 . Hoe de schade te beperken en compensatie te krijgen? De d-pion verdedigen, f-pion geven en met de toren naar h6 was het beste dat ik kon bedenken. Pion h7 is dan gedekt en wit's pion h2 is zwak. Als zwart vervolgens snel de zware stukken naar de open f-lijn speelt is er misschien compensatie. **13... ♖c8?! Dekt ♖c7 en daarmee pion d5 zodat ♜xe6 ♖xe6 ♜xd5 niet kan.**
14. ♜xe6 ♖xe6 15. ♙xf5 ♖h6

Zo gezegd zo gedaan. Wit staat een pion voor en zwart moet maar proberen er iets van te maken. Echter, gedurende de 14e en 15e zet realiseerde ik me dat **13... ♖c8** helemaal niet goed is want na **16. ♙xd7 ♖xd7** kan opnieuw ♜xd5 ! Misschien was **13... ♖d8** beter geweest waarna het thema 'penning van de c-pion' voorgoed is verdwenen. **16. ♙xd7** Daar is 'ie dan - wit wint nog een pion. Hier is een vraag voor u.

Vraag1: is **16. ♙xd7** de beste zet voor wit?

1a) Ja, het wint een pion.

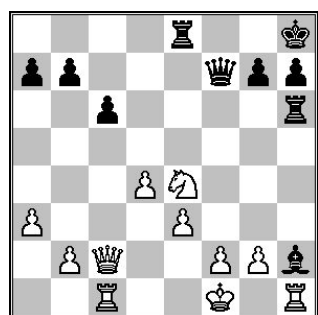
1b) 't Is een goede zet maar **16. ♜xd5** wint ook een pion en is net zo goed

1c) Nee. **16. ♜xd5** is beter. Het antwoord vindt u aan het eind van dit artikel.

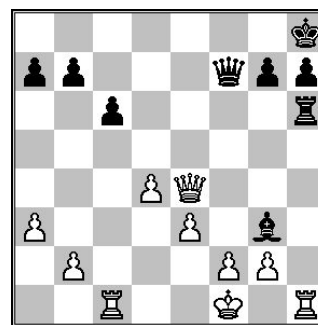
16... ♖xd7 17. ♜xd5 ♖e8 met directe dreiging cxd5 .

18. ♜c3 ♙xh2 Ziezo, één pion teruggewonnen, en zwart kan verder gaan met het bedreigen van de witte koning in de hoop dat er een keer iets misgaat. Zo dreigt momenteel ♖xd4 en onder omstandigheden ♖xe3 gevolgd door ♙g3+ . **19. ♖b3+ ♙h8 20. ♙f1 ♖f5**

21. ♖c2 ♖f7 Geen dames ruilen want dat versimpelt. Er dreigt nu ♖xe3 met pionwinst. **22. ♜e4**

Voorkomt ♖xe3 en betreft een extra stuk bij de verdediging. Maar nu ziet zwart een mooie combinatie: **22... ♖xe4! 23. ♖xe4 ♙g3** met zowel de dreiging $\text{♖xf2\#}$ en ♖xh1 met (minstens) torenwinst. **(diagram 4)**

Mijn tegenstander dacht hier enige minuten na en gaf toen op: **0-1** En hier is de tweede lezersvraag.

Vraag2: Geeft wit terecht op?

2a) Ja, wit staat verloren

2b) Nee, wit staat gewonnen

2c) Nee, na **24. ♖c2** wint zwart weliswaar een toren maar de materiaalverhouding is dan looper tegen pion en, gezien het grillige spel van zwart, moet je 't dan als witspeler toch nog maar even proberen.

Dan nu de antwoorden en wat slotoverwegingen.

Het antwoord op vraag 1 is **1c**. Na **16. ♜xd5 cxd5 (♖d8 17. f4) 17. ♖xc7 ♖xc7 18. ♖xc7 ♙xc7 19. ♙xd7** staat wit 2 pionnen voor en is goed op weg naar een gewonnen eindspel. In de partij moest wit uiteindelijk genoeg nemen met voorsprong van één pion.

Het antwoord op vraag 2 is **2b!** Wit staat gewonnen na **24. ♙e2!** want de torens dekken elkaar en ♖xf2 leidt niet meer tot mat. Zwart kan nog steeds een pion winnen met ♖xf2 maar meer zit er niet in want er dreigt $\text{♖e8\#}$. Het offer **22... ♖xe4** is dus incorrect. Een absurde situatie - ik heb, voor het eerst in mijn leven, een partij gewonnen doordat mijn tegenstander opgeeft in een gewonnen stelling.

Nu rijst de prangende vraag: hoe komt het dat geen van beide spelers deze voortzetting heeft gevonden? En daaraan gerelateerd: hoe zorg ik ervoor in de toekomst zulke zetten wel te vinden? In de volgende alinea's probeer ik deze vragen te beantwoorden maar ik weet niet of ik op het goede spoor zit en alle feedback van u, beste lezer, is van harte welkom.

Terugdenkend aan de partij kan ik me herinneren dat ik ♙e2 zelfs niet heb overwogen. Het is dus niet zo dat ik een rekenfout maakte; het probleem is dat ik 'onlogische' zetten niet overweeg. Wat maakt **24. ♙e2** dan zo onlogisch? Ik denk de som van de volgende factoren a) het vergt een 'klik' om te zien dat ♙e2 twee doelen dient: niet alleen wordt het mat opgeheven maar ook de toren verdedigd middels de dekking van ♖e1 . Hier spelen drie sub-redenen: a1) het vinden van zetten die meerdere doelen dienen is lastig a2) bereiken van een dekking door een tussenstaand stuk weg te schuiven is moeilijker te zien dan actief dekken en a3) horizontale aanvallen/dekkingen zijn moeilijker te zien dan verticale b) ♙e2 doet niets aan het inslaan van de dame ♖xf2 wat normaal gesproken uitermate onwenselijk is. In deze stelling

echter, is ♖xf2 helemaal niet sterk omdat wit ♜e8# dreigt - en dat moet je je wel even realiseren.
Hoe zorg ik ervoor dat ik in de toekomst zulke zetten niet over het hoofd zie? Ik heb daar geen goed antwoord op. Elementen die kunnen bijdragen zijn misschien: ad a) tactische puzzels oplossen met deze thema's ad b) in complexe stellingen goed formuleren wat de

karakteristieke kenmerken zijn. En sowieso kan het geen kwaad om zetten, hoe onlogisch ze er ook uitzien, toch even door te rekenen. Dat kost tijd, maar wie offert moet tijd nemen. En ach, misschien is het gewoon een kwestie van ervaring en leiden vele genoeglijke clubavonden uiteindelijk tot een dieper inzicht. □

De onderstaande partij hoort bij de KNSB wedstrijd Sopsweeps – Caïssa, zie pag. 12, red.

Michaël Wunnink - Geelen, M
KNSB '04-'05 (5), 18.12.2004

Deze partij was voor mij een belangrijke afsluiting van het jaar. Ik had mezelf in de vorige KNSB-ronde een ongelukkige nederlaag toebedeeld door ten onrechte een remiseaanbod af te slaan om vervolgens fataal in de fout te gaan. Daardoor stond ik op -1, een score die ik nog voor de jaarwisseling wilde omzetten in een 50%-score. Deze partijen betekenden voor mij een belangrijk afsluiten van het jaar. Ik had mezelf in de vorige KNSB-ronde een ongelukkige nederlaag op de hals gehaald door ten onrechte een remiseaanbod af te slaan om vervolgens fataal in de fout te gaan. Daardoor stond ik op -1, een score die ik voor de jaarwisseling wilde rechtzetten in een 50%-score.

1.e4!

Het moest er een keer van komen. Ik had natuurlijk tegen Happel al 1.e4 gespeeld, maar dat was gerichte voorbereiding op de MacCutcheon-variant. Dit keer wist ik van mijn tegenstander niets af. En ik had grote plannen deze ronde.

1...c5 2.Pf3 Pc6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pf6 5.Pc3 e5 6.Pdb5 d6 7.Lg5 a6 8.Pa3 b5 9.Lxf6 gxf6 10.Pd5 Le6?! De hoofdvarianten zijn 10...f5; 10...Lg7 11.c3 Lg7 12.Pc2 f5 13.exf5 Lxf5 14.Pce3 Le6 15.Ld3 Pe7 15...0-0? 16.Dh5 f5 17.Pxf5 Lxd5 (17...Txf5 18.Lxf5 Lxd5 19.Td1 Lf7 (19...Pe7 20.Txd5 Pxd5 21.Le6+ Kh8 22.Lxd5 Ta7 23.0-0±) 20.Dxh7+ (20.Lxh7+ Kf8 21.Lg6) 20...Kf8 21.h4,) 18.Pe7+ Pxe7 19.Lxh7+ Kh8 20.Lg6+ Kg8 21.Dh7#

16.Pxe7

In de negen partijen die ik met deze stelling heb gevonden is deze natuurlijke reactie maar drie keer voorgekomen. De alternatieven 16.Le4,..., 16.Df3,... en 16.Lc2,... zijn ook goed voor wit gebleken, maar het

blijft vreemd dat wit niet vaker direct op e7 slaat. 16.Df3 Pxd5 17.Pxd5 0-0 18.Lf5 Tc8 19.Dh3 Lxf5 20.Dxf5 Tc5 21.0-0-0 a5 22.Td3 Kh8 23.Th3 h6 24.Td1 e4 25.Df4 f5 26.Txh6+ Lxh6 27.Dxh6+ Kg8 1/2-1/2 Carricondo Fernandez, V-Gomez Benitez, D/Canovelles 1999/EXT 2000; 16.Le4 Tc8 17.0-0 Tc5 (17...Pxd5 18.Lxd5 Lxd5 19.Dxd5 Tc5 20.Dd3 Lf6 21.Tad1 Tc6 22.Pd5 Le7 23.f4 0-0 24.f5 f6 25.Pxe7+ 1-0 Yegiazarian, A-Al Ghasra, A/Yerevan 1996/EXT 97) 18.a4 Pxd5 19.Lxd5 Lxd5 20.Pxd5 0-0 21.axb5 axb5 22.Db3 Dg5 23.Ta6 e4 24.Txd6 Le5 25.Td7 Kh8 26.Db4 Tg8 27.Dxe4 Tc4 28.Df3 Dh4 29.g3 Tcg4 30.Kg2 f5 Struik, T-Van Kerkhof, D/Dieren 2003/CBM 95 ext/1-0 (32)

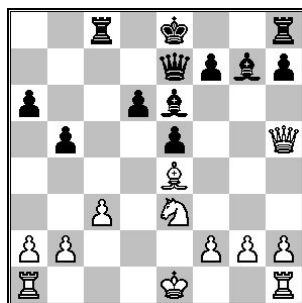
16...Dxe7 17.Le4!

Met tempowinst pakt wit controle over de witte velden.

17...Tc8!

Zwart wil niet toestaan dat wit met het vervelende Lc6 schaak zijn koning naar f8 jaagt. De witveldige loper zou er natuurlijk wel tussen kunnen op d7, maar dat zou ten koste gaan van de witte velden, die zwart nu al amper onder controle heeft.

18.Dh5! ?N

Dit blijkt nieuw te zijn. 18.a4 b4 19.cxb4?! (19.Pf5 Lxf5 20.Lxf5 Tb8±) 19...d5!⇒; 18.0-0 zoals gespeeld in Molchanov-Groesman, Buenos Aires 2002 is flexibeler. Wit houdt a2-a4 in de stelling en de dame kan altijd nog een keer naar h5, zeker als zwart zelf kort rocheert.

18...h6!?

Zwart wil toch graag rocheren en eventueel met Dg5 de druk wat verlichten.

19.0-0

Na zeker een half uur nadenken besloot ik mijn ontwikkeling voort te zetten. Een alternatief was 19.h4 tegen Dg5 gericht, maar ik wilde zo weinig mogelijk zwaktes in mijn eigen kamp toestaan.

19...0-0

Na 19...Dg5!? zou ik voor een moeilijke keuze hebben gestaan. Een klein plusje in het eindspel, of in een scherpe strijd op mijn positionele troeven spelen? 20.Dxg5!? a) 20.Df3!? 0-0 21.Tfd1 f5 22.Lb7!± maar zwart begint wel weer spel te krijgen, wat ik eigenlijk liever niet toesta. (22.Ld5 Tce8÷ (22...Dg6÷)); b) 20.Dd1!? Het is wat vreemd om na de agressieve uitval Dd1-h5 twee zetten later weer terug te keren op d1. Toch is dit zeker het overwegen waard. D6 staat in en a2-a4 is ook altijd nog een mogelijkheid.; 20...hxg5 21.a4 (21.Lb7?! Tb8 22.Lxa6?? Tb6±) 21...b4?! a) 21...Tb8 22.axb5 axb5 23.Tfd1 Lf8 (23...Th4 24.f3) 24.Ta7 (24.g3!); b) 21...0-0 22.Lb7?! b1) 22.Tfd1 Tfd8 23.axb5 axb5; b2) 22.a5 om a6 vast te leggen is te langzaam. 22...b4! (22...Tc7?!); b3) 22.Tfd1 Tfd8 23.Ld5 (23.axb5 axb5 24.Ld5±); 22...Tb8 23.Lxa6 bxa4÷; 22.cxb4 Tb8 23.b5! axb5 24.a5±

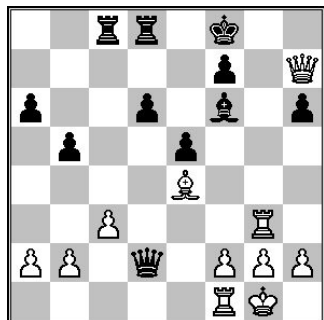
20.Tad1

Meteen Pf5 was verleidelijk, maar ik wilde eerst mijn toren in de aanval betrekken.

20...Tfd8 21.Pf5

21.Td3!? was ook mogelijk, maar ik wilde zwart niet in de gelegenheid stellen met d6-d5 een pion te offeren. Natuurlijk zou wit ook dan groot voordeel hebben, maar ik dacht tijdens de partij dat dat voordeel niet zo groot zou zijn als in de aanvalstelling na 21.Pf5,....

21...Lxf5 22.Dxf5 Dg5 23.Dh7+
23.Txd6?! Dxf5 24.Txd8+ Txd8 25.Lxf5
Td2☞; 23.Df3±
23...Kf8 24.Td3 Lf6 25.Tg3
25.f4!? exf4 26.Tdf3! Le5☐÷ 27.Tg3
Df6
25...Dd2

26.Tf3!?

Slecht is deze zet natuurlijk niet, maar wit had hier zijn aanval direct kunnen bekronen met 26.f4!! Dit is nu wel heel sterk en sterker dan de partijzet. De dekking van h6 door de dame op d2 wordt onderbroken en de f-lijn gaat open. 26...exf4 27.Dxh6+ Ke7 28.Td3! (28.Txf4?? Ld4+-+ was tijdens de partij de reden dat ik van 21.f4,... afzag.) 28...Dxb2 (28...Th8 29.Dxf6+ (29.Dxh8 Dxd3 30.Dxf6+ Kxf6 31.Lxd3±) 29...Kxf6 30.Txd2±) 29.Dxf4 met vernietiging over de f-lijn.

26...Ke7 27.h4!?

Dreigt Df5 omdat zwart dan geen Dg5 heeft.

27...Tf8

27...d5 28.Td3 (28.Lg6 Tf8 29.Lc2,) 28...Dc2 a) 28...Dxb2 29.Lxd5 Tf8 30.Tfd1 (30.Lxf7 Txf7 31.Td7+ Kxd7 32.Dxf7+ Le7 33.Td1+ Kc6 34.Dxe7±; 30.f4!?); b) 28...De2 29.Lxd5 Dh5 30.f4±; 29.Txd5 Dxb2 30.Lg6 Tf8 (30...Txd5 31.Dxf7+ Kd6 32.Le4 Dd2 33.Dxf6+ Kc7 34.Dxa6±) 31.Tfd1 Tc7

(31...Dxa2 32.Td7+ Ke8 33.Lxf7+ Txf7 34.Dg8+)

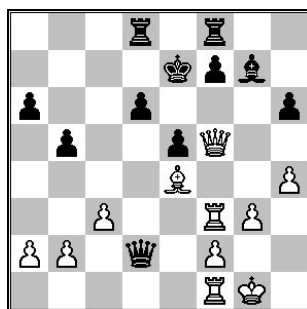
28.g3!

In opkomende tijdnood was ik in eerste instantie teleurgesteld dat ik deze langzame zet moest spelen, maar het is goed en nodig. Na meteen 28.Df5 Lxh4 zag ik geen overtuigend vervolg.

28...Tcd8

28...d5!? lijkt nog de beste manier om tegenspel te krijgen, maar is niet afdoende na 29.Df5! Tc6 (29...Lg7 30.Td3 Dxb2 31.Txd5 Tfd8 32.Tfd1, Txd5 33.Lxd5 (33.Txd5 Tc7 34.Dh7 Lf6 35.Dg8+-) 33...Tf8☐ 34.Lxf7+-) 30.Td3 Dxb2 31.Txd5 Te6 32.Tfd1 Dxa2 (32...Dxc3 33.Td7+ Ke8 34.Dxe6+ fxe6 35.Lg6+ Tf7 36.Txf7±) 33.Td7+ Ke8 34.Td8+ (34.Lc6+-) 34...Lxd8 35.Lc6+ Ke7 (35...Txc6 36.Dd7#) 36.Td7+ Ke8 37.Txf7+ Txc6 38.Dd7#

29.Df5 Lg7

30.Lc2!±

Nu houdt wit alle controle.

30...d5?

Begrijpelijk wil zwart eindelijk zijn stelling bevrijden, maar had er beter aan gedaan de dame in de verdediging te betrekken met bijvoorbeeld 30...Dd5? 31.Lb3 en Lf7;; 30...Td7 31.Td1 (31.Te3 /\Td1 met damewinst.

31...Dd5☐ 32.Lb3 Dc5 33.Dh7!?!±)

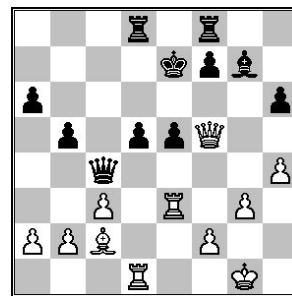
31...De2 32.Te3 Dc4 33.Lb3 Dc7

34.Dh7 Lh8 35.Dxh6±

31.Td1

31.Te3!? /\Rd1 31...d4 32.Txe5+ (32.cxd4) 32...Lxe5 33.Dxe5+ Kd7 vond ik in tijdnood niet zo overtuigend als de geforceerde variant in de partij.

31...De2☐ 32.Te3 Dc4☐

33.Txe5+!

Nu krijgt de zwarte koning het zwaar te verduren.

33...Lxe5 34.Dxe5+ Kd7 35.Lb3!

35.Txd5+ Kc6 36.Df6+ (36.Lb3 Txd5 37.Df6+ Td6 38.Df3+ Kb6 39.Lxc4 bxc4÷) 36...Kxd5 37.Lb3 Dxb3 38.axb3 Td6 vond ik verre van overtuigend.; 35.b3!?

35...Dg4

35...Dc6 36.Txd5+ (36.Lxd5) 36...Kc8 37.Tc5

36.Txd5+ Kc6

36...Kc8 37.Tc5+ Kb7 38.Tc7+ (38.Ld5+± is de partij.) 38...Ka8 (38...Kb6 39.Dc5+ Ka5 40.Tb7 Td1+ 41.Lxd1 Dxd1+ 42.Kh2+-) 39.Ld5+- (39.Dc5☐)

37.Tc5+ Kb7 38.Ld5+ Txd5

39.Dxd5+ Ka7 40.Tc7+

Opgegeven, op 40...Kb6 is een van de matvarianten 41. Tb7, Ka5 42.b4, Ka4 43. Db3. 1-0

Haakman,Adri (1986)

Spits,Tom (1991)

KTV-C2 zie pagina 24, red.

Commentaar Tom Spits

1.e4 c5 2.♟f3 d6 3.d4 cxd4 4.♟xd4 ♟f6 5.♟c3 a6 6.Lg5 Dit is een variant die Adri wel vaker speelt, dus ik was voorbereid.

6...e6 7.f4 ♟c6 8.♟xc6 bxc6 9.♟d3 9.e5 is de hoofdvariant van deze zijvariant, maar ik had geen idee wat zwart nu beter had dan de normale zetten. Na 9...♟b6 staat zwart alweer

gelijk. 9...♟e7 10.♟b1 h6 11.♟xf6 ♟xf6 12.0-0 ♟xc3?

Zonde van het loperpaar. Angst voor een toekomstig opkomende e of f-pion, zorgt er voor dat ik mijn sterkste stuk ruil.

13.bxc3 ♟c7 14.♟e2 0-0 15.e5 d5 16.♟f3 f5 17.exf6 ♟xf6 18.♟b1 [18.♟e5 ♟xe5 19.fxe5 ♟xf3 20.gxf3 c5 21.c4 d4 22.♟b6 ♟d7 En wit heeft een heerlijk initiatief.]

18...a5 19.c4 ♟a6 20.f5?

Geeft meteen al het voordeel weg. Zwart neemt nu het centrum over en

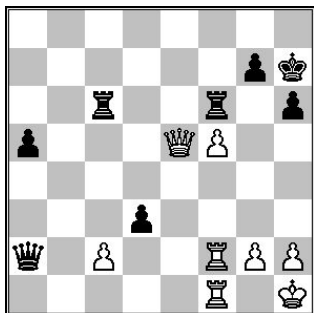
staat meteen beter. [20.c5 ♟b5 21.♟e3 ♟af8 22.♟d4 En het is vrijwel gelijk.] 20...e5 21.cxd5 cxd5 22.♟xa6 ♟axa6 23.♟h1

Adri vertrouwde het eindspel zonder dames niet, en dus deze tussenzet, die overigens wel de mat-achter-de paaltjes trucjes mogelijk maakt.

23...♟ac6 24.♟b5 d4 25.♟3f2 ♟h7 26.♟d3 ♟f7 27.♟e4 ♟xa2

Hier begint de tijd te dringen. Ik heb hier nog 13 minuten, Adri nog 22. 1 minuut per zet is voor mij tijdnood overigens, al zullen mijn teamgenoten daar andere visies over hebben.

28. ♖xe5 d3!

Een zet om van te dromen. Zwart profiteert vanaf nu van eventuele

matgrappen en bouwt zo zijn voordeel uit. De c-pion is wit al kwijt

29. c3

[29. cxd3 ♖xf2 30. ♖xf2 ♖c1+ 31. ♖e1 ♖xe1+ 32. ♖f1 ♖xf1#]

29... ♖a3 30. ♖d2

30. ♖d1 lijkt nauwkeuriger daar zijn toren na ♖xc3 niet in zal staan.

30... ♖xc3 31. ♖e3 ♖xf5

En dat is 2.

32. ♖e4

[32. ♖xf5 ♖c1+ 33. ♖d1 ♖xd1+ 34. ♖e1 ♖xe1+ 35. ♖f1 ♖xf1#]

34. ♖e1 ♖xe1+ 35. ♖f1 ♖xf1#]

32... g6

De 7e rij wordt bewaakt door ♖c3-g7 en dus staat de koning voorlopig veilig.

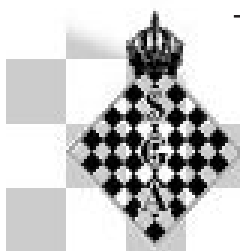
33. ♖dd1 ♖xf1+ 34. ♖xf1 ♖c7

Met nog 4 minuten over, haal ik hier alle directe aanvallen er uit. Even de tijdscontrole halen - daarna gaan we ons wel druk maken over het eindspel.

35. h4 ♖c4 36. ♖e1

36. ♖xc4 ♖xc4 37. ♖f7+ ♖g8 38. ♖d7 ♖c3 Dit leek me ook voldoende voor de overwinning, al was dit wel veel harder werken geweest.

36... d2 37. ♖f2 ♖xf1+ 0-1

De SGA-Cup

Schaakbond Groot-Amsterdam

Almere – Caïssa: Uitje met het cup-team Cas Zwaneveld

Na in de tweede ronde met de hakken over de sloot te zijn gegaan in Amsterdam-Noord, wachtte ons in ronde drie een nog leukere verrassing: uit tegen Almere. Drie man (Bhudi Manuri, Herre Trujillo en Cas Zwaneveld) zouden met zijn drieën met een auto gaan en de vierde (Kees Sterrenburg) zou in zijn eentje afreizen. De laatste wist echter rond zevenen te melden dat er een rap groeiende file stond tussen Amsterdam en de Flevopolder. Toch maar met de trein dus. Kees deed het nog een beetje snel met de trein en kwam slechts 5 minuten te laat aan. De rest zat in een trein later en wist zich al zeker van 20 minuten aan de broek. Nou gaan er geruchten dat ze zo onredelijk zijn daar in Almere ten aanzien van Amsterdamse schakers die altijd te laat in de trein zitten, maar daar heb ik niets van gemerkt. Kees wist namelijk te onderhandelen dat de klokken pas om kwart over acht aangingen, en dat terwijl er een volledig team van Grasmatt was dat ook uit Amsterdam had moeten komen en wel gewoon op tijd was. Grote dank aan de Almeerse wedstrijdleiding dus. Nauwelijks tijdachterstand dus, wel enigszins stress en haast in de benen en dat schaakt ook niet echt lekker.

Manuri koos aan bord 1 voor een wel heel onorthodoxe methode tegen de Pirc, hij speelde vroeg b3 om zijn

zwartveldige loper te fianchetteren. Dat kwam er echter niet van en zijn paard op c3 kwam in twee (!) zeer onaangename penningen terecht. Hij verloor snel twee pionnen en ging vrolijk een totaal verloren eindspel in. zijn tegenstander had nog acht minuten om het uit te schuiven en Manuri kon zich verheugen op nog drie kwartier om het zijn tegenstander moeilijk te maken. Manuri ging echter vluggeren en zijn tegenstander niet!? Resultaat dat de laatste een pion weggaf en het het niet meer leek te kunnen winnen met 2 minuten tegen 43, maar toen gaf Manuri zijn laatste stuk pardoes weg. Einde verhaal. Kees speelde ondertussen een raar potje met open lijnen naar beide koningen en alleen nog zwaar materiaal op het bord. Hij kwam een pion voor maar ik vreesde dat zijn tegenstander te veel aanval terug had gekregen en dat elke poging tot activiteit van Kees zou ontaarden in eeuwig schaak of, waarschijnlijker nog, mat. Ik heb niet meer kunnen volgen of hij zelf nog wat ondernomen heeft waardoor zijn koning van reddingsmiddelen was ontdaan of dat de aanval van zijn tegenstander gewoon te sterk was. Uiteindelijk was mat of groot materiaalverlies het resultaat. Twee nullen op de eerste borden en dan lig je er uit, de vorige ronde had deze regel nog geholpen, nu dus niet. Anderhalf uur later wisten Herre en Cas gelukkig wel nog hun tegenstanders om te leggen maar dat maakte de treinreis terug er allerminst vrolijker op.

Verliezen in Almere, wat een ellende. ☐

Almere

1. Martin Heijlman
2. Pim Groot
3. Martin de Niet
4. Peter Riksten

1808 - Caïssa

- 1936 - Budhi Manuri
- 1877 - Kees Sterrenburg
- 1738 - Cas Zwaneveld
- 1680 - Herre Trujillo

1959 2 - 2

- 1957 1 - 0
- 2026 1 - 0
- 1935 0 - 1
- 1919 0 - 1

De onreglementaire zet

Tom Spits

Met het schaamrood op de kaken moet uw regelkenner toegeven laatst zelf flink in de fout gegaan te zijn. Tegen Coen Venema kreeg ik een loferoffer op f7 om de oren om na 8.. Kxf7 9.Pg5+ Ke8 tot de conclusie te komen dat de koningsvleugel me wat te heet onder de voeten begon te worden. Na een paar zetten voorbereiden voerde ik dan ook een parmantig 14. 0-0-0 uit, waarna Coen meteen zijn klok indrukte en aangaf dat dit niet correct was. Ik schrok en dacht dat ik mijn stukken niet goed had neergezet, maar nee: koning op c8, toren op d8, wat was het probleem? “Je hebt je koning al gezet” gaf Coen aan en het probleem begon te dagen. Inmiddels was ook interne wedstrijdleider Wim Suyderhoud even polshoogte komen nemen, maar we kwamen er wel uit. Wel werd er terecht smadelijk gegniffeld om deze forse onachtzaamheid. “Erare humanum est”, daar beroep ik me maar op.

Formeel zou er drie minuten van mijn tijd afgetrokken moeten worden, maar daar wou Coen niet van weten. Ik was nu wel verplicht mijn koning te spelen, want aanraken blijft zetten. Ik speelde 14...Ke8-d8 en mocht eigenlijk niet klagen, want deze zet was ook prima, en misschien zelfs wel beter. Het vervolg was dan ook dat, hoewel ik de fout had gemaakt, Coen het meeste van slag was en zich vervolgens makkelijk liet wegzetten. Feitelijk had ik voordeel gekregen van mijn fout, ook al was het dan niet opzettelijk. Uiteraard had daar de tijdstraf van 3 minuten als compensatie voor Coen moeten dienen, maar ook dat is niet altijd afdoende.

Zo ook in een partij van alweer Cas Zwaneveld. Ik weet ook niet waarom, maar Cas heeft voor scheidsrechters altijd interessante partijen, maar dit terzake. In zijn partij tegen xxx voor de SGA-cup heeft Cas inmiddels iets minder dan een minuut en doet in het eindspel met koning, toren en pion tegen koning en paard een serieuze poging om mat te geven. In een met adrenaline door-drenkte eindfase zet Cas zijn koning schaak en moet er

een tijdstraf uitgedeeld worden. Aangezien hij minder dan een minuut heeft, kunnen er geen drie minuten afgehaald worden en dus krijgt zijn tegenstander er twee minuten als compensatie bij. Cas heeft hier wel duidelijk voordeel van omdat er even een moment van rust ontstaat: De klok moet anders ingesteld worden, de stelling moet in de juiste positie teruggezet worden en de klok van Cas moet weer aangezet worden. Deze slordige minuut geeft Cas de tijd om even rustig naar de stelling te kijken en de winstweg te vinden. Als de klok eenmaal weer aangezet is, zijn de zetten van Cas ook meer gecontroleerd dan daarvoor en hij wint gemakkelijk. Hier had de scheids eigenlijk moeten volstaan met het herstellen van de stelling, constateren dat de klok van Cas niet teruggezet kan worden en de klok van Cas weer in beweging brengen – zo de tijd van rust zo kort mogelijk maken. De gouden regel “De speler in overtreding mag geen voordeel hebben van zijn fout” wordt zo optimaal toegepast en had in deze situatie wellicht ook gemoeten.

Wat in veel gevallen van een onreglementaire zet gebeurt is dat de tegenstander onder een luide uitroep van “dat mag niet” zijn klok indrukt en jou je zet laat terugnemen. Vaak is dit al in vliegende tijdnood en zijn de wegtikkende secondes kostbaar. Zeker in externe wedstrijden kan het verstandig zijn om zelf de klok stil te zetten en de scheids-rechter “recht te laten spreken”. In principe zal het er dan op neerkomen dat er drie minuten afaan (waarbij je minimaal een minuut moet overhouden) en zolang het nog niet de derde onreglementaire zet is (want dan wordt de partij verloren verklaard), is de kous daarmee af.

Als in wederzijdse tijdnood echter de tegenstander in de fout gaat, druk dan in ieder geval meteen zijn klok weer in om vervolgens eventueel over te gaan tot afhandeling van de fout. Het kan namelijk zo zijn dat tijdens het aangeven van de tegenstanders fout, waarbij de eigen tijd nog even doorloopt, het vallen van de vlag ineens een nul oplevert. U zit niet fout, maar omdat u de klok nog niet heeft stilgezet kan de claim van onreglementaire zet niet in behandeling genomen worden, waarna u op een nul zal worden getraakteerd. En dat is natuurlijk zonde. ☐

Een kleine rectificatie/nuancering over mobiele telefoons.

Dennis Breuker

In CaïssaNieuws 404 schrijft onze voorzitter Leo Oomens over een nieuwe spelregel met betrekking tot de mobiele telefoon. Hij schrijft daar: “De FIDE legt op dat zelfs het bij zich hebben van een mobieltje tijdens een partij die onder auspiciën van de schaakbond wordt gespeeld, leidt tot een reglementaire nul.” Leo schrijft verder “Dit wordt allemaal ingevoerd met ingang van seizoen 2005-2006, dus september a.s.”

Het is zeker waar dat er een nieuwe regel in de maak is over mobiele telefoons, maar deze ligt iets genuanceerder. Zoals hij er nu ligt luidt deze regel als volgt (mijn vertaling).

Artikel 12.2b: Het is ten strengste verboden om mobiele telefoons of andere elektronische communicatiemiddelen, die niet door de arbiter

zijn goedgekeurd, in de speelruimte mee te brengen. Wanneer de mobiele telefoon van een speler afgaat in de speelruimte tijdens de partij, dan zal deze speler de partij verliezen. De score van de tegenstander zal door de arbiter worden bepaald.

Het is dus inderdaad waar dat het verboden is om een mobiele telefoon bij zich te hebben, maar dat leidt niet tot een nul. De nul krijgt men alleen maar indien de mobiele telefoon ook daadwerkelijk afgaat (tijdens de partij, en in de speelruimte).

Verder wordt deze nieuwe regel (en een aantal andere) al ingevoerd per 1 juli 2005, en dus niet 1 september. U bent dus gewaarschuwd. ☐

De Caïssasjeugd

Tom Spits

De Caïssa-jeugd heeft het de laatste weken alleen met mij moeten doen omdat Matthijs de Feber met zijn kersverse vrouw Suzanne op huwelijksreis is in India. Gelukkig is **Huib Vriens** mij komen versterken en dat is een geweldige aanvulling. Met voorbeeldig engelengeduld speelt hij tegen de jeugdigen en leert er zelf soms ook wat van. Doorgeefschak bijvoorbeeld.

Uiteraard assisteert nestor **Tabé Bas** ook met het meepuzzelen op de koningsaanval die ik de oudste jeugd heb voorgeschoteld. Met vele handen aan de stukken worden alle directe winstpogingen nagegaan. Vooral offers zijn populair. Winnen kan niet spectaculair genoeg zijn voor **Sam, Lars en Jouke**. Dat ze daarmee het bos zijn ingestuurd blijkt pas later, als er niet een directe winstweg is, en er gewoon gezocht moest worden naar de beste zetten om de winst op een wat langere termijn binnen te halen. Soms moet je leren geen haast te hebben en dat is voor snelle spelers zoals Sam en Jouke wel eens lastig. We moeten het sinds kort helaas doen zonder de input van **Boaz**, die onlangs gestopt is. Onze tweevoudige kampioen heeft gewoon andere interesses en moet ook veel trainen voor voetbal. Schaken was op dit moment niet belangrijk genoeg. Het is jammer, maar het is bekend dat dit een gevaarlijke leeftijd is voor jonge schakertjes.

Met het vertrek van Boaz lijkt het podium wel weer open. Terwijl Jouke net de kop heeft overgenomen van Sam en beide dus in een felle strijd zijn gewikkeld om de eerste plaats, is Lars wat achterop geraakt en krijgt ineens concurrentie van **Luc**. Luc heeft de titel "the best of the rest" met ere verdiend, daar hij te sterk is voor de jongere jeugd. Hij begint echter ook al punten te maken tegen de toppers en dus is zijn plek in het Caïssajeugdteam volkomen terecht. Samen met Lars, Jouke en Sam heeft hij tot nu toe 3x gelijk gespeeld en 1x nipt verloren. Niet slecht dus in deze zware poule!

Zelfs **Oran Cohen** wist in zijn invalbeurt tegen Almere 2 indruk te maken. Normaal is hij zelden rustig aan het schaken, maar nu was hij diep geconcentreerd zijn zetjes aan het doen. Ondanks dat hij verloor heeft hij daarna nog lang gekeken bij kopman Lars, die vanuit een mindere stelling de Almere 2-topper een oor aannaaide. Jouke is op dit moment de beste van het team en scoort met 4 uit 4 prima.

Oran, Luc en **Max** vormen samen met **Tara** en **Jane** het midden van de groep. De dames zijn echter veel afwezig en dat is natuurlijk jammer. Ondanks dat, maken ze grote vooruitgang want ze pakken makkelijk dingen op. Zo wist Jane een

verrassend herdersmatje tegen Luc binnen te halen. Max is na een tijdje afwezigheid weer van de partij en is het schaken nog niet verleerd. Net als Oran moet ook hij leren zijn commentaar op de partij voor zich te houden want uitspraken als "wat een slechte zet" of "waarom doe je dat nou" horen natuurlijk niet. Als ze niet aan het rondhollen zijn, zijn **Isidor, Rense** en **Simon** vaak samen te vinden rond een bord om de puzzels op te lossen of elkanders partijen ongevraagd van commentaar te voorzien. Vooral Isidor wil zich graag bemoeien met een andere partij en geregeld hoor je hem door zijn tanden sissen als iemand toch niet de zet deed die hij had willen zien. Rense en Simon zijn nog niet zo lang lid, maar worden elke week een stukje beter. Rense heeft soms nog wel wat last van ongedurigheid, maar heeft plechtig beloofd zich te gedragen. En ik moet toegeven, hij was voorbeeldig. Ga zo door.

Ons meest fotogenieke lid is natuurlijk **Goya**. Altijd gekleed in een warme jas en een muts tot over haar oren komt ze de meeste dinsdagen trouw. In stap 1 is ze hard aan het werk en heeft al heel wat mat-in-1-opgaven opgelost. □

Schaken: halal of haram?

Jaap Tanja

Zappend op internet kwam ik terecht op de site van Groot Ayatollah Ali al-Sistani, de machtige en invloedrijke geestelijke leidsman van de shi'iten in Irak. Deze zwarte tulband heeft niet alleen een verrassend moderne site (www.sistani.org), compleet met ondermeer een Engelse en Franse vertaling, maar ook een uitgesproken mening over Allah en de hele wereld. Zo zijn –om eens een paar zijstraten te noemen– cricket en orale seks toegestaan, maar mag een vrouw niet een man de hand schudden. Muziek is weer wel toegestaan, doch niet om er van te genieten (...). En schaken is helemaal uit den boze. Ik citeer:

question: Is playing chess allowed?

answer: It is absolutely unlawful.

question: Chess is halal or haram?

answer: Chess is absolutely forbidden.

Dat is duidelijke taal. Wie weet is Irak binnenkort een van de weinige landen ter wereld waar schaken daadwerkelijk verboden is. Ook in Iran, dat andere shi'itische bolwerk in het Midden-Oosten, is schaken een aantal jaren ondergronds geweest. Na de revolutie van 1979 verbood Ayatollah Khomeini de torens, paarden en lopers, maar in 1988 rehabiliteerde hij ze weer. Zo nu en dan trekken hedendaagse conservatieve geestelijken en andere extremisten in Iran nog wel eens ten strijde tegen de schaaksport, maar met name in de liberale steden trekt de

echte schaakliefhebber zich daar niet veel van aan. Een paar jaar geleden was ik in dit merkwaardige land op vakantie. In de schitterende stad Isfahan, de stad in Iran met de mooiste paleizen en de fraaiste moskeeën, heb ik niet de tuinman en de dood ontmoet, maar wel iemand om tegen te schaken. Een oud baasje in een stadspark, waar aan een stuk of wat stenen tafels gemoedelijk en in alle openheid werd gespeeld. Een jonge jongen die erbij stond te kijken, sprak een woordje Engels en vond het allemaal prachtig, zo'n lange Europeaan die ook nog kan schaken. "My love for you is deeper than the sea", riep hij meerdere malen in zijn enthousiasme. Dat zijn aanmoedigingen die ik op een gemiddelde dinsdagavond toch erg weinig hoor. Poëtische jongens, die Perzen.

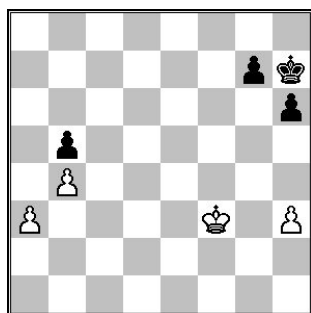
De vraag is natuurlijk: wat hebben die shi'itische geestelijken eigenlijk tegen het schaken? Hebben ze soms een hekel aan het Damegambiet of kunnen ze slecht tegen hun verlies? Ik heb het eens opgezocht en de meest waarschijnlijke verklaring is dat in vroeger eeuwen bij schaken in dit deel van de wereld aanvankelijk vooral om geld werd gespeeld. Schaken is in de ogen van conservatieve shi'itische geestelijken in de eerste plaats een vorm van gokken en daarom "absolutely forbidden". Bij alle gedoe in Irak is het onderwerp schaken natuurlijk slechts van ondergeschikt belang. Maar zal ik die al-Sistani via zijn mooie website eens laten weten hoe vredig het er bij ons op dinsdagavond aan toegaat en hoe weinig goklustig de doorsnee Caïssaan is? Daar kunnen ze in Tikrit en Najaf misschien nog wat van leren. □

Eindspelstudie

Wim Suyderhoud

Mijn partijen reiken vaker dan voorheen tot het eindspel. In die fase gaat vervolgens veel verkeer. Ik hoop u te vermaken met een paar voorbeelden. Het eerste is een pionneindspel uit de externe competitie.

W. Suyderhoud – F. Loos, 02/11/04

Stelling na 43... b5

De klok doet altijd mee in eindspelen en hier was het niet anders. Ik had nog net de tijd om uit te rekenen dat

ik een zet eerder kon promoveren dan mijn tegenstander. Toen ging het zo: **44.Ke4 Kg6 45.Kd4 Kg5 46.Kc5 Kh4 47.Kxb5 Kxh3 48.Ka6 g5 49.b5 g4 50.b6 g3 51.b7 g2 52.b8D g1D**

Hier werd besloten tot remise. Het heeft altijd iets komisch, zo'n wedloop: de trillende handen die van alles omgooien, het rommeltje op het notatieformulier. De grap was hier compleet door de volmaakte symmetrie in de slotstelling. Desondanks voelde ik dat ik iets had gemist. Teamgenoot Geert Veldhuis vertelde me dat hij dacht dat wit een tempo had kunnen winnen door ergens onderweg a4 te spelen. Hij had gelijk. Om precies te zijn, wit moet zijn a4-strategie laten afhangen van zwarts voortzetting na **44.Ke4 Kg6 45.Kd4**. Hij heeft twee mogelijkheden:

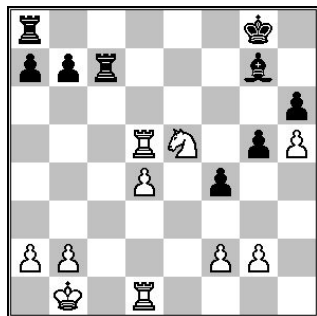
A. Als de zwarte koning als in de partij op de witte h-pion af gaat, heeft wit deze winstvariant:

45... Kg5 46.a4! bxa4; Na een andere zet loopt de a-pion door.
47.b5 en wit wint doordat zijn b-pion niet meer te stuiten is, terwijl zijn koning de zwarte a-pion controleert door in het kwadrant te blijven. Allemaal van Afek geleerd, allemaal vergeten.
 B. Als de zwarte koning met de witte koning meeloopt, speelt wit geen a4, maar haalt eenvoudig zwarts b-pion op.
45... Kf6 46.Kc5 Ke6 47.Kxb5 Kd7 48.Kb6 Kc8 49.Ka7 Kc7 50.b5 en wit hoeft zich niet eens meer te bekommeren om de pionnen op de koningsvleugel.

Het tweede voorbeeld komt voort uit een kritieke fase in mijn laatste partij van het Eijgenbroodtoernooi. Ik had na een sterke opening afgewikkeld

naar een eindspel met op het oog een pracht van een vrijpion.

W. Suyderhoud-J. Hamburg, 31.10.04

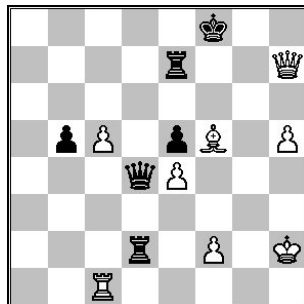
stelling na 31... Tc7

Bij nadere beschouwing blijkt de eindstreep nog ver. Zwart heeft een sterke loper en dreigt door verdubbeling van zijn torens de c-lijn in handen te nemen. Ik wilde een toren ruilen en speelde **32.Td7??** Erg. Ik had de ideale positie van de andere toren ten opzichte van de vrijpion niet willen opgeven. Beter is **32.Tc1**. Er volgde **32... Txd7!** **33.Pxd7 Td8 34.Pc5 Txd4** Uit arrenmoede speelde ik mijn paard hier naar d3, want na **35.Txd4 Lxd4 36.Pxb7 Lxf2** laten zwarts sterke loper

en pionnenstructuur wit zelfs weinig kans meer op remise. Deze verdediging bleek echter na lang tijgeren eveneens onvoldoende voor een halfje. Ik had met mijn 32ste zet in één klap van mijn voordeel een nadeel gemaakt.

De conclusie moet zijn dat ik wel wat eindspelstudie kan gebruiken. Daar ben ik dan ook mee begonnen, onder meer door optekening van bovenstaande analyses. Tot slot wil ik van een ander partijfragment een analyse laten zien waar Micha zijdelings bij betrokken was. In CN 403 deed ik verslag van de partij die ik om de Prindy-cup had gespeeld. In het belang van het team had ik genoeg genomen met remise in onderstaande stelling.

W. Suyderhoud- N. Snieder, 29.08.04

Slotstelling na 40... Kf8

Het moest mat gaan, maar hoe? Ter plaatse zag Micha onderstaande variant A terstond. Tegen de andere omstanders, die de meest wilde varianten uitprobeerden, zei hij: 'Nee, het is heel subtiel.' Hij had gelijk. Thuis had ik nog enige tijd nodig om het uit te zoeken. Wit moet gebruik maken van de onhandige positie van zwarts toren op e7.

1.Dh8+ Kf7 2.Lg6+ Ke6 3.Dg8+ en nu moet zwart kiezen uit twee kwaden.

A **3... Kf6 4.Df8+ Kg5 4... Ke6 5.L/Df5#**

5.Tg1+ Kh4 6.Df6#

B **3... Kd7 4.Lf5+ Te6 4... Kc7 5.Dc8#**

5.Lxe6+! Ter illustratie van de subtiliteit van deze matvariant krijgt **5.Dxe6+ (?)** een vraagteken, want na **5... Kd8 6.Dg8+ Ke7** gaat zwart niet meer mat. **5... Ke7 6.Df7+ Kd8 7.Df8+ Kc7 8.Dc8#**

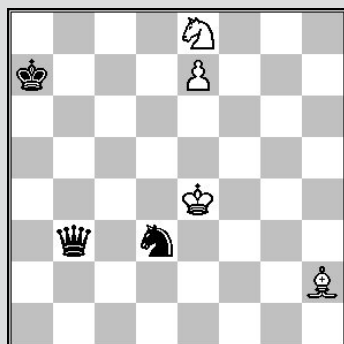

Redactie CaïssaNieuws

De 52-jarige in Israël geboren Internationaal Meester Yochanan Afek (2322) componeert schaakstudies.

De onderstaande eindspelstudie maakte hij twee jaar geleden. De opgave luidt: wit speelt en maakt remise.

Hij stuurde hem naar Ed Leuw op. Bijgesloten de volgende woorden:

I have just come across a little endgame study that I composed some two years ago. I got the general idea from Micha and I even showed him the resulting miniature which is hereby enclosed.

I will dedicate this one to the dear memory of Micha.

Keep strong,
Yochanan

De oplossing vindt u op de achterpagina van dit nummer.

IM Yochanan Afek

Leo Oomens

Het Middenrif

Geen angst meer voor de draak

Het lot van slechte schakers is tragisch. Hoe vaak krijgen ze niet een bepaalde opening of verdediging tegen zich waar ze ook de twintigste of veertigste keer nog geen bevredigend antwoord op hebben?

De draak. Als e4-speler krijg ik met wit in ca 50% van mijn wit-partijen Siciliaans tegen me. Daarvan weer 60% de draak. En daarvan weer 80% met winst voor zwart. Je zou erdoor van je geloof vallen en nooit meer e4 spelen.

Nu volg ik tegen die draak ook meestal niet het sterkste plan. Zo ben ik gewend kort te rokeren en tóch f3 te spelen om het zwarte paard van g4 te houden. Maar dat hoort niet bij elkaar. Bovendien heb ik dan een gevoelige zwakte op de zwarte velden in mijn rokadestelling. Geen wonder dus.

Sinds kort doe ik het anders. Ik durf nu lang te rokeren. De zwarte loper op g7 snijdt dan wel vervaarlijk naar b2 toe, maar dat moet dan maar. En ook de gevaarlijke aanval over de c- en b- en eventueel zelfs de a-lijn die zwart kan opzetten, wel vooruit maar. Wit moet daar wel een beetje keeppen, maar hij moet vooral in de tegenaanval met de pionnen op de koningsvleugel. Natuurlijk daalde mijn score tegen de draak scherp. Maar ik was ervan overtuigd dat dit toch de opzet was die ik met wit zou moeten kiezen om ooit raad te weten met de giftige draak. Voorlopig bleef de beloning echter uit.

Op 5 april 2005 bereikte ik echter een mijlpaal. Ik voelde me Muk de drakendoder uit de kinderboeken over Puk en Muk. Als ik Brits was geweest zou ik gedacht hebben aan Sint Joris. Ik won tegen de draak. Mijn tegenstander was Tony Lith. En dat maakte het extra bijzonder. Ik had bij mijn weten nog nooit van Tony gewonnen. Het ging zo:

Leo Oomens – Tony Lith, 05.04.'05,

1.e4 d6 2.d4 c5

Onverwacht, ik rekende op een voortzetting van de Pirc. Nu kan wit vervolgen met 3.d5, maar ik had geen

zin in de consequenties van 3.e6. Ik geef zwart liever de gelegenheid er Siciliaans van te maken.

3.♟f3 cxd4 4.♞xd4 ♟f6 5.♞c3 g6 De draak! 6.f3 ♟g7 7.♟e3 ♞c6 8.♞d2 ♞xd4

Onverwacht. Zwart is nog lang niet klaar met zijn ontwikkeling. En zou zich de mogelijkheid moeten voorbehouden om het paard naar e5 te spelen.

9.♟xd4 ♟e6 Hier verwachtte ik e5.

Dan moet de loper terug en heeft zwart een tempo gewonnen. Nu is het verleidelijk om ♟b5+ te spelen.

Dwingt zwart tot ♟d7 en daarmee tot afruil van de witveldige lopers.

Volgens Fritz is dat ook het beste. Ik heb er wel over gedacht, maar

meende die witveldige loper nog maar even op het bord te moeten houden. Bovendien geeft die ruil zwart weer de gelegenheid om e5 te spelen. Ik ga maar lang, meteen te volgen door ♟b1. Hoe vaak heb ik niet verloren doordat ik de koning te lang op c1 liet staan. De loper op e6 wordt er wel dreigender door. Dat moet ik compenseren door zo snel mogelijk met g4 aanval te maken op de koningsvleugel.

10.0-0-0 ♞c8 11.♟b1 a6 12.g4

♞a5 13.♞e3 0-0 14.g5 ♞h5

15.♟xg7 ♞xg7

Er dreigt het standaardkwaliteitsoffer op c3 gevolgd door nargheid op a2.

16.♞d5 ♞fe8 17.h4 b5 18.a3 b4

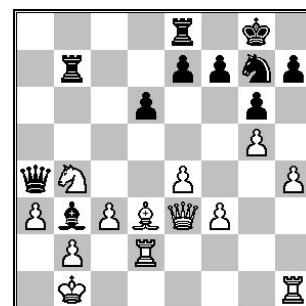
Fritz keurt dit af vanwege: **19.♞xb4**

♞a4 20.♟xa6

Die loper had nog niet bewogen. Dat hoort een beetje bij deze variant. Het is niet duidelijk waarom die loper eerder al ofwel naar e2 ofwel naar c4 had gemoeten. Nu leek het slaan op a6 me wel goed, ook al kan zwart nu zijn open a-lijn in de aanval betrekken. Met de zwarte torens op a8 en b8 zou ik zeker nerveus zijn geworden. Nu ging ik er van uit dat dat zwart ook wel veel zetten zou kosten.

20. ♞b8 Nu dreigt weer een kwaliteitsoffer op b4. Dan staat de loper op a6 ongedekt en als ik terugsla met axb4 dreigt wit binnen te vallen op a2. Fritz is hiervan niet onder de indruk. Waardeert de witte stelling op +0,94.

21.♟d3 ♞b7 22.c3 ♟b3 23.♞d2

Hier kwam Cas Zwaneveld even kijken. “Wie doet je dit allemaal aan?” (Tony was even van zijn plaats) Cas was er zo van overtuigd dat zwart hier zou winnen, dat hij dat ook maar op het scoreformulier invulde! Fritz geeft hier groot voordeel voor wit (1,65).

23 ... ♞a5 24.f4 ♞e6 25.h5 ♞c5 26.hxg6 fxg6 27.e5 ♞a8 28.♞dh2 e6

Pionoffer? Ik zie niet goed wat Tony hiermee kan bereiken. Beter lijkt mij ♞xd3. Nu volgt een dodelijk loper-offer op g6.

29.♟xg6 ♞g7? 30.♟xe8 ♞xe8

31.exd6 ♞g6+ 32.♟a1 ♟c4

33.♞xc5 1-0.

Je speelt nooit beter dan je tegenstander toelaat. Tony was zeker niet op zijn best. De paardruil op de achtste zet lijkt mij heel erg in het voordeel van wit. Met de loper op d4 kan wit ook de loper op g7 ruilen zonder tempoverlies, hij hoeft niet eerst naar h6. Wit staat daardoor natuurlijk nog lang niet gewonnen. Maar hij heeft wel wat makkelijker spel.

Maar is er dan toch nog hoop voor schakers als ik en u? □

Corus schaaktoernooi 2005

Jeroen Westera

Wijk aan Zee. Ik schaak nog geen 5 jaar en voor mij is het toernooi al vier jaar traditie. Hoe kan het ook anders? Welke andere plaats op deze aardbol verandert gedurende 3 weken per jaar in een open inrichting? Een soort dagopvang voor mensen die een klap van de schaakmolen hebben gehad. Hard of harder. Een uitermate interessante plek voor de student van zenuwtrekjes...

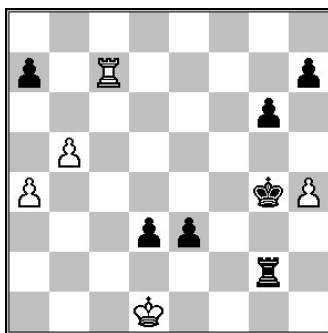
Schakers kijken hier natuurlijk iets genuanceerder naar. Voor ons (mij!?) is het Mekka. De godin Caïssa wordt geëerd, vriendschappen worden gesloten en onderhouden. Ook is het de enige plek waar ik Straffe Hendriks drink; na de partij dan.

Het is -op de temperatuur na- de beste vakantie die ik mij kan wensen, maar laat dit mijn vriendin niet horen.

Vorig jaar heb ik in groep 6 de vierkamp gespeeld en met drie uit drie gewonnen. Door een paar slechte toernooien was mijn rating weer gedaald onder de 1700. Ik 'mocht' dus dit jaar de tienkamp wederom in groep zes proberen. Vooraf vond ik mijzelf daarom favoriet en uitte mijn doelstelling van negen uit negen naar mijn vrienden (en bekenden). Achter het bord heb je echter geen vrienden, dus ik moest het maar waar maken.

Ik heb mijn doelstelling redelijk lang kunnen volhouden (7 uit 7), maar werd redelijk ziek. De op een na laatste partij heb ik remise gegeven in gewonnen stelling en de laatste partij haalde ik – tussen het overgeven door – een paar zetten door elkaar en kon na een half uur(!) mijn koning overgeven. Jammer genoeg moest ik tot twee uur wachten voordat ik mijn prijzengeld kon ophalen, want zo'n kater van overmatig drankgebruik heb ik nog nooit gekregen. Achteraf bekeken heb ik natuurlijk een geweldig resultaat behaald...

Enniewee, de eerste partij verliep redelijk eenvoudig. Mijn tegenstander overzag een eenvoudige kwaliteitwinst. Even later gaf ik die kwal. weer terug om met een pion meer en een mobiel pionnencentrum op mat te spelen om een dame te halen. Een leuke eindstelling, dat wel:

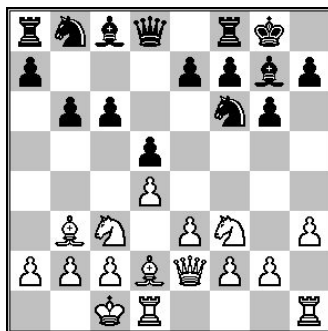

De tweede ronde was leuker. Weer met zwart maar nu tegen de speler met de hoogste rating in mijn groep.

E. Kooiman – Jeroen Westera

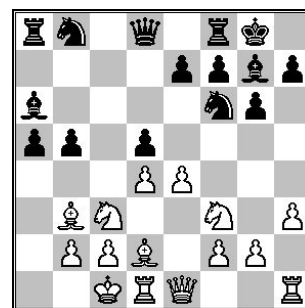
Wijk aan Zee, ronde 2

1. ♖f3 ♖f6 2. d4 g6 3. ♖c3 ♗g7 4. e3 0-0 5. ♗c4 d5 voor mij een heel aparte zet. Ik speel liever Koningsindische opstellingen, maar dacht: laat ik eens wat anders doen en zijn lopers beide slecht maken. 6. ♗b3 Ik zou zelf ♗d3 gespeeld hebben, om makkelijker e4 door te kunnen zetten. 6...c6 7. ♗d2 ♗g4 8. h3 voor mijn gevoel een beetje traag 8...♗c8 9. ♖e2 b6 op zich een aardig idee, maar ik had meer rekening moeten houden met 10.e4 10.0-0-0 Wit besluit echter om zijn ontwikkeling voort te zetten.

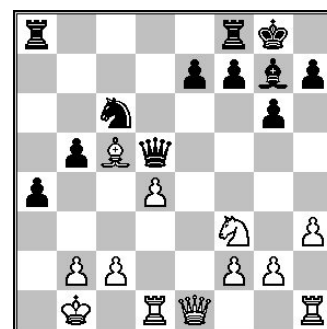

Kort rocheren was natuurlijk geen optie, daar ♗a6 volgt.

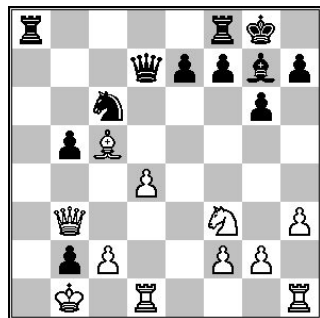
Het alternatief 10. e4 was waarschijnlijk de beste mogelijkheid om de stukken wat vrijheid te geven. Het is echter wel link om het centrum open te breken met de koning in het midden (en de dame op e2) en dit leek me ook niet helemaal de stijl van mijn tegenstander (zie 4.e3 en 8.h3). Nu heeft Wit naar de aankomende pionnen gerocheerd. Rennen maar! 10...a5 11.a4 ♗a6 12. ♖e1 b5 13. axb5 cxb5 14.e4

nu vond ik het hoog tijd om er een pion tegenaan te gooien voor wat tempo. 14...a4 15. ♗xd5 ♖xd5 16. ♖xd5 ♗b7 17. ♗b4 Het lijkt een leuk veld voor de loper, maar hij kan daar niet blijven staan. 17...♗xd5 Het aantal verdedigers rond de witte koning wordt verminderd en er ontstaat ruimte voor de zware stukken: lijkt een goede deal. 18. exd5 ♖xd5 19. ♗b1 Het nemen van de pion op e7 met 19. ♗xe7 moet wel mis gaan, want Wit heeft minder 'recht' op aanval. Er zou bijvoorbeeld kunnen volgen 19...♗e8 20. ♖e3 ♖c6 21. ♖g5 ♖xe7 22. ♖xd5 ♖xd5 19...♖c6 Lekker als de stukken er bij kunnen komen met tempo. 20. ♗c5

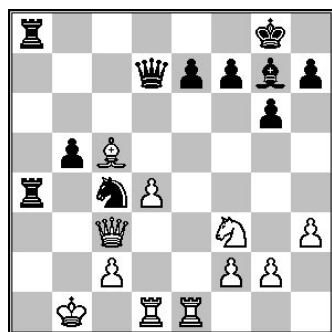

Tijd voor wat vuurwerk met **20...a3!**
21.♖c3 De pion aannemen werkt niet. Op 21.bxa3 volgt b4 en dit gaat hartstikke mis voor wit met al die lijnen open. Ook op 21.♙xa3 volgt b4 met soortgelijk effect. **21...axb2**
22.♖b3 Het is niet meer te redden, maar nu weet ik het nog uit te stellen met **22...♖d7?!**

Ik had natuurlijk gewoon meteen de loper op c5 moeten nemen (♙d5xc5), want de dame kan niet geslagen worden (23. dxc5 ♖a1 mat), dus het is een gratis stuk na 23. ♖xb2 en 23... ♖c4.

23.♙xb2 Vanaf nu kunnen alle zwarte stukken meespelen. Zoveel vuurkracht, daartegen is geen koning bestand! **23...♙a5** **24.♖b4 ♙c4+**
25.♙b1 **25...♖a4** **26.♖c3 ♖fa8**
27.♖he1

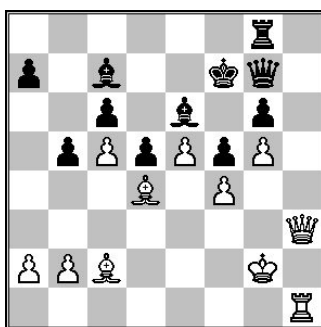

Met een paardzet (♙d2) had wit nog een verdediger erbij kunnen halen, maar het is gewoon te laat.

27...♖c6 **28.♙d2 ♖xc5!!** Kaboem!
29.♙xc4 Nog steeds kan de dame niet genomen worden, want na 29. dxc5 loopt het mat met ♖a1+ 30. ♖xa1 ♖xa1.
29...♖xc4 **30.♖b3** En nog steeds werkt 30. dxc5 niet, want na een toren moet wit ook nog zijn koning opgeven. 30... ♙xc3 31. ♖d8+ ♖xd8 32. ♖e3 ♖b4+ 33. ♙c1 ♙b2+ 34. ♙b1 ♖d1+ 35. ♙a2 ♖a1 mat
30...♙xd4 en wit geeft op 0-1

Nu was de toon in de groep een beetje gezet: de rest van de groep begon mij nu (ook) als favoriet te zien en besloot (kennelijk) de partijen zo dicht mogelijk te houden. Het straatvechten was begonnen...

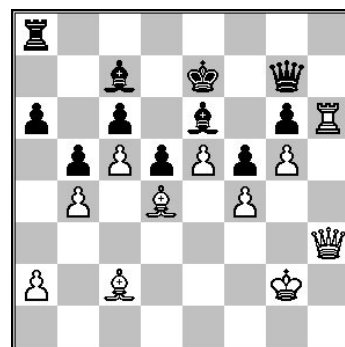
Mijn partij tegen E. Lammers (aanvoerder zwarte stukken) is het beste voorbeeld:

Na 32 zetten is deze stelling ontstaan. Een geheel geopende lijn en twee

geblokkeerde halve. Mijn idee was nu om gebruik te maken van mijn ruimtevoordeel - waardoor ik tenslotte ge makkelijker kan manoeuvreren! - om de toren vóór de dame te krijgen. Als dat lukt, is het over.

33.b4 a6 **34.♖a3 ♖a8** nu is het gedaan. **35.♖h6 ♙e7** **36.♖h3**

36...♙f7

het enige alternatief was 36... ♙d8 37. ♖h8+ ♙g8 38. e6 ♖xd4 39. ♖xg8+ ♙e7 40. ♖h7+ ♖g7 41. ♖xg7+

37.♖h7 ♖g8 **38.e6** natuurlijk heerlijk om hier een pion te kunnen geven om de dame te vangen.
38...♙xe6 **39.♖h8 1-0**

Zo volgden er dus nog een paar partijtjes, waar ik je niet mee wil vervelen. Ik voorkom ook leedvermaak door mijn kater (lees: laatste partij) niet te tonen. Zo sadomasochistisch ben ik ook weer niet.

Tijdens het toernooi heb ik een aantal Caïssanen beter leren kennen. Hartelijk bedankt voor de steun: met name Dennis en Leo! □

Corus 2005

Paul Schipper

De editie 2005 van het Corus schaaktoernooi heb ik hoofdzakelijk doorgebracht met Niek en Hugo. Omdat Hugo pas na Corus zijn fiets liet stelen zodat hij wel genoodzaakt werd om een auto te kopen, fungeerde ik als chauffeur. Omdat ik dat als een groot offer beschouw (geen bier!), eiste ik wel dat iedereen op tijd was. En ja hoor: onder druk lukt het natuurlijk wel. Maar goed, genoeg over de logistiek. Over naar het

schaken. Ik was net als vorig jaar ingedeeld in groep 2. Deze groep was overigens veel sterker dan in 2004. Het promotierecht van groep 1 naar de grootmeestergroep C heeft een enorme aantrekkingskracht op (sub)toppers. Je weet wel: Niek Narings en zo. Dit werkt door naar anderen. Maar goed, al met al een aardige groep met verschillende bekenden daarbij. Zoals altijd begin ik een beetje angstig aan het toernooi. Angstvisioenen over een start met 3 nederlagen of nog erger liggen bij mij

altijd op de loer. Gelukkig had mijn tegenstander in de eerste ronde Ben van Geffen dat ook. In een voor mij wat vreemde Caro-Kann werd na 17 zetten tot remise besloten. In de tweede partij moest ik met wit aantreden tegen Desiree Hamelink. Zij was de favoriet op rating, maar had in de eerste ronde verloren. Gretig op zoek naar eerherstel dus. De partij eindigde in remise, maar was zeker het vermelden waard:

Paul Schipper (2094)
Hamelink,D (2212)

megalomaan? Deze zijn alleen voor de aanwezige nationaliteiten in de Grootmeestergroep A.

Al met al weer een ronde minder de kans om de score te verbeteren. In de zesde ronde kwam de ommekeer met een partijtje tegen Albert Toby. Na een foutje zijnerzijds konden de stukken na 23 zetten in de doos. In de zevende ronde tegen oudgediende Tom de Ruiter. In deze partij deed ik iets waarvan ik mezelf ooit beloofd had om het nooit meer te doen: direct na de tijdcontrole remise aannemen. Het blijkt toch dat zo'n ternauwernood overleefde tijdnoodd-fase het zicht vertroebelt. Er maakt

zich een wat luie tevredenheid meester van jezelf.

In de achtste ronde het kampioenschap van Diemen: Paul Schipper – Theo Gosman.

We waren de enige deelnemers uit dit dorp en hadden ook nog exact dezelfde FIDE-rating.

Hij had een Tsjigorin voorbereid tegen mijn witte systeem. Na de opening verloor hij twee belangrijke tempi. Daarna stond ik meteen prachtig en kon ik rustig de druk opvoeren. Dit won eigenlijk vrij gemakkelijk. Met deze overwinning kwam ik op 50%.

In de laatste ronde met zwart tegen eenzame koploper Marc Overeem. Hij had slechts een halfje afgestaan en was reeds groepswinnaar en tevens gepromoveerd naar groep 1. Tegen zijn Engelse opening kwam ik door een foutje al wat minder te staan. Hij speelde erg nauwkeurig en kwam steeds beter te staan. Maar in tijdnoodd kreeg ik wat tegenkansen en raakte Overeem het spoor bijster. Direct na de tijdnoodd overzag hij de ruïne en rende na het invullen van de uitslag de zaal uit. Eind goed al goed dus. Na de slechte start van 1 uit 4 toch nog op 4½ uit 8. Gevoelsmatig en ook ELO-technisch dus een goed toernooi. □

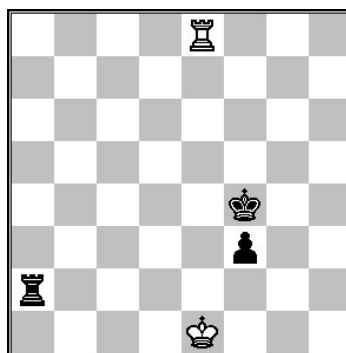
Corus 2005

Erik Dekker

Na vorig jaar gedeeld eerste te zijn geworden in mijn groep in de vijfde klasse mocht ik dit jaar proberen in de vierde klasse te laten zien wat ik kon. Ik werd ingedeeld in groep 4A. Een groep waarin ik de laagste rating had dus ik kon lekker aan de bak. Na de inspirerende openingsspeech van de toernooivoorzitter kon de eerste ronde beginnen. Ik speelde daarin met zwart tegen Johan Wester uit Heerhugowaard (sv Heerhugowaard, 1833). In de partij (gesloten Siciliaans) kwam ik te traag op gang en na een zet of 17 had ik een heel bataljon stukken op mijn koningsstelling gericht gekregen en zag het er somber uit. Mijn tegenstander miste echter de nauwkeurigheid om het snel af te maken. Daardoor kon ik weer in de partij komen en doordat zijn stukken verkeerd stonden een pion meesnoepen. Dat zou genoeg moeten zijn om te winnen dacht ik. Ik behandelde het eindspel echter niet goed en zou genoeg moeten nemen met remise, ware het niet dat mijn tegenstander zichzelf een heel slechte nachtrust zou bezorgen (zie diagram 1).

Johan Wester – Erik Dekker Corus Weekendtoernooi 2005

Diagram 1: Stand na 61. ... - ♖f4.

Het ging verder met 62. ♖f8+ ♜g3 63. ♜g8+ ♜h2 64. ♜h8?? (zowel 64. ♜f1 als 64. f8 maakt het onmogelijk dit eindspel te winnen...)... ♜g1 65. ♜g8 ♜g2!! 66. ♜f8 f2+ en wit geeft op.

Zo begon het toernooi dus goed en kon ik met een goed gevoel aan de tweede ronde beginnen. Met het begin van de tweede ronde begonnen ook de grootmeestergroepen en in de grootmeestergroep C mocht vanwege het winnen van de tienkamp vorig jaar Joost Wempe meespelen. Joost is een oudclubgenoot van mij bij schaakclub KTV in Enkhuizen en dat maakt de groep natuurlijk interessant om te volgen. Helaas moest hij in de eerste ronde het hoofd buigen voor de nummer 2 geplaatst in de groep, Korotylev. Mijn partij liep gelukkig beter af. Ik speelde tegen de hoogstgerateerde speler in de groep,

Jeroen Schuil (HWP Haarlem, 1899). Mijn tegenstander begon fel en begon mijn koningsvleugel te bestoken met paard, dame en loper. Met een pionoffer dacht hij mijn stelling te kunnen breken. Dit pakte echter anders uit en ik kwam hierdoor 2 pionnen voor. Deze zag hij niet meer terug en de overwinning was slechts een kwestie van rustig uitspelen. Hiermee kwam ik op 2 uit 2 en kon de (gedeelde) groepswinst mij al niet meer ontgaan. Remise in de derde wedstrijd zou zelfs al genoeg zijn voor ongedeelde groepswinst en directe promotie naar de derde klasse!

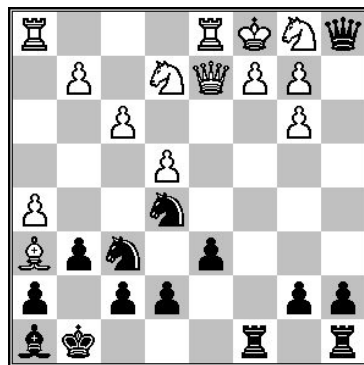
De derde dag van het weekendtoernooi begint altijd vroeg. En omdat de enige busverbinding met Wijk aan Zee op zondag een frequentie van slechts één keer per uur heeft, togen Martijn Dahlhaus (met wie ik samen naar het toernooi ging) en ik in alle vroegte en kou met de trein naar Beverwijk om aldaar de bus te nemen. Echter de NS zal eens geen problemen hebben en dus misten we de aansluiting. De volgende bus zou dus pas een uur later vertrekken en omdat het nogal koud was besloten we die maar niet af te wachten en lekker te gaan lopen. Zo ver kon dat toch niet zijn dachten we. Dus na 3 kwartier lekker wandelen door de idyllische straten van Beverwijk en Wijk aan Zee kwamen we keurig een half uur voor aanvang van de laatste ronde aan. Ik speelde hierin tegen

Laura Boszhard (ZSC Saende Zaandam, 1830). Hoewel een korte remise wellicht tot de mogelijkheden behoorde besloot ik daar niet voor te gaan en kwam er een draak op het bord waarin ik op de 17^e zet genadeeloos had moeten toeslaan. Had, want ik deed helaas niet de winnende zet...

Laura Boszhard – Erik Dekker
zie Diagram rechterzijde

Hierin zou 17. ... ♖xe4!! direct winnen. Na 18.fxe4 ♖c4! gaat wit mat en na 18.♗b4 volgt: 18. ... ♖d3+ 19.♙xc3 ♗xc2+ 20.♙xc2 ♗xb2+ 21.♙d1 ♖f2+ 22.♙e1 ♖xd3 0-1

In de partij ging het anders en

Stand na de 17^e zet 17. ♖b1.

ondanks alles kwam ik er toch nog met 2 pionnen meer uit en dacht ik nog steeds gewonnen te staan. Het enige waar ik nog voor moest oppassen was de matdreiging op de onderste rij met behulp van de loper op h6. Door een kleine onnauwkeurigheid verspeelde ik echter een pion en besloten we na 37 zetten het punt te delen.

En zo eindigde het toernooi toch met een mooie 2,5 uit 3 score en mag ik het volgend jaar in de derde klasse proberen. ♠

Ranglijst Na Ronde 13 dd. 19.04.2005

Pl.	Nr.	Naam	38 Pl.	87 Nr.	Matthijs de Feber Naam	Pl.	Nr.	Naam
1	1	Michael Wunnink	39	50	Leo Oomens	77	62	Garth Sylbing
2	20	Niek Narings	40	24	Michel Kahn	78	93	Rahmat Rahmati
3	9	Tom Spits	41	47	Maurice Aue			
4	4	Gerard Rill	42	67	Margreet Ligtenberg	79	66	Mustafa Kemal Guler
5	7	Paul Schipper	43	60	Tony Slengard	80	70	Andre Bach
6	12	Dennis Breuker	44	16	Stef Nagel	81	79	Piet Ruhe
7	3	Aldo v/d Woestijne	45	25	Lance Oldenhuis	82	85	Tycho Burgerhoff
8	2	Hugo van Hengel				83	86	Jan Smit
9	6	Albert Riemens	46	69	Hans Uiterwijk	84	68	Jaap Tanja
10	46	Ferdinand Ruhwandl	47	80	Theo Kroon	85	88	Robert Kikkert
			48	78	Theo Hendriks			
11	19	Cas Zwaneveld	49	58	Cian O'Mahony	86	89	Ron Nep
12	32	Koen Hoffer	50	71	Huib Vriens	87	112	Theo Bakker
13	94	ildo Kalma				88	53	Jeanne Potters
14	26	Hamilton McMillan	51	49	Frans Oranje	89	15	Wim Suyderhoud
15	21	Hans Kuyper	52	29	Tony Lith	90	56	Allaert Troost
			53	61	Paul Hogervorst	91	81	Albert de Roo
16	31	Herre Trujillo	54	38	Steven Kuypers	92	90	Michiel Pos
17	74	Peter Koefoed	55	23	Chris Leenders	93	83	Gerold Huter
18	51	Jeroen Westera				94	91	Boas Krone
19	11	Martijn Dahlhaus	56	34	Lesly Gebhard	95	92	Hans de Heer
20	22	Gert van 't Hof	57	33	Wilfred Oranje			
			58	77	Boudewijn Thewissen	96	95	Tijme Jonkman
21	44	Peter v/d Werf	59	8	Wilbert de Kruiff	97	96	Paul de Jager
22	18	Marjolein Theunissen	60	59	Bert Schaevers	98	97	Tim Endevel
23	14	Robert Jan Schaper				99	100	Hans Dirks
24	48	Pim Zonjee	61	73	Bhudi Manuri	100	102	Fako Berkers
25	72	Jan Nunnink	62	75	Lucie v/d Vecht	101	103	Richard Fritschy
			63	108	Pitt Treumann	102	65	Willem Grunbauer
26	54	Sander Tigelaar	64	82	Kees Sterrenburg	103	104	Eric van Rijkom
27	45	Ed Leuw	65	64	Anne van Omme	104	105	Avni Sula
28	39	Freek Terlouw	66	76	Wolter van Popta	105	107	Jop Dekker
29	41	Coen Venema	67	113	Jaap Cohen	106	27	Geert Veldhuis
30	106	Wim Wijnveen	68	5	Pieter Melford	107	35	Willem Neele
			69	10	Hajo Jolles	108	52	Rene Abrahamse
31	43	Elwin Osterwald	70	109	Dirk de Graaff	109	101	Jouke van Veelen
32	36	Theo Weijers				110	84	Eric van Tuijl
33	63	Jeroen Hoogenboom	71	13	Cees Visser	111	98	Jaap van Velzen
34	40	Frans Roes	72	37	Hans de Vilder	112	111	Nils de Rijk
35	30	Martijn Miedema	73	42	Steve Michel	113	110	Johan v/d Klauw
			74	55	Coen Janssen			
36	28	Erik Dekker	75	99	Karol Lesman			
37	17	Johan van Hulst	76	57	Alex Barten			

eindspelstudie Afek. The solution: 1. Lg1+ Kb8 2. Lh2+ Ka7 3.Lg1+ Pf2+! 4.L:f2 Kb8 5.La7+!! Kxa7 6.Pd6! De6+ 7.Kf3! Draw!